

ÇORUM © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL...

Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International

İşareti altında yayınlanmaktadır. CC BY-NC-SA, 4.0

Mahmut 1991

Selim

GÜRSEL

ÇORUM

SANAL KİTAPLAR

2016

ISBN 978-625-93346-9-1

BAYRAMLAR BİDAT GECELERİ

KAYNAK ESERLER: 131

DİNİMİZ BAYRAMLAR BİDAT GECELERİ

Mahmut Selim GÜRSEL
2016

KAYNAK ESERLER: 131

ÇORUM © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL, Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International lisansı altında yayınlanmaktadır. © ⓘ ⓘ ⓘ CC BY NC SA 40

DİNİMİZ BAYRAMLAR BİDAT GECELERİ

Mahmut Selim GÜRSEL
2016

ISBN978-625-93346-9-1

**BU ÇALIŞMA PARA İLE
SATILMAZ!**

İÇİNDEKİLER

TAKDİM

Mahmut Selim GÜRSEL

ALLAH C.C. KULUM HAZRETİ MUHAMMED
MUSTAFA S.A.V. DE Kİ !

AYET VE HADİSLERLERDEN BİLGİNİZE:

İMAN

KUR'AN-I KERİM MEALİNDE “RIZIK”

KUR'AN-I KERİMİNDE KURBAN VE HAC

KUR'AN-I KERİM GÖRE KURBAN VE

KURBAN BAYRAMI

HADİSLERİN İŞİĞİNDA ALLAH'I ANMAK

HADİSLER İŞİĞİNDA AF VE MAĞFİRET

HADİSLERİN İŞİĞİNDA RAMAZAN VE ORUÇ

HADİSLERİN IŞIĞINDA YARATILIŞ
HADİSLERİN IŞIĞINDA "ÖLÜM"
HADİSLERİN IŞIĞINDA ŞEHİT
HADİSLER IŞIĞINDA TİCARET
HADİSLERİN IŞIĞINDA DİL
DİN VE BİZLER
DİN VE İBADET
DİNİN İNSAN HAYATI İÇİN ÖNEMİ
BAYRAM VE BİZ
BAYRAMLAR
KABİR AZABI
KURBAN
KURBAN
KURBAN BAYRAMI VE YENİ YIL
RAMAZAN AYI
RAMAZAN
RAMAZAN
RAMAZAN
RAMAZAN VE BİZLER
RAMAZAN VE ORUÇ
RAMAZAN BAYRAMI
RAMAZAN BAYRAMI 2009
RAMAZAN BAYRAMI
ORUÇ VE RAMAZAN!
SADAKA-I FITR

FITIR SADAKASI (FİTRE) NEDİR?
ZEKAT
MEVLİD KANDİLİ VAR MI?
ÜÇ DİNİ BAYRAM KURBAN BAYRAMI
HANUKAH VE YENİ YIL
YARATILANLAR
KUTSAL GÜNÜ NASIL BULURSUNUZ?
TEKRAR GELEBİLİRSEM!
DİNİ BİLMEK DİNSİZLİK MİDİR?
YENİ İCAT (BİD'AT) KUTLU DOĞUM
HAFTASI

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.(1)

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufacık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz. (2)

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.(3)

Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

(1) İnsan durup duruken yazmaz. Birikimini başkalarına lazım olur diyerek yazar. Aslında o yazmaz. Ona yazdıran; onu yaratandır!

(2) Kitap okuyan; muhakkak okuduğundan bir bilgi edinir. Yaşamında muhakkak o bilgi kendisine veya etrafına yardımını dokunacağını bilmez. Onu yaratan o öğrettiği bilginin yazıya dökülüp başkalarına aktarılacağını bildiğinden o kişiye o kitabı okutur. Bilgi böylece yayılır.

(3) İnancıma göre bizi tek kişiden yarattı. O ilk kişiye bütün ilimleri verdi. Bu ilimler şimdi gen dediğimiz ile hepimize bu bilgiler geçti. Herhangi bir kişi kendi geninde olan bu bilgileri kullanmaya başladıkça bilgileri genişler. BÜTÜN BİLGİLERİ öğreten her insan için belirli bilgiyi genişleterek kullanma yazgısını yazdığı için ancak o bilgiler ile gelişir. "her insan bir kitaptır."

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsu Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi.

İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci sınıfta babamın emekli olmasından dolayı 1960 yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım.

Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihinde askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğünde teknisyen olarak göreve başladım. Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim. 1972 tarihinde Polis Memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım. 16 Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim.

Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim.

Kendi kendime Osmanlıca'yı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın Ser levham var,

Çorum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim.

03. 08. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım. 1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey)" kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan "El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haber dar

ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız rahmetli Turan Kılıççıolu' nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum'da kalmasını sağladım!

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda emekli memurum. Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence; en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum: Kütüphanedeki çalışmalarım ve "El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm. Rabb'imizin izni ile Hacca gitmek nasip oldu, iki kitap daha yayımladım ve elinizde bulunan bu derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak, evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; sizin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirerseniz

avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti. Yazıları mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüldür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış dört çalışmam bulunmaktadır. Bu "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey)", Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir. Yazıları daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

Çalışmalarım: SİTEM: <https://gurselyayin.com>
E-POSTAM: corumlu2000@gmail.com

ALLAH C.C. KULUM HAZRETİ MUHAMMED MUSTAFA S.A.V. DE Kİ !.

Peygamber efendimizin dünyaya geldiği bu ay içerisinde, Peygamber Efendimizi anlatan, Müslümanlıkla ilgili bilgileri detayı ile sunan toplantı ve etkinlikler yapılır.

Dergimizde; Yüce Kur-an'ı Kerim'de bizzat Peygamber Efendimize hitap olarak gönderilen ayetleri derlemeye çalıştık.

Ayet mealleri dikkatle incelenirse Müslümanlığın en son din, Peygamberin en son peygamber olduğu ve bizzat Allah C.C. Kulu ve Resulüne hitap ederek Müslüman'ın neler yapacağını ve nasıl davranacağını da emretmiştir.

Allah C.C. Biz Müslüman'ları iki cihanda başarılı kılsın ve sevgili Peygamberimize layık ümmet eylesin.

Sure ve Ayet Numarasına göre bulduklarımı aşağıya aldım. Atladığım varsa Allah C.C. af ede.

2:97. **De ki:** Cebrail'e kim düşman ise şunu iyi bilsin ki Allah'ın izniyle Kur-an'ı senin kalbine bir hidayet rehberi, önce gelen kitapları doğrulayıcı ve Müminler için de müjdecisi olarak o indirmiştir.

2:98. Kim, Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrail'e ve Mikâil'e düşman olursa bilsin ki Allah da inkârcı kâfirlerin düşmanıdır.

2:119. Doğrusu biz seni Hak (Kur'an) ile müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Sen cehennemliklerden sorumlu değilsin.

2:120. Dinlerine uymadıkça Yahudiler de Hristiyanlar da asla senden razı olmayacaklardır. **De ki:** Doğru yol, ancak Allah'ın yoludur. Sana gelen ilimden sonra onların arzularına uyacak olursan, andolsun ki, Allah'tan sana ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.

2:139. **De ki:** Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz olduğu halde, O'nun hakkında bizimle tartışmaya mı girişiyorsunuz? Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da size aittir. Biz O'na gönülden bağlananlarız.

2:215. Sana (Allah yolunda) ne harcayacaklarını soruyorlar. **De ki:** Maldan harcadığınız şey, ebeveyn, yakınlar, yetimler, fakirler ve yolcular için olmalıdır. Şüphesiz Allah yapacağınız her hayrı bilir.

2:217. Sana haram ayı, yani onda savaşmayı soruyorlar. **De ki:** O ayda savaşmak büyük bir günahdır. (İnsanları) Allah yolundan çevirmek, Allah'ı inkâr etmek, Mescid-i Haram'ın ziyaretine mâni olmak ve halkını oradan çıkarmak ise Allah katında daha büyük günahdır. Fitne de adam öldürmekten daha büyük bir günahdır. Onlar eğer güçleri yeterse, sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler. Sizden kim, dininden döner ve kâfir olarak ölürse, onların yaptıkları işler dünyada da ahirette de boşa gider. Onlar cehennemliktirler ve orada devamlı

2:219. Sana, şarap ve kumar hakkında soru sorarlar. **De ki:** Her ikisinde de büyük bir günah ve insanlar için bir takım faydalar vardır. Ancak her ikisinin de günahı faydasından daha büyüktür. Yine sana iyilik yolunda ne harcayacaklarını sorarlar. 'İhtiyaç fazlasını' de. Allah size âyetleri böyle açıklar ki düşünesiniz.

2:220. Dünya ve ahiret hakkında (lehinize olan davranışları düşünün ve ona göre hareket edin). Sana yetimler hakkında soruyorlar. **De ki:** Onları iyi yetiştirmek (yüz üstü bırakmaktan) daha hayırlıdır. Eğer onlarla birlikte yaşarsanız, (unutmayın ki) onlar

sizin kardeşlerinizdir. Allah, işleri bozanla düzelteni bilir. Eğer Allah dileseydi, sizi de zahmet ve meşakkate sokardı. Çünkü Allah güçlüdür, hakîmdir.

2:222. Sana kadınların ay halini sorarlar. **De ki:** O, bir rahatsızlıktır. Bu sebeple ay halinde olan kadınlardan uzak durun. Temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. Temizlendikleri vakit, Allah'ın size emrettiği yerden onlara yaklaşın. Şunu iyi bilin ki, Allah tevbe edenleri de sever, temizlenenleri de sever.

3:12. (Resûlüm!) İnkâr edenlere **de ki:** Yakında mağlup olacaksınız ve cehenneme sürüleceksiniz. Orası kalınacak ne kötü bir yerdir!

3:15. (Resûlüm!) **De ki:** Size bunlardan daha iyisini bildireyim mi? Takvâ sahipleri için Rableri yanında, içinden ırmaklar akan, ebediyyen kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve (hepsinin üstünde) Allah'ın hoşnutluğu vardır. Allah kullarını çok iyi görür.

3:20. Eğer seninle tartışmaya girerlerse **de ki:** 'Bana uyanlarla birlikte ben kendimi Allah'a teslim ettim.' Ehl-i kitaba ve ümmîlere de: 'Siz de Allah'a teslim

oldunuz mu?’ de. Eğer teslim oldularsa doğru yolu buldular demektir. Yok eğer yüz çevirdilerse sana düşen, yalnızca duyurmaktır. Allah kullarını çok iyi görmektedir.

3:26. **De ki:** Mülkün gerçek sahibi olan Allah'ım! Sen mülkü dilediğine verirsın ve mülkü dilediğinden geri alırsın. Dilediğini yüceltir, dilediğini de alçaltırsın. Her türlü iyilik senin elindedir. Gerçekten sen her şeye kadırsın.

3:29. **De ki:** İçinizdekileri gizleseniz de açığa vursanız da Allah onu bilir. Göklerde ve yerde olanları da bilir. Allah her şeye kadirdir.

3:31. **De ki:** Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah son derece bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

3:32. **De ki:** Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin. Eğer yüz çevirirlerse bilsinler ki Allah kâfirleri sevmez.

3:61. Sana bu ilim geldikten sonra seninle bu konuda çekişenlere **de ki:** Geliniz, sizler ve bizler de dahil olmak üzere, siz kendi çocuklarınızı biz de kendi çocuklarımızı, siz kendi kadınlarınızı, biz de kendi

kadınlarımızı çağıralım, sonra da dua edelim de Allah'tan yalancılar üzerine lânet dileyelim.

3:64. (Resûlüm!) **de ki:** Ey ehl-i kitap! Sizinle bizim aramızda müşterek olan bir söze geliniz: Allah'tan başkasına tapmayalım. O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâhlaştırmayalım. Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, işte o zaman: Şahit olun ki biz Müslümanlarız! deyiniz.

3:73. Sizin dininize uyanlardan başka hiçbir kimseye inanmayın. ‘ (Resûlüm!) **De ki:** Doğru yol ancak Allah'ın yoludur. Yine (onlar, kendi aralarında şöyle dediler:) ‘Size verilenin benzerinin başka herhangi bir kimseye verildiğine, yahut Rabbinizin huzurunda onların size karşı deliller getireceklerine de (inanmayın).’ De ki: Lütuf ve ihsan Allah'ın elindedir. Onu dilediğine verir. Allah'ın rahmeti genişdir ve O her şeyi hakkıyla bilir.

3:84. **De ki:** Biz, Allah a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Ya'kub ve Ya'kub oğullarına indirilenlere, Musa, İsa ve (diğer) peygamberlere Rableri tarafından verilenlere iman ettik. Onları birbirinden ayırdetmeyiz. Biz ancak O'na teslim oluruz

3:93. Tevrat'ın indirilmesinden önce, İsrail'in (Ya'kub'un) kendisine haram kıldıkları dışında, yiyeceğin her türlü İsrailoğullarına helâl idi. **De ki:** Eğer doğru sözlü iseniz o zaman Tevrat'ı getirip onu okuyun.

3:95. **De ki:** Allah doğruyu söylemiştir. Öyle ise, hakka yönelmiş olarak İbrahim'in dinine uyunuz. O, müşriklerden değildi.

3:98. **De ki:** Ey ehl-i kitap! Allah yaptıklarınızı görüp dururken niçin Allah'ın âyetlerini inkâr edersiniz?

3:99. **De ki:** Ey ehl-i kitap! (Gerçeği) görüp bildiğiniz halde niçin Allah'ın yolunu eğri göstermeye yeltenerek Müminleri Allah yolundan çevirmeye kalkışıyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.

3:119. İşte siz öyle kimselersiniz ki, onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz. Siz, bütün kitaplara inanırsınız; onlar ise, sizinle karşılaştıklarında 'İnandık' derler; kendi başlarına kaldıklarında da, size olan kinlerinden dolayı parmaklarının uçlarını ısırırlar. **De ki:** Kininizden

(kahrolup) ölün! Şüphesiz Allah kalplerin içindekini hakkıyla bilmektedir

3:165. (Bedir de) iki katını (düşmanınızın) başına getirdiğiniz bir musibet, (Uhud'da) kendi başınıza geldiği için mi 'Bu nasıl oluyor!' dediniz? **De ki:** O, kendi kusurunuzdandır. Şüphesiz Allah'ın her şeye gücü yeter.

4:77. Kendilerine, ellerinizi savaştan çekin, namazı kılın ve zekâtı verin, denilen kimseleri görmedin mi? Sonra onlara savaş farz kılınınca, içlerinden bir gurup hemen Allah'tan korkar gibi, hatta daha fazla bir korku ile insanlardan korkmaya başladılar da 'Rabbimiz! Savaşı bize niçin yazdın! Bizi yakın bir süreye kadar ertelesen (daha bir müddet savaşı farz kılmasan) olmaz mıydı?' dediler. Onlara **de ki:** 'Dünya menfaati önemsizdir, Allah'tan korkanlar için ahiret daha hayırlıdır ve size kıl payı kadar haksızlık edilmez.'

4:176. Senden fetva isterler. **De ki:** 'Allah, babası ve çocuğu olmayan kimsenin mirası hakkındaki hükmü şöyle açıklıyor: Eğer çocuğu olmayan bir kimse ölür de onun bir kızkardeşi bulunursa, bıraktığının yarısı

bunundur. Kızkardeş ölüp çocuğu olmazsa erkek kardeş de ona vâris olur. Kızkardeşler iki tane olursa (erkek kardeşlerinin) bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer erkekli kadınlı daha fazla kardeş mevcut ise erkeğin hakkı, iki kadın payı kadardır. Şaşkırmamanız için Allah size açıklama yapıyor. Allah her şeyi bilmektedir.

5:4. Kendileri için nelerin helâl kılındığını sana soruyorlar; **de ki:** Bütün iyi ve temiz şeyler size helâl kılınmıştır. Allah'ın size öğrettiğinden öğretilen avcı hale getirdiğiniz hayvanların sizin için yakaladıklarından da yeyin ve üzerine Allah'ın adını anın (besmele çekin). Allah'tan korkun. Allah'ın hesabı pek çabuktur.

5:17. ‘Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesîh'dir’ diyenler andolsun ki kâfir olmuşlardır. **De ki:** Öyleyse Allah, Meryem oğlu Mesîh'i, anasını ve yeryüzündekilerin hepsini imha etmek isterse Allah'a kim bir şey yapabilecektir (O'na kim bir şeyle engel olabilecektir)! Göklerde, yerde ve ikisi arasında ne varsa hepsinin mülkiyeti Allah'a aittir. O dilediğini yaratır ve Allah her şeye tam manasıyla kadirdir.

5:18. Yahudiler ve Hristiyanlar ‘Biz Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz’ dediler. **De ki:** Öyleyse günahlarınızdan dolayı size niçin azap ediyor? Doğrusu siz de O'nun yarattığı insanlardansınız. O, dilediğini bağışlar ve dilediğine azap eder. Göklerde, yerde ve ikisinin arasında ne varsa mülkiyeti Allah'a aittir. Sonunda dönüş de ancak O'nadır.

5:60. **De ki:** Allah katında yeri bundan daha kötü olanı size haber vereyim mi? Allah'ın lânetlediği ve gazap ettiği, aralarından maymunlar, domuzlar ve tâğuta tapanlar çıkardığı kimseler. İşte bunlar, yeri (durumu) daha kötü olan ve doğru yoldan daha ziyade sapmış bulunanlardır.

5:76. **De ki:** Allah'ı bırakıp da sizin için fayda ve zarara gücü yetmeyen şeylere mi tapıyorsunuz? Hakkıyla işiten ve bilen yalnız Allah'tır.

5:77. **De ki:** Ey Kitap ehli! Dininizde haksız yere haddi aşmayın. Daha önceden sapan, birçoklarını saptıran ve yolun doğrusundan uzaklaşan bir topluma uymayın.

5:100. **De ki:** Pis ve kötü ile temiz ve iyi bir değildir;

pis ve kötünün çokluğu tuhafına gitse (yahut hoşuna gitse) de (bu böyledir). Öyleyse ey akıl sahipleri! Allah'tan korkunuz ki kurtuluşa eresiniz.

6:11. **De ki:** Yeryüzünde dolaşın, sonra (peygamberleri) yalanlayanların sonunun nasıl olduğuna bakın! 6:12. (Onlara) Göklerde ve yerde olanlar kimindir? diye sor. ‘Allah’ındır’ de. O, merhamet etmeyi kendi zatına farz kıldı. Sizi, varlığında şüphe olmayan kıyamet gününde elbette toplayacaktır. Kendilerini ziyana sokanlar var ya işte onlar inanmazlar.

6:14. **De ki:** Gökleri ve yeri yoktan var eden, yedirdiği halde yedirilmeyen Allah'tan başkasını mı dost edineceğim! **De ki:** Bana Müslüman olanların ilki olmam emredildi ve sakın müşriklerden olma! (denildi).

6:14. **De ki:** Gökleri ve yeri yoktan var eden, yedirdiği halde yedirilmeyen Allah'tan başkasını mı dost edineceğim! **De ki:** Bana Müslüman olanların ilki olmam emredildi ve sakın müşriklerden olma! (denildi).

6:15. **De ki:** Ben, Rabbim'e isyan edersem gerçekten büyük bir günün (kıyametin) azabından korkarım.

6:19. **De ki:** Hangi şey şahadetçe en büyüktür? **De ki:** (Hak peygamber olduğuma dair) benimle sizin

aranızda Allah şahittir. Bu Kur'an bana, kendisiyle sizi ve ulaştığı herkesi uyarmam için vahyolundu. Yoksa siz, Allah ile beraber başka tanrılar olduğuna şahitlik mi ediyorsunuz? **De ki:** ‘Ben buna şahitlik etmem.’ ‘O ancak bir tek Allah'tır, ben sizin ortak koştuğunuz şeylerden kesinlikle uzağım’ de.

6:37. O'na Rabbinden bir mucize indirilseydi ya! dediler. **De ki:** Şüphesiz Allah mucize indirmeye kadirdir. Fakat onların çoğu bilmezler.

6:40. **De ki:** Ne dersiniz; size Allah'ın azabı gelse veya o kıyamet gelip çatıverse size, Allah'tan başkasına mı yalvarırsınız? Doğru sözlü iseniz (söyleyin bakalım)!

6:46. **De ki:** Ne dersiniz; eğer Allah kulaklarınızı sağır, gözlerinizi kör eder, kalplerinizi de mühürlerse bunları size Allah'tan başka hangi tanrı geri verebilir! Bak, delilleri nasıl açıklıyoruz. Onlar hâla yüz çeviriyorlar!

6:47. **De ki:** Söyler misiniz; size Allah'ın azabı ansızın veya açıkça gelirse, zalim toplumdan başkası mı helâk olur? 6:48. Biz, peygamberleri ancak müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kim iman eder ve kendini düzeltirse onlara korku yoktur. Onlar üzüntü de çekmeyecekler.

6:54. Ayetlerimize inananlar sana geldiğinde onlara **de ki:** Selâm size! Rabbiniz merhamet etmeyi kendisine yazdı. Gerçek şu ki: Sizden kim, bilmeyerek bir kötülük yapar, sonra ardından tevbe edip de kendini ıslah ederse, bilsin ki Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir

6:56. **De ki:** Allah'ın dışında taptığınız şeylere tapmak bana yasak edildi. De ki: Ben sizin arzularınıza uymam, aksi halde sapıtırım da hidayete erenlerden olmam

6:57. **De ki:** Şüphesiz ben Rabbinizden gelen apaçık bir delile dayanıyorum. Siz ise onu yalanladınız. Çabucak gelmesini istediğiniz (azap) benim yanımda değildir. Hüküm ancak Allah'ındır. O hakkı anlatır ve O, doğru hüküm verenlerin en hayırlısıdır.

6:63. **De ki:** Karanın ve denizin karanlıklarından (tehlikelerinden) sizi kim kurtarır ki? (O zaman) O'na gizli gizli yalvararak ‘Eğer bizi bundan kurtarırsan andolsun şükredenlerden olacağız’ diye dua edersiniz.

6:64. **De ki:** Ondan ve bütün sıkıntılardan sizi Allah kurtarır. Sonra siz yine O'na ortak koşarsınız

6:65. **De ki:** ‘Allah'ın size üstünüzden (gökten) veya ayaklarınızın altından (yerden) bir azap göndermeğe

ya da birbirinize düşürüp kiminize kiminizin hıncını tattırmaya gücü yeter.’ Bak, anlasınlar diye âyetlerimizi nasıl açıklıyoruz!

6:66. Kur'an hak olduğu halde kavmin onu yalanladı. **De ki:** Ben size vekil (kefil) değilim.

6:71. **De ki:** Allah'ı bırakıp da bize fayda veya zarar veremeyecek olan şeylere mi tapalım? Allah bizi doğru yola ilettikten sonra şeytanların saptırıp şaşkın olarak çöle düşürmek istedikleri, arkadaşlarının ise: ‘Bize gel! ‘ diye doğru yola çağırdıkları şaşkın kimse gibi gerisin geri (inkârcılığa) mı döndürüleceğiz? Allah'ın hidayeti doğru yolun ta kendisidir. Bize âlemlerin Rabbine teslim olmamız emredilmiştir.

6:90. İşte o peygamberler Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. Sen de onların yoluna uy. **De ki:** Ben buna (peygamberlik görevime) karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Bu (Kur'an) âlemler için ancak bir öğüttür.

6:91. (Yahudiler) Allah'ı gereği gibi tanımadılar. Çünkü ‘Allah hiçbir beşere bir şey indirmedir’ dediler. **De ki:** Öyle ise Musa'nın insanlara bir nûr ve hidayet olarak getirdiği Kitab'ı kim indirdi? Siz onu kâğıtlara yazıp (istediğinizi) açıklıyor, çoğunu da gizliyorsunuz. Sizin de atalarınızın da bilemediği

şeyler (Kur'an'da) size öğretilmiştir. (Resûlüm) sen 'Allah' de, sonra onları bırak, daldıkları bataklıkta oynayadursunlar!

6:109. Kendilerine bir mucize gelirse ona mutlaka inanacaklarına dair kuvvetli bir şekilde Allah'a andıçtiler. **De ki:** Mucizeler ancak Allah katındandır. Ama mucize geldiğinde de inanmayacaklarının farkında mısınız?

6:135. **De ki:** Ey kavmim! Elinizden geleni yapın! Ben de yapacağım! Yurdun (dünyanın) sonunun kimin lehine olduğunu yakında bileceksiniz. Gerçek şu ki, zalimler iflah olmazlar.

6:143. (Dişi ve erkek olarak) sekiz eş yarattı: Koyundan iki, keçiden iki... **De ki:** O, bunların erkeklerini mi, dişilerini mi, yoksa bu iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı haram etti? Eğer doğru iseniz bana ilimle söyleyin.

6:144. Deveden de iki, sığırdan da iki (yarattı.) **De ki:** O bunların erkeklerini mi, dişilerini mi, yoksa bu iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı haram kıldı? Yoksa Allah'ın size böyle vasiyet ettiğine şahit mi oldunuz? Bilgisizce insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurandan kim daha zalimdir! Şüphesiz Allah o zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

6:145. **De ki:** Bana vahyolunanda, leş veya akıtılmış kan yahut domuz eti -ki pisliğin kendisidir- ya da günah işlenerek Allah'tan başkası adına kesilmiş bir hayvandan başka, yiyecek kimseye haram kılınmış bir şey bulamıyorum. Başkasına zarar vermemek ve sınırı aşmamak üzere kim (bunlardan) yemek zorunda kalırsa bilsin ki Rabbin bağışlayan ve esirgeyendir.

6:147. Eğer seni yalanlarsa **de ki:** Rabbiniz geniş bir rahmet sahibidir. Bununla beraber O'nun azabı, suçlular topluluğundan uzaklaştırılmaz.

6:148. Putperestler diyecekler ki: 'Allah dileseydi ne biz ortak koşardık ne de atalarımız. Hiçbir şeyi de haram kilmazdık.' Onlardan öncekiler de aynı şekilde (peygamberleri) yalanladılar ve sonunda azabımızı tattılar. **De ki:** Yanınızda bize açıklayacağınız bir bilgi var mı? Siz zandan başka bir şeye uymuyorsunuz ve siz sadece yalan söylüyorsunuz.

6:149. **De ki:** Kesin delil, ancak Allah'ındır. Allah dileseydi elbette hepinizi doğru yola iletirdi.

6:150. **De ki:** Allah şunu yasak etti, diye şahadet edecek şahitlerinizi getirin! Eğer onlar şahitlik ederlerse, sen onlarla beraber şahitlik etme; âyetlerimizi yalanlayanların ve ahiret gününe

inanmayanların arzularına uyma. Onlar, Rablerine eş tutuyorlar.

6:151. **De ki:** Gelin Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana-babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin -sizin de onların da rızkını biz veririz-; kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın ve Allah'ın yasakladığı cana haksız yere kıymayın, Allah'a ortak koşmayın, ana-babaya iyilik edin, fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin -sizin de onların da rızkını biz veririz-; kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın ve Allah'ın yasakladığı cana haksız yere kıymayın! İşte bunlar Allah'ın size emrettikleridir. Umulur ki düşünüp anlarsınız.

6:158. Onlar ancak kendilerine meleklerin gelmesini veya Rabbinin gelmesini yahut Rabbinin bazı alâmetlerinin gelmesini bekliyorlar. Rabbinin bazı alâmetleri geldiği gün, önceden inanmamış ya da imanında bir hayır kazanmamış olan kimseye artık imanı bir fayda sağlamaz. **De ki:** Bekleyin, şüphesiz biz de beklemekteyiz!

6:161. **De ki:** Şüphesiz Rabbim beni doğru yola, dosdoğru dine, Allah'ı birleyen İbrahim'in dinine iletti. O, ortak koşanlardan değildi.

6:162. **De ki:** Şüphesiz benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm hepsi âlemlerin Rabbi Allah içindir.

6:64. **De ki:** Allah her şeyin Rabbi iken ben ondan başka Rab mı arayacağım? Herkesin kazanacağı yalnız kendisine aittir. Hiçbir suçlu başkasının suçunu yüklenmez. Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir. Ve O, uyuşmazlığa düştüğünüz gerçeği size haber verecektir.

7:28. Onlar bir kötülük yaptıkları zaman: 'Babalarımızı bu yolda bulduk. Allah da bize bunu emretti' derler. **De ki:** Allah kötülüğü emretmez. Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?

7:29. **De ki:** Rabbim adaleti emretti. Her secde ettiğinizde yüzlerinizi O'na çevirin ve dini yalnız Allah'a has kılarak O'na yalvarın. İlkin sizi yarattığı gibi (yine O'na) döneceksiniz.

7:32. **De ki:** Allah'ın kulları için yarattığı süsü ve temiz rızıkları kim haram kıldı? **De ki:** Onlar, dünya

hayatında, özellikle kıyamet gününde Müminlerindir. İşte bilen bir topluluk için âyetleri böyle açıklıyoruz.

7 :32. De ki: Allah'ın kulları için yarattığı süsü ve temiz rızıkları kim haram kıldı? **De ki:** Onlar, dünya hayatında, özellikle kıyamet gününde Müminlerindir. İşte bilen bir topluluk için âyetleri böyle açıklıyoruz.

7:33. **De ki:** Rabbim ancak açık ve gizli kötülükleri, günahı ve haksız yere sınırı aşmayı, hakkında hiçbir delil indirmedığı bir şeyi, Allah'a ortak koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır.

7:158. **De ki:** Ey insanlar! Gerçekten ben sizin hepinize, göklerin ve yerin sahibi olan Allah'ın elçisiyim. Ondan başka tanrı yoktur, O diriltir ve öldürür. Öyle ise Allah'a ve ümmî Peygamber olan Resûlüne -ki o, Allah'a ve onun sözlerine inanır iman edin ve O'na uyun ki doğru yolu bulasınız.

7:187. Sana kıyameti, ne zaman gelip çatacağını soruyorlar. **De ki:** Onun ilmi ancak Rabbimin katındadır. Onun vaktini O'ndan başkası açıklayamaz. O göklere de yere de ağır gelmiştir. O size ansızın gelecektir. Sanki sen onu biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki: Onun bilgisi ancak Allah'ın katındadır; ama insanların çoğu bilmezler.

7:188. **De ki:** 'Ben, Allah'ın dilediğinden başka kendime herhangi bir fayda veya zarar verecek güce

sahip değilim. Eğer ben gaybı bilseydim elbette daha çok hayır yapmak isterdim ve bana hiçbir fenalık dokunmazdı. Ben sadece inanan bir kavim için bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim.

7:195. Onların yürüyecekleri ayakları mı var, yoksa tutacakları elleri mi var veya görecekları gözleri mi var yahut işitecekleri kulakları mı var (neleri var)? **De ki:** 'Ortaklarınızı çağırın, sonra bana (istediğiniz) tuzağı kurun ve bana göz bile açtırmayın!'

7:203. Onlara bir mucize getirmediğin zaman, (ötekiler gibi) onu da derleyip getirseydin ya! derler. **De ki:** Ben ancak Rabbimden bana vahyolunana uyarım. Bu (Kur'an), Rabbinizden gelen basîretlerdir (kalp gözlerini açan beyanlardır); inanan bir kavim için hidayet ve rahmettir.

8:1. Sana savaş ganimetlerini soruyorlar. **De ki:** Ganimetler Allah ve Peygamber'e aittir. O halde siz (gerçek) Müminler iseniz Allah'tan korkun, aranızı düzeltin, Allah ve Resûlüne itaat edin.

8:70. Ey Peygamber! Elinizdeki esirlere **de ki:** Eğer Allah kalplerinizde hayır olduğunu bilirse, sizden alından (fidyeden) daha hayırlısını size verir ve sizi bağışlar. Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

9:24. **De ki:** Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabanız kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız meskenler size Allah'tan, Resûlünden ve Allah yolunda cihad etmekten daha sevgili ise, artık Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah fâsıklar topluluğunu hidayete erdirmez.

9:51. **De ki:** Allah'ın bizim için yazdığından başkası bize asla erişmez. O bizim mevlâmızdır. Onun için Müminler yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.

9:52. **De ki:** Siz bizim için ancak iki iyilikten birini beklemektesiniz. Biz de, Allah'ın, ya kendi katından veya bizim elimizle size bir azap vermesini bekliyoruz. Haydi bekleyin; şüphesiz biz de sizinle beraber beklemekteyiz.

9:53. **De ki:** İster gönüllü verin ister gönülsüz, sizden (sadaka) asla kabul olunmayacaktır. Çünkü siz yoldan çıkan bir topluluk oldunuz.

9:61. (Yine o münafıklardan:) O (Peygamber, her söyleneni dinleyen) bir kulaktır, diyerek peygamberi incitenler de vardır. **De ki:** O, sizin için bir hayır kulağıdır. Çünkü o Allah'a inanır, Müminlere güvenir ve o, sizden iman edenler için de bir rahmettir.

Allah'ın Resûlüne eziyet edenler için mutlaka elem verici bir azap vardır.

9:64. Münafıklar, kalplerinde olanı kendilerine haber verecek bir sûrenin Müminlere indirilmesinden çekinirler. **De ki:** Siz alay edin! Allah o çekindiğiniz şeyi ortaya çıkaracaktır.

9:65. Eğer onlara, (niçin alay ettiklerini) sorarsan, elbette, biz sadece lafa dalmış şakalaşıyorduk, derler. **De ki:** Allah ile, O'nun âyetleriyle ve O'nun peygamberi ile mi alay ediyordunuz?

9:81. Allah'ın Resûlüne muhalefet etmek için geri kalanlar (sefere çıkmayıp) oturmaları ile sevindiler; mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad etmeyi çirkin gördüler; 'bu sıcakta sefere çıkmayın' dediler.

De ki: 'Cehennem ateşi daha sıcaktır!' Keşke anlasalardı!

9:83. Eğer Allah seni onlardan bir gurubun yanına döndürür de (Tebük seferinden Medine'ye döner de başka bir savaşa seninle beraber) çıkmak için senden izin isterlerse, **de ki:** Benimle beraber asla çıkmayacaksınız ve düşmana karşı benimle beraber asla savaşmayacaksınız! Çünkü siz birinci defa (Tebük seferinde) yerinizde kalmaya razı oldunuz.

Şimdi de geri kalanlarla (kadın ve çocuklarla) beraber oturun!

9:94. (Seferden) onlara döndüğünüz zaman size özür beyan edecekler. **De ki:** (Boşuna) özür dilemeyin! Size asla inanmayız; çünkü Allah, haberlerinizi bize bildirmiştir. (Bundan sonraki) amelinizi Allah da görecektir, Resûlü de. Sonra görüleni ve görülmeyi bilene döndürüleceksiniz de yapmakta olduklarınızı size haber verecektir.

9:105. **De ki:** (Yapacağınızı) yapın! Amelinizi Allah da Resûlü de Müminler de görecektir. Sonra görüleni ve görülmeyi bilen Allah'a döndürüleceksiniz de O size yapmakta olduklarınızı haber verecektir.

9:129. (Ey Muhammed!) Yüz çevirirlerse **de ki:** Allah bana yeter. O'ndan başka ilâh yoktur. Ben sadece O'na güvenip dayanırım. O yüce Arş'ın sahibidir.

10:15. Onlara âyetlerimiz açık açık okunduğu zaman (öldükten sonra) bize kavuşmayı beklemeyenler: Ya bundan başka bir Kur'an getir veya bunu değiştir! dediler. **De ki:** Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, bana vahyolunandan başkasına uymam. Çünkü Rabbime

isyan edersem elbette büyük günün azabından korkarım.

10:16. **De ki:** Eğer Allah dileseydi onu size okumazdım, Allah da onu size bildirmezdi. Ben bundan önce bir ömür boyu içinizde durmuştum. Hâla akıl erdiremiyor musunuz?

10:18. Onlar Allah'ı bırakıp kendilerine ne zarar ne de fayda verebilecek şeylere tapıyorlar ve: Bunlar, Allah katında bizim şefaatçılarımızdır, diyorlar. **De ki:** 'Siz Allah'a göklerde ve yerde bilemeyeceği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Hâşâ! O, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir.'

10:20. Ona (Muhammed'e) Rabbinden bir mucize indirilse ya! diyorlar. **De ki:** Gayb ancak Allah'ındır. Bekleyin (bakalım) ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

10:21. Kendilerine dokunan (kıtlık ve hastalık gibi) bir sıkıntıdan sonra insanlara bir rahmet (esenlik) tattırdığımız zaman, bir de bakarsın ki âyetlerimiz hakkında onların bir tuzağı vardır. **De ki:** Allah'ın tuzağı daha süratlidir. Şüphesiz elçilerimiz kurduğunuz tuzakları yazıyorlar.

10:31. (Resûlüm!) **De ki:** Size gökten ve yerden kim rızık veriyor? Ya da kulaklara ve gözlere kim mâlik (ve hakim) bulunuyor? Ölüden diriyi kim çıkarıyor, diriden ölüyü kim çıkarıyor? (Her türlü) işi kim idare ediyor? ‘Allah’ diyecekler. **De ki:** Öyle ise (Ona âsi olmaktan) sakınmıyor musunuz?

10:31. (Resûlüm!) **De ki:** Size gökten ve yerden kim rızık veriyor? Ya da kulaklara ve gözlere kim mâlik (ve hakim) bulunuyor? Ölüden diriyi kim çıkarıyor, diriden ölüyü kim çıkarıyor? (Her türlü) işi kim idare ediyor? ‘Allah’ diyecekler. **De ki:** Öyle ise (Ona âsi olmaktan) sakınmıyor musunuz?

10:34. (Resûlüm!) **De ki:** (Allah'a) ortak koştuklarınız arasında, (birini yokken) ilk defa yaratacak, arkasından onu (ölümünden sonra hayata) yeniden döndürecek biri var mı? **De ki:** Allah ilk defa yaratıp (ölümünden sonra) onu yeniden (hayata) döndürür. O halde nasıl saptırılırsınız!

10:35. **De ki:** Ortak koştuklarınızdan hakka iletecek olan var mı? **De ki:** ‘Hakka Allah iletir.’ Öyle ise hakka ileten mi uyulmaya daha lâyıktır; yoksa hidayet verilmedikçe kendi kendine doğru yolu bulamayan mı? Size ne oluyor? Nasıl (böyle yanlış) hükmediyorsunuz?

10:38. Yoksa, Onu (Muhammed) uydurdu mu diyorlar? **De ki:** Eğer sizler doğru iseniz Allah'tan başka, gücünüzün yettiklerini çağırın da (hep beraber) onun benzeri bir sûre getirin.

10:41. (Resûlüm!) onlar seni yalanlarlarsa **de ki:** Benim işim bana, sizin işiniz de size aittir. Siz benim yaptığımdan uzaksınız, ben de sizin yaptığınızdan uzağım.

10:49. **De ki:** ‘Ben kendime bile Allah'ın dilediğinden başka ne bir zarar ne de bir menfaat verme gücüne sahibim.’ Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri geldiği zaman artık ne bir saat geri kalırlar ne de ileri giderler.

10:58. **De ki:** Ancak Allah'ın lütfu ve rahmetiyle, işte bunlarla sevinsinler. Bu, onların (dünya mali olarak) topladıklarından daha hayırlıdır.

10:59. **De ki:** Allah'ın size indirdiği rızıktan bir kısmını helâl, bir kısmını da haram bulmanıza ne dersiniz? **De ki:** Allah mi size izin verdi, yoksa Allah'a iftira mi ediyorsunuz?

10:69. **De ki:** Allah hakkında yalan uyduranlar asla kurtuluşa eremezler.

10:101. **De ki:** ‘Göklerde ve yerde neler var, bakın (da ibret alın!)’ Fakat inanmayan bir topluma deliller ve uyarılar fayda sağlamaz.

10:102. Onlar, kendilerinden önce gelip geçmiş toplumların (acıklı) günlerinin benzerlerinden başkasını mı bekliyorlar? **De ki:** Haydi bekleyin! Şüphesiz ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

10:104. **De ki:** ‘Ey insanlar! Benim dinimden şüphede iseniz, (bilin ki) ben Allah'ı bırakıp da sizin taptıklarınıza tapmam, fakat ancak sizi öldürecek olan Allah'a kulluk ederim. Bana Müminlerden olmam emrolundu.’

10:108. **De ki:** Ey insanlar! Size Rabbinizden Hak (Kur'an) gelmiştir. Artık kim doğru yola gelirse, ancak kendisi için gelecektir. Kim de saparsa, o da ancak kendi aleyhine sapacaktır. Ben sizin üzerinize vekil değilim. (Sadece tebliğ etmekle memurum).

11:2. (**De ki:** Bu Kitap) ‘Allah'tan başkasına ibadet etmemeniz için (indirildi). Şüphesiz ki ben, onun tarafından size (gönderilmiş) bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim

11:13. Yoksa, ‘Onu (Kur'an'ı) kendisi uydurdu’ mu diyorlar? **De ki:** Eğer doğru iseniz Allah'tan başka

çağırabildiklerinizi (yardıma) çağırın da siz de onun gibi uydurulmuş on sûre getirin.

11:35. (Resûlüm!) Yoksa, ‘Bunu uydurdu’ mu diyorlar? **De ki:** ‘Eğer onu uydurduysam günahım bana aittir. Fakat ben sizin işlediğiniz gûnahtan uzağım.’

11:121. İman etmeyenlere **de ki:** Elinizden geleni yapın! Biz de (gerekeni) yapmaktayız!

12:108. (Resûlüm!) **De ki:** ‘İşte bu, benim yolumdur. Ben Allah'a çağırıyorum, ben ve bana uyanlar aydınlık bir yol üzerindeyiz. Allah'ı (ortaklardan) tenzih ederim! Ve ben ortak koşanlardan değilim.’

13:16. (Resûlüm!) **De ki:** ‘Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?’ **De ki:** ‘Allah'tır.’ O halde **de ki:** ‘O'nu bırakıp da kendilerine fayda ya da zarar verme gücüne sahip olmayan dostlar mı edindiniz?’ **De ki:** ‘Körle gören bir olur mu hiç? Ya da karanlıklarla aydınlık eşit olur mu?’ Yoksa O'nun yarattığı gibi yaratan ortaklar buldular da bu yaratma onlarca birbirine benzer mi göründü? **De ki:** Allah her şeyi yaratandır. Ve O, birdir, karşı durulamaz güç sahibidir.

13:27. Kâfir olanlar diyorlar ki: Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi? **De ki:** Kuşkusuz

Allah dilediğini saptırır, kendisine yöneleni de hidayete erdirir.

13:30. (Ey Muhammed!) Böylece seni, kendilerinden önce nice ümmetlerin gelip geçtiği bir ümmete gönderdik ki, sana vahyettiğimizi onlara okuyasın. Onlar Rahman'ı inkâr ediyorlar. **De ki:** O benim Rabbimdir. O'ndan başka tanrı yoktur. Sadece O'na tevekkül ettim ve dönüş sadece O'nadır.

13:33. Herkesin kazandığını gözetleyip muhafaza eden, (hiç böyle yapamayan gibi olur mu?). Onlar Allah'a ortaklar koştular. **De ki:** ‘Onlara ad verin (onlar necidir?). Yoksa siz Allah'a yeryüzünde bilemeyeceği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Yahut boş laf mı ediyorsunuz?’ Doğrusu inkâr edenlere hileleri süslü gösterildi ve onlar doğru yoldan alıkonuldular. Allah kimi saptırırsa artık onu doğru yola iletecek yoktur.

13:36. Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, sana indirilene (Kur'an'a) sevinirler. Fakat (senin aleyhinde birleşen) guruplardan onun bir kısmını inkâr eden de vardır. **De ki:** ‘Bana, sadece Allah'a kulluk etmem ve O'na ortak koşmamam emrolundu. Ben yalnız O'na çağırıyorum ve dönüş de yalnız O'nadır.

13:43. Kâfir olanlar: Sen resûl olarak gönderilmiş bir kimse değilsin, derler. **De ki:** Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah ve yanında Kitab'ın bilgisi olan (Peygamber) yeter.

14:30. (İnsanları) Allah yolundan saptırmak için O'na ortaklar koştular. **De ki:** (İstediğiniz gibi) yaşayın! Çünkü dönüşünüz ateşedir.

15:89. **De ki:** Şüphesiz ben apaçık bir uyarıcıyım.

16:102. **De ki:** Onu, Mukaddes Rûh (Cebail), iman edenlere sebat vermek, Müslümanları doğru yola iletmek ve onlara müjde vermek için, Rabbin katından hak olarak indirdi.

17:42. **De ki:** Eğer söyledikleri gibi Allah ile birlikte başka ilâhlar da bulunsaydı, o takdirde bu ilâhlar, Arş'ın sahibi olan Allah'a ulaşmak için çareler arayacaklardı.

17:50. **De ki:** ‘İster taş olun, ister demir’,

17:51. İsterse aklınıza (yeniden dirilmesi) imkânsız gibi görünen herhangi bir yaratık! (Bunlar, Allah'ın sizi yeniden diriltmesini güçleştirmez.) Diyecekler ki: ‘Bizi tekrar (hayata) kim döndürecek?’ **De ki:** Sizi ilk kez yaratan. Bunun üzerine onlar sana alaylı bir

tarzda başlarını sallayacak ve ‘Ne zamanmış o?’ diyecekler. **De ki:** Yakın olsa gerek!

17:56. (Resûlüm!) **De ki:** ‘Allah’ı bırakıp da (ilâh olduğunu) ileri sürdüklerinize yalvarın. Ne var ki onlar, sizin sıkıntınızı ne uzaklaştırabilir, ne de değiştirebilirler.’

17:81. Yine **de ki:** Hak geldi; bâtil yıkılıp gitti. Zaten bâtil yıkılmaya mahkumdur.

17:84. **De ki:** Herkes, kendi mizaç ve meşrebine göre iş yapar. Bu durumda kimin doğru bir yol tuttuğunu Rabbiniz en iyi bilendir.

17:85. Sana ruh hakkında soru sorarlar. **De ki:** Ruh, Rabbimin emrindendir. Size ancak az bir bilgi verilmiştir.

17:88. **De ki:** Andolsun, bu Kur-an'ın bir benzerini ortaya koymak üzere insü cin bir araya gelseler, birbirlerine destek de olsalar, onun benzerini ortaya getiremezler.

17:93. ‘Yahut da altından bir evin olmalı, ya da göğe çıkmalısın. Bize, okuyacağımız bir kitap indirmediğin sürece (göğe) çıktığına da asla inanmayız.’ **De ki:** Rabbimi tenzih ederim. Ben, sadece beşer bir elçiyim.

17:96. **De ki:** Benimle sizin aranızda gerçek şahit olarak Allah kâfidir. Zira O, kullarını hakikaten bilip görmektedir.

17:100. **De ki:** Rabbimin rahmet hazinesine eğer siz sahip olsaydınız, harcanır korkusuyla kısıtıkça kısırdınız. İnsanoğlu da pek eli sikidir!

17:107. **De ki:** Siz ona ister inanın, ister inanmayın; şu bir gerçek ki, bundan önce kendilerine ilim verilen kimselere o (Kur'an) okununca, derhal yüz üstü secdeye kapanırlar.

17:110. **De ki:** ‘İster Allah deyin, ister Rahman deyin. Hangisini deseniz olur. Çünkü en güzel isimler O'na hastır.’ Namazında yüksek sesle okuma; onda sesini fazla da kısma; ikisinin arası bir yol tut.

18:22. (İnsanların kimi:) ‘Onlar üç kişidir; dördüncüleri de köpekleridir’ diyecekler; yine: ‘Beş kişidir; altıncıları köpekleridir’ diyecekler. (Bunlar) bilinmeyen hakkında tahmin yürütmektir. (Kimileri de:) ‘Onlar yedi kişidir; sekizincisi köpekleridir’ derler. **De ki:** Onların sayılarını Rabbim daha iyi bilir. Onlar hakkında bilgisi olan çok azdır. Öyle ise Ashâb-ı Kehf hakkında, delillerin açık olması haricinde bir münakaşaya girişme ve onlar hakkında

(ileri geri konuşan) kimselerin hiçbirinden malumat isteme.

18:26. **De ki:** Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gizli bilgisi O'na aittir. O'nun görmesi de, işitmesi de şâyânı hayrettir. Onların (göklerde ve yerde olanların), O'ndan başka bir yöneticisi yoktur. O, kendi hükümranlığına kimseyi ortak etmez.

18:29. Ve **de ki:** Hak, Rabbinizdendir. Öyle ise dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Biz, zalimlere öyle bir cehennem hazırladık ki, onun duvarları kendilerini çepe çevre kuşatmıştır. (Susuzluktan) imdat dileyecek olsalar imdatlarına, erimiş maden gibi yüzleri haşlayan bir su ile cevap verilir. Ne fena bir içecek ve ne kötü bir kalma yeri!

18:83. (Resûlüm!) Sana Zülkarneyn hakkında soru sorarlar. **De ki:** Size ondan bir hatıra okuyacağım.

18:103. **De ki:** Size, (yaptıkları) işler bakımından en çok ziyana uğrayanları bildirelim mi?

18:109. **De ki:** Rabbimin sözleri için derya mürekkep olsa ve bir o kadar da ilâve getirsek dahi, Rabbimin sözleri bitmeden önce deniz tükenecektir.

18:110. **De ki:** Ben, yalnızca sizin gibi bir beşerim. (Şu var ki) bana, İlâh'ınızın, sadece bir İlâh olduğu vahyolunuyor. Artık her kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, iyi iş yapsın ve Rabbine ibadette hiçbir şeyi ortak koşmasın

19:26. ‘Ye, iç. Gözün aydın olsun! Eğer insanlardan birini görürsen **de ki:** Ben, çok merhametli olan Allah'a oruç adadım; artık bugün hiçbir insanla konuşmayacağım.’

19:75. **De ki:** Kim sapıklıkta ise, çok merhametli olan Allah ona mühlet versin! Nihayet kendilerine vâdolunan şeyi -ya azabı (Müminler karşısında yenilgiyi), veya kıyameti- gördükleri zaman, mevki ve makamı daha kötü ve askeri daha zayıf olanın kim olduğunu öğreneceklerdir.

20:105. (Resûlüm!) Sana dağlar hakkında sorarlar. **De ki:** Rabbim onları ufalayıp savuracak

20:135. **De ki:** Herkes beklemektedir: Öyle ise siz de bekleyin. Yakında anlayacaksınız; doğru düzgün yolun yolcuları kimmiş ve hidayette olan kimmiş!

21:24. Yoksa O'ndan başka birtakım tanrılar mı edindiler? **De ki:** Haydi delillerinizi getirin! İşte benimle beraber olanların Kitab'ı ve benden

öncekilerin Kitab'ı. Hayır, onların çoğu hakkı bilmezler; bu yüzden de yüz çevirirler.

21:42. **De ki:** Allah'a karşı sizi gece gündüz kim koruyacak? Buna rağmen onlar Rablerini anmaktan yüz çevirirler.

21:45. **De ki:** Ben, sadece, vahiy ile sizi ikaz ediyorum. Fakat, sağır olanlar, ikaz edildikleri zaman bu çağrıyı duymazlar.

21:108. **De ki:** Bana sadece, sizin ilâhınızın ancak bir tek Allah olduğu vahyedildi. Hâla Müslüman olmayacak mısınız?

21:109. Eğer yüz çevirirlerse **de ki:** (Bana emrolunanı) hepinize açıkladım. Artık size vâdolunan şey (mahşerde toplanma zamanınız) yakın mı uzak mı, bilmiyorum.

22:49. **De ki:** Ey insanlar! Ben ancak sizin için apaçık bir uyarıcıyım.

22:72. Âyetlerimiz açık açık kendilerine okunduğunda, kâfirlerin suratlarında hoşnutsuzluk sezersin. Onlar, kendilerine âyetlerimizi okuyanların neredeyse üzerlerine saldırırlar. **De ki:** Size bundan (bu öfke ve huzursuzluğunuzdan) daha kötüsünü

bildireyim mi? Cehennem! Allah, onu kâfirlere (ceza olarak) bildirdi. O, ne kötü sondur!

22:49. **De ki:** Ey insanlar! Ben ancak sizin için apaçık bir uyarıcıyım.

22:72. Âyetlerimiz açık açık kendilerine okunduğunda, kâfirlerin suratlarında hoşnutsuzluk sezersin. Onlar, kendilerine âyetlerimizi okuyanların neredeyse üzerlerine saldırırlar. **De ki:** Size bundan (bu öfke ve huzursuzluğunuzdan) daha kötüsünü bildireyim mi? Cehennem! Allah, onu kâfirlere (ceza olarak) bildirdi. O, ne kötü sondur!

23:29. Ve **de ki:** Rabbim! Beni bereketli bir yere indir. Sen, iskân edenlerin en hayırlısısın.

23:84. (Resûlüm!) **de ki:** Eğer biliyorsanız (söyleyin bakalım), bu dünya ve onda bulunanlar kime aittir?

23:85. 'Allah'a aittir' diyecekler. Öyle ise siz hiç düşünüp taşınmaz mısınız! de. 23:86. Yedi kat göklerin Rabbi, azametli Arş'ın Rabbi kimdir? diye sor.

23:93. (Resûlüm!) **De ki:** 'Rabbim! Eğer onlara yöneltilen tehdidi (dünyevî sıkıntıyı ve uhrevî azabı) mutlaka bana göstereceksen.

23:97. Ve **de ki:** Rabbim! Şeytanların kışkırtmalarından sana sığınırım!

23:118. (Resûlüm!) **De ki:** Bağışla ve merhamet et Rabbim! Sen merhametlilerin en iyisisin.

24:53. (Münafıklar), sen hakikaten kendilerine emrettiğin takdirde mutlaka (savaşa) çıkacaklarına dair, en ağır yeminleri ile Allah'a yemin ettiler. **De ki:** Yemin etmeyin. İtaatiniz malûmdur! Bilin ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

24:54. **De ki:** Allah'a itaat edin; Peygamber'e de itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz şunu bilin ki, Peygamber'in sorumluluğu kendisine yüklenen (tebliğ görevini yapmak), sizin sorumluluğunuz da size yüklenen (görevleri yerine getirmeniz)dir. Eğer ona itaat ederseniz, doğru yolu bulmuş olursunuz. Peygamber'e düşen, sadece açık-seçik duyurmaktır.

25:6. (Resûlüm!) **De ki:** Onu göklerde ve yerdeki gizlilikleri bilen Allah indirdi. Şüphesiz O, çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir.

25:15. **De ki:** Bu mu daha iyi, yoksa takvâ sahiplerine vâdedilen ebedilik cenneti mi? Orası, onlar için bir mükâfat ve (huzura kavuşacakları) bir varış yeridir.

25:57. **De ki:** Buna karşılık, sizden, Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen kimseler (olmanız) dışında herhangi bir ücret istemiyorum.

25:77. (Resûlüm!) **De ki:** (Kulluk ve) yalvarmanız olmasa, Rabbim size ne diye değer versin? (Ey inkârcılar! Size Resûl'ün bildirdiklerini) kesinkes yalan saydınız; onun için azap yakanızı bırakmayacaktır!

26:216. Şayet sana karşı gelirlirse **de ki:** Ben sizin yaptıklarınızdan muhakkak ki uzağım.

28:49. (Resûlüm!) **De ki:** Eğer doğru sözlüler iseniz, Allah katından bu ikisinden (bana ve Musa'ya inen kitaplardan) daha doğru bir kitap getirin de ben ona uyayım!

28:71. (Resûlüm!) **De ki:** Düşündünüz mü hiç, eğer Allah üzerinizde geceyi ta kıyamet gününe kadar aralıksız devam ettirse, Allah'tan başka size bir ışık getirecek tanrı kimdir? Hâla işitmeyecek misiniz?

28:72. **De ki:** Söyleyin bakalım, eğer Allah üzerinizde gündüzü ta kıyamet gününe kadar aralıksız devam ettirse, Allah'tan başka, istirahat edeceğiniz geceyi size getirecek tanrı kimdir? Hâla görmeyecek misiniz?

28:85. (Resûlüm!) Kur'an'ı (okumayı, tebliğ etmeyi ve ona uymayı) sana farz kılan Allah, elbette seni (yine) dönülecek yere döndürecektir. **De ki:** Rabbim, kimin hidayeti getirdiğini ve kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu en iyi bilendir.

29:20. **De ki:** Yeryüzünde gezip dolaşın da, Allah ilk baştan nasıl yaratmış bir bakın. İşte Allah bundan sonra (aynı şekilde) ahiret hayatını da yaratacaktır. Gerçekten Allah her şeye kadirdir.

29:50. ‘Ona Rabbinden (başkaca) mucizeler indirilmeli değil miydi?’ derler. **De ki:** Mucizeler ancak Allah'ın katındadır. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım.

29:52. **De ki:** Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Bâtıla inanıp Allah'ı inkâr edenler (var ya), işte ziyana uğrayacaklar onlardır.

29:63. Andolsun ki onlara: ‘Gökten su indirip onunla ölümünün ardından yeryüzünü canlandıran kimdir?’ diye sorsan, mutlaka, ‘Allah’ derler. **De ki:** (Öyleyse) hamd da Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu (söyledikleri üzerinde) düşünmezler.

30:42. (Resûlüm!) **De ki:** Yeryüzünde gezip dolaşın da, daha öncekilerin âkıbetleri nice oldu, görün. Onların çoğu müşrik idi.

31:25. Andolsun ki onlara, ‘Gökleri ve yeri kim yarattı?’ diye sorsan, mutlaka ‘Allah...’ derler. **De ki:** (Öyleyse) övgü de yalnız Allah'a mahsustur, ama onların çoğu bilmezler.

32:11. **De ki:** Size vekil kılınan (bu konuda görevlendirilen) ölüm meleği canınızı alacak, sonra Rabbinize döndürüleceksiniz.

32:29. **De ki:** Fetih (ve hüküm) gününde inkârcılara (o gün ettikleri) imanları fayda vermeyecek ve kendilerine mühlet de tanınmayacaktır!

33:16. (Resûlüm!) **De ki:** Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçırıyorsanız, kaçmanın size asla faydası olmaz! (Eceliniz gelmemiş ise) o takdirde de, yaşatılacağınız süre çok değildir.

33:17. **De ki:** Allah size bir kötülük dilerse, O'na karşı sizi kim korur; ya da size rahmet dilerse (size kim zarar verebilir)? Onlar, kendilerine Allah'tan başka ne bir dost bulurlar ne de bir yardımcı.

33:63. İnsanlar sana kıyametin zamanını soruyorlar.
De ki: Onun bilgisi Allah katındadır. Ne bilirsin, belki de zamanı yakındır.

33:16. (Resûlüm!) **De ki:** Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçırıyorsanız, kaçmanın size asla faydası olmaz! (Eceliniz gelmemiş ise) o takdirde de, yaşatılacağınız süre çok değildir

33:17. **De ki:** Allah size bir kötülük dilerse, O'na karşı sizi kim korur; ya da size rahmet dilerse (size kim zarar verebilir)? Onlar, kendilerine Allah'tan başka ne bir dost bulurlar ne de bir yardımcı.

33:63. İnsanlar sana kıyametin zamanını soruyorlar.
De ki: Onun bilgisi Allah katındadır. Ne bilirsin, belki de zamanı yakındır.

34:3. İnkârcılar: Kıyamet bize gelmeyecek, dediler.
De ki: Hayır! Gaybı bilen Rabbim hakkı için o, mutlaka size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre miktarı bir şey bile O'ndan gizli kalmaz. Bundan daha küçük ve daha büyüğü de şüphesiz, apaçık kitaptadır (yazılıdır).

34:22. (Müşriklere) **de ki:** Allah'tan başka tanrı saydığınız şeyleri çağırın! Onlar ne göklerde ne de yerde zerre ağırlığınca bir şeye sahiptirler. Onların

buralarda hiçbir ortaklığı yoktur, Allah'ın onlardan bir yardımcısı da yoktu.

34:24. (Resûlüm!) **De ki:** Göklerden ve yerden size rızık veren kimdir? **De ki:** Allah! O halde biz veya siz, ikimizden biri, ya doğru yol üzerinde veya açık bir sapıklık içindedir.

34:24. (Resûlüm!) **De ki:** Göklerden ve yerden size rızık veren kimdir? **De ki:** Allah! O halde biz veya siz, ikimizden biri, ya doğru yol üzerinde veya açık bir sapıklık içindedir.

34:25. **De ki:** Bizim işlediğimiz suçtan siz sorumlu değilsiniz; biz de sizin işlediğinizden sorulacak değiliz.

34:26. **De ki:** Rabbimiz hepimizi bir araya toplayacak, sonra aramızda hak ile hükmedecektir. O, en âdil hüküm veren, (her şeyi) hakkıyla bilendir.

34:27. **De ki:** O'na (Allah'a) kattığınız ortaklarınızı bana gösterin. Hayır! Bilakis, yegâne galip ve her şeyi hikmetle idare eden ancak Allah'tır.

34:30. **De ki:** Size öyle bir gün vâdedilmiştir ki, ondan ne bir saat geri kalabilirsiniz, ne de ileri geçebilirsiniz.

34:36. **De ki:** Rabbim, dilediğine bol rızık verir ve (dilediğinden) kısar; fakat insanların çoğu bilmezler.

34:39. **De ki:** Rabbim, kullarından dilediğine bol rızık verir ve (dilediğinden de) kısar. Siz hayıra ne harcarsanız, Allah onun yerine başkasını verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

34:46. (Resûlüm! Onlara) **de ki:** Size bir tek öğüt vereceğim: Allah için ikişer ikişer ve teker teker ayağa kalkın, sonra da düşünün! Arkadaşınızda (peygamberde) hiçbir delilik yoktur! O ancak şiddetli bir azap gelip çatmadan evvel sizi uyaran bir peygamberdir.

34:47. **De ki:** Ben sizden bir ücret istemişsem, o sizin olsun. Ücretim yalnız Allah'a aittir. O, her şeye şahittir.

34:48. **De ki:** Kuşkusuz, Rabbim gerçeği ortaya koyar. Çünkü O, gaybı çok iyi bilendir.

34:48. **De ki:** Kuşkusuz, Rabbim gerçeği ortaya koyar. Çünkü O, gaybı çok iyi bilendir.

34:49. **De ki:** Hak geldi; artık bâtıl ne bir şeyi ortaya çıkarabilir ne de geri getirebilir.

34:50. **De ki:** Eğer (haktan) saparsam, kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer doğru yolu bulursam, bu da Rabbimin bana vahyettiği (Kur'an) sayesinde. Şüphesiz O, işitendir, yakındır.

35:40. **De ki:** Allah'ı bırakıp da taptığınız, ortaklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana! Onlar yerdeki hangi şeyi yarattılar! Yoksa onların göklerde mi bir ortaklıkları var! Yahut biz onlara, (bu hususta) bir kitap mı verdik de onlar, o kitaptaki bir delile dayanıyorlar? Hayır! O zalimler birbirlerine, aldatmadan başka bir şey vâdetmiyorlar.

36:79. **De ki:** Onları ilk defa yaratmış olan diriltecek. Çünkü O, her türlü yaratmayı gayet iyi bilir. 36:80. Yeşil ağaçtan sizin için ateş çıkaran O'dur. İşte siz ateşi ondan yakıyorsunuz.

37:18. **De ki:** Evet, hem de hor ve hakir olarak (diriltileceksiniz). 37:19. O (diriltme) korkunç. bir sestten ibaret olacak, o anda hemen onların gözleri açılıp etrafa bakacaklar.

38:65. (Resûlüm!) **De ki:** Ben sadece bir uyarıcıyım. Tek ve kahrhâr olan Allah'tan başka bir tanrı yoktur.

38:66. Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi (olan Allah) üstündür, çok bağışlayıcıdır.

38:67. **De ki:** ‘Bu büyük bir haberdır.’ 38:68. ‘Ama siz ondan yüz çeviriyorsunuz.’

38:86. (Resûlüm!) **De ki:** Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum. Ve ben olduğundan başka türlü görünenlerden de değilim.

39:8. İnsanın başına bir sıkıntı gelince, Rabbine yönelerek O'na yalvarır. Sonra Allah kendisinden ona bir nimet verince, önceden yalvarmış olduğunu unuttur. Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler koşar. (Ey Muhammed!) **De ki:** Küfrünle biraz eğlenedur; çünkü sen, muhakkak cehennem ehkindensin!

39:9. Yoksa geceleyin secde ederek ve kıyamda durarak ibadet eden, ahiretten çekinen ve Rabbinin rahmetini dileyen kimse (o inkarcı gibi) midir? (Resûlüm!) **De ki:** Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Doğrusu ancak akıl sahipleri bunları hakkıyla düşünür.

39:11. **De ki:** Bana, dini Allah'a hâlis kılarak O'na kulluk etmem emrolundu. 39:12. Bana Müslümanların ilki olmam emrolundu.

39:13. **De ki:** Rabbime karşı gelirsem, doğrusu büyük günün azabından korkarım.

39:14. **De ki:** Ben dinimde ihlâs ile ancak Allah'a ibadet ederim.

39:15. (Ey Allah'a eş koşanlar!): Siz de O'ndan başka dilediğinize tapın! **De ki:** Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem de ailelerini ziyana sokanlardır. Bilesiniz ki, bu apaçık hüsrandır.

39:38. Andolsun ki onlara: Gökleri ve yeri kim yarattı? diye sorsan, elbette ‘Allah'tır’ derler. **De ki:** Öyleyse bana söyler misiniz? Allah bana bir zarar vermek isterse, Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, O'nun verdiği zararı giderebilir mi? Yahut Allah, bana bir rahmet dilerse, onlar O'nun bu rahmetini önleyebilirler mi? **De ki:** Bana Allah yeter. Tevekkül edenler, ancak O'na güvenip dayanırlar"

39:39. **De ki:** ‘Ey kavmim! Elinizden geleni yapın; doğrusu ben de yapacağım! Artık yakında bileceksiniz!’

39:43. Yoksa onlar Allah'tan başkasını şefaathçılar mı edindiler? **De ki:** Onlar hiçbir şeye güç yetiremezler ve akıl erdiremezlerse de mi (Şefaathçı edineceksiniz)?

39:44. **De ki:** Bütün şefâat Allah'ındır. Göklerin ve

yerin hükümrânlığı O'nundur. Sonra O'na döndürüleceksiniz.

39:46. **De ki:** Ey gökleri ve yeri yaratan, gizliyi de aşikârı da bilen Allah! Kullarının arasında, ayrılığa düştükleri şeyin hükmünü ancak sen vereceksin.

39:53. **De ki:** Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

39:64. **De ki:** Ey cahiller! Bana Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz?

40:66. (Resûlüm)! **De ki:** Bana Rabbimden apaçık deliller gelince, sizin Allah'ı bırakıp o taptıklarınıza kulluk etmem bana yasaklandı ve bana âlemlerin Rabbine teslim olmam emredildi.

41:6. **De ki:** Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Bana ilâhınızın bir tek İlâh olduğu vahy olunuyor. Artık O'na yönelin, O'ndan mağfiret dileyin. Ortak koşanların vay haline!

41:9. **De ki:** Gerçekten siz, yeri iki günde yaratanı inkâr edip O'na ortaklar mı koşuyorsunuz? O, âlemlerin Rabbidir.

41:13 Eğer onlar yüz çevirirlerse **de ki:** İşte sizi Ad ve Semûd'un başına gelen kasırgaya benzer bir kasırgaya karşı uyarıyorum!

41:44. Eğer biz onu, yabancı dilden bir Kur'an kılsaydık, diyeceklerdi ki: Ayetleri tafsilatlı şekilde açıklanmalı değil miydi? Arab'a yabancı dilden (kitap) olur mu? **De ki:** O, inananlar için doğru yolu gösteren bir kılavuzdur ve şifadır. İnanmayanlara gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır ve Kur'an onlara kapalıdır. (Sanki) onlara uzak bir yerden bağırılıyor (da Kur'an'da ne söylendiğini anlamıyorlar.)

41:52. **De ki:** Ne dersiniz, eğer o (Kur'an), Allah tarafından ise siz de onu inkâr etmişseniz o zaman (haktan) uzak bir aynlığa düşenden daha sapık kim vardır?

42:15. İşte onun için sen (tevhide) dâvet et ve emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Onların heveslerine uyma ve **de ki:** Ben Allah'ın indirdiği Kitab'a inandım ve aranızda adaleti gerçekleştirmekle emrolundum. Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim işlediklerimiz bize, sizin işledikleriniz de sizedir. Aramızda tartışılabilecek bir konu yoktur. Allah hepimizi bir araya toplar, dönüş de O'nadır.

45:26. **De ki:** Allah sizi diriltir, sonra öldürür. Sonra sizi şüphe götürmeyen kıyamet gününde biraraya toplar. Fakat insanların çoğu bilmezler.

46:4. **De ki:** Söylesenize! Allah'ı bırakıp taptığınız şeyler yeryüzünde ne yaratmışlar; göstersenize bana! Yoksa onların göklere ortaklıkları mı vardır? Eğerdoğru söyleyenlerden iseniz, bundan evvel (size indirilmiş) bir kitap yahut bir bilgi kalıntısı varsa onu bana getirin.

46:8. Yoksa ‘Onu uydurdu’ mu diyorlar? **De ki:** Eğer ben onu uydurmuşsam, Allah tarafından bana gelecek şeyi savmaya gücünüz yetmez. O, sizin Kur'an hakkında yaptığınız taşkınlıkları çok daha iyi bilir. Benimle sizin aranızda şahit olarak O yeter. O, bağışlayan, esirgeyendir.

46:9. **De ki:** Ben peygamberlerin ilki değilim. Bana ve size ne yapılacağını da bilmem. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım.

46:10. **De ki:** Hiç düşündünüz mü; şayet bu, Allah katından ise ve siz onu inkâr etmişseniz, İsrailoğullarından bir şahit de bunun benzerini görüp inandığı halde siz yine de büyüklük taslamışsanız

(haksızlık etmiş olmaz mısınız)? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

48:11. Bedevîlerden geri kalmış olanlar, sana diyecekler ki: ‘Mallarımız ve ailelerimiz bizi alıkoydu. Allah'tan bizim bağışlanmamızı dile.’ Onlar kalplerinde olmayanı dilleriyle söylerler. **De ki:** Allah size bir zarar gelmesini dilerse veya bir fayda elde etmenizi isterse O'na karşı kimin bir şeye gücü yetebilir? Kaldı ki, Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

48:15. Siz ganimetleri almak için gittiğinizde seferden geri kalanlar: Bırakın, biz de arkanıza düşelim, diyeceklerdir. Onlar, Allah'ın sözünü değiştirmek isterler. **De ki:** ‘Siz asla bizim peşimize düşmeyeceksiniz! Allah daha önce sizin için böyle buyurmuştur.’ Onlar size: Hayır, bizi kıskanıyorsunuz, diyeceklerdir. Bilâkis onlar, pek az anlayan kimselerdir.

48:16. Bedevîlerden (seferden) geri kalmış olanlara **de ki:** Siz yakında çok kuvvetli bir kavme karşı savaşmaya çağırılacaksınız. Onlarla, teslim oluncaya kadar savaşacaksınız. Eğer emre itaat ederseniz, Allah size güzel bir mükâfat verir. Ama önceden döndüğünüz gibi yine dönecek olursanız sizi acıklı bir azaba uğratar.

49:14. Bedevîler ‘İnandık’ dediler. **De ki:** Siz iman etmediniz, ama ‘Boyun eğdik’ deyin. Henüz iman kalplerinize yerleşmedi. Eğer Allah'a ve elçisine itaat ederseniz, Allah işlerinizden hiçbir şeyi eksiltmez. Çünkü Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir

49:16. **De ki:** Siz dininizi Allah'a mı öğretiyorsunuz? Oysa Allah göklerde olanları da bilir, yerde olanları da. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

49:17. Onlar İslâm'a girdikleri için seni minnet altına sokuyorlar. **De ki:** Müslümanlığınızı benim başıma kakmayın. Eğer doğru kimselerseniz bilersiniz ki, sizi imana erdirdiği için asıl Allah size lütufta bulunmuştur.

52:31. **De ki:** Bekleyin. Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.

56:47. Ve diyorlardı ki: Biz öldükten, toprak ve kemik yığını haline geldikten sonra, biz mi bir daha diriltileceğiz? 56:48. Önceki atalarımız da mı? 56:49. **De ki:** Hem öncekiler hem de sonrakiler, 56:50. Belli bir günün belli vaktinde mutlaka toplanacaklardır!

56:51. Sonra siz ey sapıklar, yalancılar!

62:6. **De ki:** Ey yahudiler! Bütün insanlar değil de, yalnız, kendinizin Allah'ın dostları olduğunuzu

iddia ediyorsanız, bunda da samimi iseniz, haydi ölümü temenni edin (bakalım)!

62:8. **De ki:** Sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, muhakkak sizi bulacaktır. Sonra da görüleni ve görülmeyeni bilen Allah'a döndürüleceksiniz de O size bütün yaptıklarınızı haber verecektir.

62:11. Onlar bir ticaret ve eğlence gördükleri zaman hemen dağılıp ona giderler ve seni ayakta bırakırlar. **De ki:** Allah'ın yanında bulunan, eğlenceden ve ticaretten daha yararlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

64:7. İnkâr edenler, kesinlikle diriltilmeyeceklerini ileri sürdüler. **De ki:** Hayır! Rabbime andolsun ki mutlaka diriltileceksiniz, sonra yaptıklarınız size haber verilecektir. Bu, Allah'a göre kolaydır.

67:23. (Resûlüm!) **De ki:** Sizi yaratan, size işitme duyusu, gözler ve kalpler veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz!

67:24. **De ki:** Sizi yeryüzünde çoğaltıp yayan O'dur; ancak O'nun huzuruna gelip toplanacaksınız.

67:26. **De ki:** O bilgi, ancak Allah'a mahsustur. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım.

67:27. Ama onu (azabı) yakından gördükleri zaman, inkâr edenlerin yüzleri kararacak ve (kendilerine): İşte sizin isteyip durduğunuz budur! denecektir.

67:28. **De ki:** Allah beni ve beraberimdekileri (sizin istediğiniz üzere) yok etse veya (öyle olmayıp da) bizi esirgese, (söyleyin bakalım) inkârcıları yakıcı azaptan kurtaracak kimdir?

67:29. **De ki:** (Sizi imana davet ettiğimiz) O (Allah) çok esirgeyicidir; biz O'na iman etmiş ve sırf O'na güvenip dayanmışızdır. Siz kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu yakında öğreneceksiniz!

67:30. **De ki:** Suyunuz çekilirse, söyleyin bakalım, size kim bir akar su getirebilir?

72:1. (Resûlüm!) **De ki:** Cinlerden bir topluluğun (benim okuduğum Kur'an'ı) dinleyip de şöyle söyledikleri bana vahyolunmuştur: Gerçekten biz, hârikulâde güzel bir Kur'an dinledik

72:20. (Resûlüm!) **De ki:** Ben ancak Rabbime yalvarırım ve O'na kimseyi ortak koşmam.

72:21. **De ki:** Doğrusu ben (kendi başıma) size ne zarar verme ne de fayda sağlama gücüne sahibim.

72:22. **De ki:** Gerçekten (bana bir kötülük dilerse) Allah'a karşı beni kimse himaye edemez, O'ndan başka sığınacak kimse de bulamam.

72:25. **De ki:** Tehdit edile geldiğiniz (azap), yakın mıdır, yoksa Rabbim onun için uzun bir süre mi koyar, ben bilmem.

109-el-KÂFİRÛN Bismillâhirrahmânirrahîm 109:1. (Resûlüm!) **De ki:** Ey kâfirler! 109:2. Ben sizin tapmakta olduklarınıza tapmam. 109:3. Siz de benim taptığıma tapmıyorsunuz. 109:4. Ben de sizin taptıklarınıza asla tapacak değilim. 109:5. Evet, siz de benim taptığıma tapıyor değilsiniz. 109:6. Sizin dininiz size, benim dinim de banadır. 112:1. **De ki:** O, Allah birdir. 112:2. Allah sameddir. 112:3. O, doğurmamış ve doğmamıştır. 112:4. Onun hiçbir dengi yoktur.

114-en-NÂS Bismillâhirrahmânirrahîm 114:1. De ki: Sığınırım ben insanların Rabbine, **114:2.** İnsanların Melikine (mutlak sahip ve hakimine),

114:3. İnsanların İlâhına. 114:4. O sinsi vesvesenin şerrinden, 114:5. O ki insanların göğüslerine (kötü düşünceler)fısıldar. 114:6. Gerek cinlerden, gerek insanlardan (olan bütün vesvesecilerin şerrinden Allah'a sığınırım !

AYET VE HADİSLERLERDEN BİLGİNİZE: İMAN

2:3. Onlar gayba inanırlar, namaz kılarlar, kendilerine verdiğimiz mallardan Allah yolunda harcarlar. 2:4. Yine onlar, sana indirilene ve senden önce indirilene **iman** ederler; ahiret gününe de kesinkes inanırlar. 2:5. İşte onlar, Rablerinden gelen bir hidayet üzeredirler ve kurtuluşa erenler de ancak onlardır. 2:6. Gerçek şu ki, kâfir olanları (azap ile) korkutsan da korkutmasan da onlar için birdir; iman etmezler. 2:7. Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Onların gözlerine de bir çeşit perde gerilmiştir ve onlar için (dünya ve ahirette) büyük bir azap vardır. 2:8. İnsanlardan bazıları da vardır ki, inanmadıkları halde ‘Allah'a ve ahiret gününe inandık’ derler.

2:62. Şüphesiz **iman** edenler; yani yahudilerden, hıristiyanlardan ve sâbiîlerden Allah'a ve ahiret gününe hakkıyla inanıp sâlih amel işleyenler için Rableri katında mükâfatlar vardır. Onlar için herhangi bir korku yoktur. Onlar üzüntü çekmeyeceklerdir.

3:67. İbrahim, ne yahudi, ne de hıristiyan idi; fakat o, Allah'ı bir tanıyan dosdoğru bir Müslüman idi; müşriklerden de değildi. 3:68. İnsanların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyanlar, şu Peygamber (Muhammed) ve (ona) **iman** edenlerdir. Allah Müminlerin dostudur. 3:69. Ehl-i kitaptan bir kısmı istediler ki, ne yapıp edip sizi saptırabilsinler. Oysa onlar sadece kendilerini saptırırlar da farkına bile varmazlar.

3:84. De ki: Biz, Allah a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Ya'kub ve Ya'kub oğullarına indirilenlere, Musa, İsa ve (diğer) peygamberlere Rableri tarafından verilenlere **iman** ettik. Onları birbirinden ayırdetmeyiz. Biz ancak O'na teslim oluruz. 3:85. Kim, İslâm'dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır.

3:100. Ey **iman** edenler! Kendilerine kitap verilenlerden bir guruba uyarsanız imanınızdan sonra sizi yeniden inkârcılığa sevkederler. 3:101. Size Allah'ın âyetleri okunurken, üstelik Allah Resûlü de aranızda iken nasıl inkâra saparsınız? Her kim Allah'a bağlanırsa kesinlikle doğru yola iletilmiştir. 3:102. Ey **iman** edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin.edenler! Kat

kat arttırılmış olarak faiz yemeyin. Allah'tan sakinin ki kurtuluşa eresiniz. 3:131. Kâfirler için hazırlanmış bulunan ateşten sakinin! 3:132. Allah'a ve Resûl'üne itaat edin ki rahmete kavuşturulasınız.

3:141. Bir de (böylece) Allah, **iman** edenleri günahlardan temize çıkarmak, kâfirleri de helâk etmek ister.

3:149. Ey **iman** edenler! Eğer kâfirlere uyarsanız, gerisin geriye (eski dininize) döndürürler de, hüsrana uğrayanların durumuna düşersiniz. 3:150. Oysa sizin mevlânız Allah'tır ve O, yardımcılarının en hayırlısıdır.

3:175. İşte o şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Şu halde, eğer **iman** etmiş kimseler iseniz onlardan korkmayın, benden korkun. 3:176. (Resûlüm) İnkârda yarışanlar sana kaygı vermesin. Çünkü onlar, Allah'a hiçbir zarar veremezler. Allah onlara, ahiretten yana bir nasip vermemek istiyor. Onlar için çok büyük bir azap vardır.

3:200. Ey **iman** edenler! Sabredin; (düşman karşısında) sebat gösterin; (cihad için) hazırlıklı ve uyanık bulunun ve Allah'tan korkun ki başarıya erişebilesiniz

4:29. Ey **iman** edenler! Karşılıklı rızaya dayanan ticaret olması hali müstesna, mallarınızı, bâtıl (haksız ve haram yollar) ile aranızda (alıp vererek) yemeyin. Ve kendinizi öldürmeyin. Şüphesiz Allah, sizi esirgeyecektir.

4:43. Ey **iman** edenler! Siz sarhoş iken -ne söylediğinizi bilinceye kadar- cünüp iken de -yolcu olan müstesna- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta olur veya bir yolculuk üzerinde bulunursanız, yahut sizden biriniz ayak yolundan gelirse, yahut kadınlara dokunup da (bu durumlarda) su bulamamışsanız o zaman temiz bir toprakla teyemmüm edin: Yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz Allah çok affedici ve bağışlayıcıdır. 4:44 Kendilerine Kitap'tan nasip verilenlere baksana! Sapıklığı satın alıyorlar ve sizin de yoldan çıkmanızı istiyorlar!

4:47. Ey ehl-i kitap! Biz, birtakim yüzleri silip dümdüz ederek arkalarına çevirmeden, yahut onları, cumartesi adamları gibi lânetlemeden önce (davranarak), size gelenleri doğrulamak üzere indirdiğimize (Kitab'a) **iman** edin; Allah'ın emri mutlaka yerine gelecektir. 4:48. Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz; bundan başkasını,

(günahlari) diledigi kimse için bağışlar. Allah'a ortak koşan kimse büyük bir günah (ile) iftira etmiş olur.

4:144. Ey **iman** edenler! Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin; (bunu yaparak) Allah'a, aleyhinizde apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz?

Hadisler

Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) anlatıyor: Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Muhammed'in nefsinin kudret eliyle tutan zâta yemîn ederim ki, bu ümmetten her kim -Yahudî olsun, Hristiyan olsun-beni işitir, sonra da bana gönderilenlere inanmadan ölecek olursa mutlaka cehennem ehlinde olacaktır". Müslim, İman 240, (153).

Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) hazretleri anlatıyor: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm)'e "Ey Allah'ın Resûlu, kıyamet günü senin şefaatinle en ziyâde saadete erecek olan kimdir?" diye sormuştum. Bana: "Hadis'e karşı sende olan aşkı görünce, bu hususta senden önce bana bir başkasının sualde bulunmayacağını tahmîn etmiştim" açıklamasını yaptıktan sonra şu cevabı verdi: "Kıyamet günü benim şefaetimle en ziyade saadete erecek olan kimse, samimi olarak ve içinden gelerek 'Lâ ilâhe illallah' diyen kimsedir" Buhârî, İlm 34, Rikak 50.

Ebu Sa'îd İbnu Mâlik İbni Sinân el-Hudrî (radıyallahu anh) hazretleri demiştir ki: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurdular: "Kalbinde zerre miktarı iman bulunan kimse ateşten çıkacaktır." Ebu Sa'îd der ki: "Kim (bu ihbarın ifade ettiği hakikatten) şüpheye düşerse şu ayeti okusun: "Allah şüphesiz zerre kadar haksızlık yapmaz..." (Nisa, 40). Tirmizî Sıfatı Cehennem 10, (2601). Tirmizî hadis için "sahihtir" demiştir.

Yine Ebu Sa'îd (radıyallahu anh) hazretleri der ki: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurdular: "Kim: 'Rab olarak Allah'ı, din olarak İslâm'ı, Resûl olarak Hz. Muhammed'i seçtim (ve onlardan memnun kaldım)' derse cennet ona vâcip olur". Ebu Dâvud, Salât 361, (1529).

Yine Ebu Sa'îd (radıyallahu anh) hazretleri der ki: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurdular: "Bir kul İslâm'a girer ve bunda samimi olursa, daha önce yaptığı bütün hayırları Allah, lehine yazar, işlemiş olduğu bütün şerleri de affeder. Müslüman olduktan sonra yaptıkları da şu şekilde muâmele görür: Yaptığı her hayır için en az on misli olmak üzere yediyüz misline kadar sevap yazılır. İşlediği her bir şer için de, -Allah affetmediği

takdirde- bir günah yazılır." Buhârî hadisi tâlik olarak kaydeder (İman 31), Nesâî, İman 10, (8, 105).

Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) hazretleri anlatıyor: Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Sizden biri içiyle dışıyla Müslüman olursa, yaptığı herbir hayır en az on mislinden, yedi yüz misline kadar sevabıyla yazılır. İşlediği her bir günah da sâdece misliyle yazılır. Bu hâl, Allah'a kavuşuncaya kadar böyle devam eder." Buhârî, İman 31; Müslim, İman 205, (129).

Muâz İbnu Cebel el-Ensârî (radıyallahu anh) hazretleri anlatıyor. Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Kimin (hayatta söylediği) en son sözü Lâ ilâhe illallah olursa cennete gider" Ebu Dâvud, Cenâiz 20, (3116).

Ubade İbnu's-Sâmit el-Ensârî (radıyallahu anh) hazretleri demiştir ki: "Hz. Peygamber aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurdular: "Kim Allah'tan başka ilâh olmadığına Allah'ın bir ve şeriksiz olduğuna ve Muhammed'in onun kulu ve Resûlu (elçisi) olduğuna, keza Hz. İsâ'nın da Allah'ın kulu ve elçisi olup, Hz. Meryem'e attığı bir kelimesi ve kendinden bir ruh olduğuna, keza cennet ve cehennemin hak olduğuna şehâdet ederse, her ne amel üzere olursa olsun Allah

onu cennetine koyacaktır." Buhârî, Enbiya 47; Müslim, İmân 46, (28); Tirmizî, İmân 17, (2640).

Müslim'in bir başka rivayetinde şöyle buyrulmuştur: "Kim Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğuna şehâdet ederse Allah ona ateşi haram kılacaktır."

Ebu Zerr (Cündeb İbnu Cünâde el-Gıfârî) (radıyallahu anh) hazretleri anlatıyor: Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Bana Cebrâil aleyhisselam gelerek "Ümmetinden kim Allah'a herhangi bir şeyi ortak kılmadan (şirk koşmadan) ölürse cennete girer" müjdesini verdi" dedi. Ben (hayretle) "zina ve hırsızlık yapsa da mı?" diye sordum. "Hırsızlık da etse, zina da yapsa" cevabını verdi. Ben tekrar: "Yani hırsızlık ve zina yapsa da ha!" dedim. "Evet, dedi, hırsızlık da etse, zina da yapsa!" Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) dördüncü keresinde ilâve etti: "Ebu Zerr patlasa da cennete girecektir". Buhârî, Tevhid 33; Müslim, İman 153, (94); Tirmizî, İman 18, (2646).

Câbir İbnu Abdillâh el-Ensârî (radıyallahu anh) anlatıyor: Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "İki şey vardır gerekli kılıcıdır" Bir zat: -Ey Allah'ın Rasûlü! gerekli kılan bu iki şeyden

maksad nedir? diye sordu: Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm): "Kim Allah'a herhangi bir şeyi ortak kılmış olarak ölürse bu kimse ateşe girecektir. Kim de Allah'a hiçbir şeyi ortak kılmadan ölürse o da cennete girecektir" cevabını verdi." Müslim, İman 151, (93).

Süheyb İbnu Sinân (radiyallahu anh) anlatıyor: Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurdular: "Mü'min kişinin durumu ne kadar şaşırtıcıdır! Zira her işi onun için bir hayırdır. Bu durum, sâdece mü'mine hastır, başkasına değil: Ona memnun olacağı birşey gelse şükreder, bu ise hayırdır; bir zarar gelse sabreder bu da hayırdır". Müslim, Zühd 64, (2999).

Vehb İbnu Münebbih'in anlattığına göre kendisine: "Lâilâhe illallah cennetin anahtarı değil mi? dendi de: "Evet, öyledir ama dişsiz anahtar olur mu? Dişleri olan anahtarın varsa kapın açılır, yoksa kapalı kalır, açılmaz" cevabını verdi. Buhârî, Cenâiz

Abdullah İbnu Mes'ud el-Hüzelî (radiyallahu anh)'nin anlattığına göre, bir adam kendisine "Sırat-ı müstakim (doğru yol) nedir?" diye sordu. Ona şu cevabı verdi:"Muhammed (aleyhissalâtu vesselâm), bizi sırat-ı müstakimin bir başında bıraktı. Bunun

öbür ucu ise cennete ulaşmaktır. Bu ana yolun sağında ve solunda başka tali yollar da var. Bunlardan her birinin başında bir kısım insanlar durmuş oradan geçenleri kendilerine çağırıyorlar. Kim bu dış yollardan birine sülûk ederse yol onu ateşe götürecektir. Kim de sırat-ı müstakîme sülûk ederse o da cennet'e ulaşacaktır." İbnu Mes'ud bu açıklamayı yaptıktan sonra şu ayeti okudu: "İşte bu benim sırat-ı müstakimimdir, buna uyun. Başka yollara sapmayın, sonra onlar sizi Allah'ın yolundan ayırırlar...." (En'âm 152)

Abdullah dedi ki: Babam Ömer İbnul-Hattab (ra) bana şunu anlattı: "Ben Hz. Peygamber (sav) yanında oturuyordum. Derken elbisesi bembeyaz, saçları simsiyah bir adam yanımıza çıkageldi. Üzerinde, yolculuğa delalet eder hiçbir belirti yoktu. Üstelik içimizden kimse onu tanıımıyordu da. Gelip Hz. Peygamber (sav)'in önüne oturup dizlerini dizlerine dayadı. Ellerini bacaklarının üstüne hürmetle koyduktan sonra sormaya başladı:

Ey Muhammed! Bana İslam hakkında bilgi ver! Hz. Peygamber (sav) açıkladı: "İslam, Allah'tan başka ilah olmadığına, Muhammed'in O'nun kulu ve elçisi olduğuna şehadet etmen, namaz kılman, zekat vermen, Ramazan orucu tutman, gücün yettiği takdirde Beytullah'a haccetmendir." Yabancı:"Doğru söy-

ledin" diye tasdik etti. Biz hem sorup hem de söylene-
ni tasdik etmesine hayret ettik. Sonra tekrar sordu:

Bana iman hakkında bilgi ver ? Hz. Peygamber (sav) açıkladı. "Allah`a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe inanmandır. Kadere yani hayır ve şerrin Allah`tan olduğuna da inanmandır." Yabancı yine: "Doğru söyledin!" diye tasdik etti? Sonra tekrar sordu:

Bana ihsan hakkında bilgi ver? Hz. Peygamber (sav) açıkladı: "İhsan Allah`ı sanki gözlerinle görüyormuşsun gibi Allah`a ibadet etmendir. Sen O`nu görmesen de O seni görüyor." Adam tekrar sordu:

Bana kıyamet(in ne zaman kopacağı) hakkında bilgi ver? Hz. Peygamber (sav) bu sefer: "Kıyamet hakkında kendisinden sorulan, sorandan daha fazla bir şey bilmiyor!" karşılığını verdi. Yabancı:

Öyleyse kıyametin alametinden haber ver! Dedi. Hz. Peygamber (sav) şu açıklamayı yaptı: "Köle kadınların efendilerini doğurmaları, yalın ayak, üstü çıplak, fakir (Müslim`in rivayetinde fakir kelimesi yoktur) davar çobanlarının yüksek binalar yapmada yarıştıklarını görmendir." Bu söz üzerine yabancı çıktı gitti.

Ben epeyce bir müddet kaldım. (Bu ifade Müslim`deki rivayete uygundur. Diğer kitaplarda "Ben üç gece sonra Hz. Peygamber (sav)`la karşılaştım" şeklindedir) Hz. Peygamber (sav) Ey Ömer, sual soran bu zatın kim olduğunu biliyor musun? dedi. Ben:

Allah ve Resulü daha iyi bilir ! Deyince şu açıklamayı yaptı: "Bu, Cebrail Aleyhisselamdı. Size dininizi öğretmeye geldi."

ÇORUMLU 2000 Dergisi 121. Sayı

KUR'AN-I KERİM MEALİNDE “RIZIK”

2:172. Ey iman edenler! Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yeyin, eğer siz yalnız Allah'a kulluk ediyorsanız O'na şükredin.

2:212. Kâfir olanlar için dünya hayatı câzip kılındı. (Bu yüzden) onlar, iman edenler ile alay ederler. Oysa ki, (iman edip) inkârdan sakınanlar kıyamet gününde onların üstündedir. Allah dilediğine hesapsız rızık verir.

2:254. Ey iman edenler! Kendisinde artık alış-veriş, dostluk ve kayırma bulunmayan gün (kıyamet) gelmeden önce, size verdiğimiz rızıktan hayır yolunda harcayın. Gerçekleri inkâr edenler elbette zalimlerdir.

2:267. Ey iman edenler! Kazandıklarınızın iyilerinden ve rızık olarak yerden size çıkardıklarını mızdan hayra harcayın. Size verilse, gözünüzü yummadan alamayacağınız kötü malı, hayır diye vermeye kalkışmayın. Biliniz ki Allah zengindir, övgüye lâyıktır.

3:27. Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katarsın. Ölüden diriye çıkarır, diriden de ölüyü çıkarırsın. Dilediğine de sayısız rızık verirsın.

3:37. Rabbi Meryem'e hüsnü kabul gösterdi; onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriyâ yı da onun bakımı ile görevlendirdi. Zekeriyâ, onun yanına, mâbede her girişinde orada bir rızık bulur ve "Ey Meryem, bu sana nereden geliyor?" der; o da: Bu, Allah tarafındandır. Allah, dilediğine sayısız rızık verir, derdi.

3:169. Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü sanmayın. Bilakis onlar diridirler; Rableri yanında rızıklara mazhar olmaktadırlar.

4:8. (Mirastan payı olmayan) yakınlar, yetimler ve yoksullar miras taksiminde hazır bulunursa bundan, onları da rızıklandırın ve onlara güzel söz söyleyin.

5:88. Allah'ın size helâl ve temiz olarak verdiği rızıklardan yeyin ve kendisine iman etmiş olduğunuz Allah'tan korkun.

5:114. Meryem oğlu İsa şöyle dedi: Ey Rabbimiz! Bize gökten bir sofrayı indir ki, bizim için,

geçmiş ve geleceklerimiz için bayram ve senden bir âyet (mucize) olsun. Bizi rızıklandır; zaten sen, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

6:142. Hayvanlardan yük taşıyanı ve tüyünden döşek yapılanları yaratan O'dur. Allah'ın size verdiği rızıktan yeyin, şeytanın ardına düşmeyin; şüphesiz o sizin için apaçık bir düşmandır.

7:32. De ki: Allah'ın kulları için yarattığı süsü ve temiz rızıkları kim haram kıldı? De ki: Onlar, dünya hayatında, özellikle kıyamet gününde müminlerindir. İşte bilen bir topluluk için âyetleri böyle açıklıyoruz.

7:50. Cehennem ehli, cennet ehline: Suyunuzdan veya Allah'ın size verdiği rızıktan biraz da bize verin! diye seslenirler. Onlar da: Allah bunları kâfirlere haram kılmıştır, derler.

7:160. Biz İsrailoğullarını oymaklar halinde oniki kabileye ayırdık. Kavmi kendisinden su isteyince, Musa'ya, "Asanı taşa vur!" diye vahyettik. Derhal ondan oniki pınar fışkırdı. Her kabile içeceği yeri belledi. Sonra üzerlerine bulutla gölge yaptık, onlara kudret helvası ve bıldırcın eti indirdik. (Onlara dedik ki) "Size verdiğimiz rızıkların temizlerinden

yeyin. "Ama onlar (emirlerimizi dinlememekle) bize değil kendilerine zulmediyorlardı.

8:3. Onlar namazlarını dosdoğru kılan ve kendilerine rızık olarak verdiğimizden (Allah yolunda) harcayan kimselerdir.

8:4. İşte onlar gerçek müminlerdir. Onlar için Rableri katında nice dereceler, bağışlanma ve tükenmez bir rızık vardır.

8:26. Hatırlayın ki, bir zaman siz yeryüzünde âciz tanınan az (bir toplum) idiniz; insanların sizi kapıp götürmesinden korkuyordunuz da şükredesiniz diye Allah size yer yurt verdi; yardımıyla sizi destekledi ve size temizinden rızıklar verdi.

8:74. İman edip de Allah yolunda hicret ve cihad edenler, (muhacirleri) barındıran ve yardım edenler var ya, işte gerçek müminler onlardır. Onlar için mağfiret ve bol rızık vardır.

10:31. (Resûlüm!) De ki: Size gökten ve yerden kim rızık veriyor? Ya da kulaklara ve gözlere kim mâlik (ve hakim) bulunuyor? Ölüden diriyi kim çıkarıyor, diriden ölüyü kim çıkarıyor? (Her türlü) işi

kim idare ediyor? "Allah" diyecekler. De ki: Öyle ise (Ona âsi olmaktan) sakınmıyor musunuz?

10:59. De ki: Allah'ın size indirdiği rızıktan bir kısmını helâl, bir kısmını da haram bulmanıza ne dersiniz? De ki: Allah mı size izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?

10:93. Andolsun biz İsrailoğullarını güzel bir yurda yerleştirdik ve onlara temiz nimetlerden rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar ayrılığa düşmediler. Şüphesiz ki Rabbin, kıyamet günü onların, aralarında ihtilaf etmekte oldukları şeyler hakkında hükmedecektir.

11:88. Dedi ki: Ey kavmim! Eğer benim, Rabbin tarafından (verilmiş) apaçık bir delilim varsa ve O bana tarafından güzel bir rızık vermişse buna ne dersiniz? Size yasak ettiğim şeylerin aksini yaparak size aykırı davranmak istemiyorum. Ben sadece gücümün yettiği kadar ıslah etmek istiyorum. Fakat başarmam ancak Allah'ın yardımı ile. Yalnız O'na dayandım ve yalnız O'na döneceğim.

13:22. Yine onlar, Rablerinin rızasını isteyerek sabreden, namazı dosdoğru kılan, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve açık olarak (Allah

yolunda) harcayan ve kötülüğü iyilikle savan kimselerdir. İşte onlar var ya, dünya yurdunun (güzel) sonu sadece onlarındır.

14:31. İman eden kullarıma söyle: Namazlarını dosdoğru kılsınlar, kendisinde ne alışveriş, ne de dostluk bulunan bir gün gelmeden önce, kendilerine verdiğimiz rızıklardan (Allah için) gizli-açık harcasınlar.

14:32. (O öyle lütufkâr) Allah'tır ki, gökleri ve yeri yarattı, gökten suyu indirip onunla rızık olarak size türlü meyveler çıkardı; izni ile denizde yüzüp gitmeleri için gemileri emrinize verdi; nehirleri de sizin (yararlanmanız) için akıttı.

14:37. "Ey Rabbimiz! Ey sahibimiz! Namazı dosdoğru kılmaları için ben, neslimden bir kısmını senin Beyt-i Harem'inin (Kâbe'nin) yanında, ziraat yapılmayan bir vâdiye yerleştirdim. Artık sen de insanlardan bir kısmının gönülleri onlara meyledici kıl ve meyvelerden bunlara rızık ver! Umulur ki bu nimetlere şükrederler."

15:20. Orada hem sizin için hem de rızıkları size ait olmayanlar için (gerekli) geçim vasıtaları yarattık.

16:56. Bir de kendilerine rızık olarak verdiklerimizden, mahiyetini bilmedikleri şeylere (putlara) pay ayırıyorlar. Allah'a andolsun ki, iftira etmekte olduğunuz şeylerden mutlaka sorguya çekileceksiniz!

16:71. Allah kiminize kiminizden daha bol rızık verdi. Bol rızık verilenler, rızıklarını ellerinin altındakilere verip de bu hususta kendilerini onlara eşit kılmazlar. Durum böyle iken Allah'ın nimetini inkâr mı ediyorlar?

16:72. Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı, eşlerinizden de sizin için oğullar ve torunlar yarattı ve sizi temiz gıdalarla rızıklandırdı. Onlar hâla bâtıla inanıp Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

16:73. (Müşrikler) Allah'ı bırakıp da kendilerine göklerde ve yerde olan rızıktan hiçbir şey veremeyen ve buna asla güçleri yetmeyen şeylere (putlara) tapıyorlar.

16:75. Allah, hiçbir şeye gücü yetmeyen, başkasının malı olmuş bir köle ile katımızdan kendisine verdiğimiz güzel rızıktan gizli ve açık olarak harcayan (hür) bir kimseyi misal verir. Bunlar

hiç eşit olurlar mı? Doğrusu hamd Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu (bunu) bilmezler.

16:114. Artık, Allah'ın size verdiği rızıktan helâl ve temiz olarak yeyin, eğer (gerçekten) yalnız Allah'a ibadet ediyorsanız, onun nimetine şükredin.

17:70. Biz, hakikaten insanoğlunu şan ve şeref sahibi kıldık. Onları, (çeşitli nakil vasıtaları ile) karada ve denizde taşıdık; kendilerine güzel güzel rızıklar verdik; yine onları, yarattıklarımızın birçoğundan cidden üstün kıldık.

19:62. Orada boş söz değil, hoş söz duyarlar. Ve orada, sabah-akşam kendilerine ait rızıkları vardır.

20:81. Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yeyiniz, bu hususta taşkınlık ve nankörlük de etmeyiniz; sonra sizi gazabım çarpar. Her kim ki kendisini gazabım çarparsa, hakikaten o, yıkılıp gitmiştir.

20:132. Ailene namazı emret; kendin de ona sabırla devam et. Senden rızık istemiyoruz; (aksine) biz seni rızıklandırıyoruz. Güzel sonuç, takvâ ile dir.

22:28. Ta ki kendilerine ait bir takım yararları yakînen görmeleri, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerine belli günler de Allah'ın ismini anınsınlar . Artık ondan hem kendiniz yeyin, hem de yoksula, fakire yedin.

22:34. Biz, her ümmete -(Kurban kesmeye uygun) hayvan cinsinden kendilerine rızık olarak verdiklerimiz üzerine Allah'ın adını anınsınlar diye-kurban kesmeyi gerekli kıldık. İmdi, İlâhınız, bir tek İlâh'tır. Öyle ise, O'na teslim olun. (Ey Muhammed!) O ihlâslı ve mütevazî insanları müjdele!

22:35. Onlar öyle kimseler ki, Allah anıldığı zaman kalpleri titrer; başlarına gelene sabrederler, namaz kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden (Allah için) harcarlar.

22:50. İman edip sâlih ameller işleyen kimseler için mağfiret ve bol rızık vardır.

22:58. Allah yolunda hicret edip sonra öldürülen yahut ölenleri hiç şüphesiz Allah güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, evet O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

23:72. (Resûlüm!) Yoksa sen onlardan bir karşılık mı istiyorsun? Rabbinin vereceği daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

24:26. Kötü kadınlar kötü erkeklerle, kötü erkekler ise kötü kadınlara; temiz kadınlar temiz erkeklerle, temiz erkekler de temiz kadınlara yaraşır. Bu sonuncular, (iftiracıların) söylediklerinden çok uzaktırlar. Kendileri için bağışlanma ve güzel bir rızık vardır.

24:38. Çünkü (o günde) Allah, onları yaptıklarının en güzeli ile mükâfatlandırarak ve lütfundan onlara fazlasıyla verecektir. Allah, dilediğini hesapsız rızıklandırır.

27:64. (Onlar mı hayırlı) yoksa ilk baştan yaratan, sonra yaratmayı tekrar eden ve sizi hem gökten hem yerden rızıklandıran mı? Allah'tan başka bir tanrı mı var! De ki: Eğer doğru söylüyorsanız siz kesin delilinizi getirin!

28:54. İşte onlara, sabretmelerinden ötürü, mükâfatları iki defa verilecektir. Bunlar kötülüğü iyilikle savarlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan da Allah rızası için harcarlar.

28:57. "Biz sizinle beraber doğru yola uyarsak, yurdumuzdan atılırız" dediler. Biz onları, kendi katımızdan bir rızık olarak her şeyin ürünlerinin toplanıp getirildiği, güvenli, dokunulmaz bir yere (Mekke-i Mükerrreme'ye) yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu bilmezler.

29:17. Siz Allah'ı bırakıp birtakım putlara tapıyor, asılsız sözler uyduruyorsunuz. Bilmelisiniz ki, Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, size rızık veremezler. O halde rızık Allah katında arayın. O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Ancak O'na döndürüleceksiniz.

29:60. Nice canlı var ki, rızıkını (yanında) taşımıyor. Onlara da size de rızık veren Allah'tır. O, her şeyi işitir ve bilir.

30:28. Allah size kendinizden bir temsil getirmektedir: Mülkiyetiniz altında bulunan köleler içinde, size verdiğimiz rızıklarda -birbirinizden çekindiğiniz gibi kendilerinden çekineceğiniz derecede sizinle eşit (haklara sahip)- ortaklarınız var mı? İşte biz âyetlerimizi, aklını kullanacak bir kavim için böylece açıklıyoruz.

30:40. Allah, (o yüce varlıktır) ki sizi yaratmış, sonra rızıklandırmıştır; sonra O, hayatınızı sona erdirecek, daha sonra da sizi (tekrar) diriltecektir. Peki sizin (Allah'a eş tuttuğunuz) ortaklarınız içinde bunlardan birini yapabilecek var mı? Allah onların ortak koştuklarından münezzehtir ve yücedir.

32:16. Korkuyla ve umutla Rablerine yalvarmak üzere (ibadet ettikleri için), vücutları yataklardan uzak kalır ve kendilerine verdiğimiz rızıktan Allah yolunda harcarlar.

33:31. Sizden kim, Allah'a ve Resûlüne itaat eder ve yararlı iş yaparsa ona mükâfatını iki kat veririz. Ve ona (cennette) bol rızık hazırlamışızdır.

34:4. Allah, inanıp iyi işler yapanları mükâfatlandırmak için (her şeyi açık bir kitapta tesbit etmiştir). Onlar için büyük bir mağfiret ve güzel bir rızık vardır.

34:24. (Resûlüm!) De ki: Göklerden ve yerden size rızık veren kimdir? De ki: Allah! O halde biz veya siz, ikimizden biri, ya doğru yol üzerinde veya açık bir sapıklık içindedir.

34:36. De ki: Rabbim, dilediğine bol rızık verir ve (dilediğinden) kısar; fakat insanların çoğu bilmezler.

34:39. De ki: Rabbim, kullarından dilediğine bol rızık verir ve (dilediğinden de) kısar. Siz hayıra ne harcarsanız, Allah onun yerine başkasını verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

35:3. Ey insanlar! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın; Allah'tan başka size gökten ve yerden rızık verecek bir yaratıcı var mı? O'ndan başka tanrı yoktur. Nasıl oluyor da (tevhidden küfre) çevriliyorsunuz

35:29. Allah'ın kitabını okuyanlar, namazı kılanlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah için) gizli ve açık sarfedenler, asla zarara uğramayacak bir kazanç umabilirler.

36:47. Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden hayra sarfediniz, denildiğinde, kâfirler müminlere dediler ki: Allah'ın dilediği takdirde doyuracağı kimseleri biz mi doyuracağız? Siz gerçekten apaçık bir sapıklık içindesiniz.

37:41. Bunlar için bilinen bir rızık vardır.

38:54. Şüphesiz bu, bizim verdiğimiz rızıktır. Ona bitmek ve tükenmek yoktur.

40:13. Size âyetlerini gösteren, sizin için gökten rızık indiren O'dur. Allah'a yönelenden başkası ibret almaz.

40:40. Kim bir kötülük işlerse, onun kadar ceza görür. Kim de kadın veya erkek, mümin olarak faydalı bir iş yaparsa işte onlar, cennete girecekler, orada onlara hesapsız rızık verilecektir.

40:64. Yeri sizin için yerleşim alanı, göğü de bir bina kılan, size şekil verip de şeklinizi güzel yapan ve sizi temiz besinlerle rızıklandıran Allah'tır. İşte Allah, sizin Rabbinizdir. Alemlerin Rabbi Allah, yücelerden yücedir.

42:19. Allah kullarına lütufkârdır, dilediğini rızıklandırır. O kuvvetlidir, güçlüdür.

42:38. Yine onlar, Rablerinin davetine icabet ederler ve namazı kılarlar. Onların işleri, aralarında danışma iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan da harcarlar.

45:5. Gecenin ve gündüzün değişmesinde, Allah'ın gökten indirmiş olduğu rızıkta (yağmurda) ve ölümünden sonra yeri onunla diriltmesinde, rüzgârları değişik yönlerden estirmesinde, aklını kullanan toplum için dersler vardır.

45:16. Andolsun ki biz, İsrailoğullarına Kitap, hüküm ve peygamberlik verdik. Onları güzel rızıklarla besledik ve onları dünyalara üstün kıldık.

50:11. Kullara rızık olması için. Ve o su ile, ölü toprağa can verdik. İşte hayata yeniden çıkış da böyledir.

51:57. Ben onlardan rızık istemiyorum. Beni doyurmalarını da istemiyorum.

51:58. Şüphesiz rızık veren, güç ve kuvvet sahibi olan ancak Allah'tır.

56:89. Ona rahatlık, güzel rızık ve Naîm cenneti vardır.

62:11. Onlar bir ticaret ve eğlence gördükleri zaman hemen dağılıp ona giderler ve seni ayakta bırakırlar. De ki: Allah'ın yanında bulunan, eğlenceden ve ticaretten daha yararlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

63:10. Herhangi birinize ölüm gelip de: Rabbim! Beni yakın bir süreye kadar geciktirsen de sadaka verip iyilerden olsam! demesinden önce, size verdiğimiz rızıktan harcayın.

65:3. Ve ona beklemediği yerden rızık verir. Kim Allah'a güvenirse O, ona yeter. Şüphesiz Allah, emrini yerine getirendir. Allah her şey için bir ölçü koymuştur.

65:11. İman edip sâlih amel işleyenleri, karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için size Allah'ın apaçık âyetlerini okuyan bir Peygamber göndermiştir. Kim Allah'a inanır ve faydalı iş yaparsa Allah onu, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları cennetlere sokar. Allah o kimse için gerçekten güzel bir rızık vermiştir.

67:21. Allah size verdiği rızıkı kesiverse, size rızık verebilecek olan kimdir? Hayır, onlar azgınlık ve nefrette direnip durmaktadırlar.

73:20. (Resûlüm!) Senin, gecenin üçte ikisine yakın kısmını, (bazen) yarısını, (bazen de) üçte birini yatmadan (ibadetle) geçirdiğini ve beraberinde

bulunanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını) Rabbin elbette biliyor. Gece ve gündüzü (içinde olup bitenleri iyiden iyiye) ölçüp biçen ancak Allah'tır. O sizin, bunu sayamayacağınızı bildiği için, sizi bağışladı. Artık, Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun. Allah bilmektedir ki, içinizde hastalar bulunacak, bir kısmınız Allah'ın lütfundan (rızk) aramak üzere yeryüzünde yol tepecekler, diğer bir kısmınız da Allah yolunda çarpışacaklardır. O halde Kur'an'dan kolayınıza geleni okuyun. Namazı kılın, zekâtı verin, Allah'a gönül hoşluğuyla ödünç verin. Kendiniz için önden (dünyada iken) ne iyilik hazırlarsanız Allah katında onu bulursunuz; hem de daha üstün ve mükâfatça daha büyük olmak üzere. Allah'tan mağfiret dileyin, şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir.

KUR'AN-I KERİMİNDE KURBAN VE HAC

Hayvanların yaşadığımız bu dünyada bulunmasını ve insanların faydalanmaları için Allah C.C. Kuran-ı Kerim Yasin suresinde Hayvanları yarattığını, İnsanların bunlara sahip olduklarını, bu hayvanların tamamının insanların hizmetine verildiğini kimisini binek olarak kullanmalarını, kimisini de besin olarak yersiniz, insanlar için nice faydaları bulunduğunu içilecek sütlerinin vardır demektedir:

YASİN 36:71. Görmüyorlar mı ki, biz kudretimizin eseri olmak üzere onlar için birçok hayvan yarattık. Bu sayede onlar bunlara sahip olmuşlardır.

36:72. Bu hayvanları onların emrine verdik. Onların bazısını binek olarak kullanırlar, bazısını besin olarak yerler.

36:73. Bu hayvanlarda onlar için nice faydalar ve içilecek sütler vardır. Hâla şükretmezler mi?

İnsanların faydalanması için yaratılan hayvanlardan kurbanı uygun olanlarından Allah C.C. Adına kurban edilmesini insanlara Allah C.C. emrettiği Kur'a-ı Kerim de Maide suresinde Adem A.S. Oğullarından ikisinin Allah C.C. adını anarak birer kurban keserek sundukları, bunlardan birisinin kurbanının kabul edilmemesi üzerine kurbanı kabul edilmeyen diğer kişinin kıskançlıktan kardeşini de öldürerek ilk katilin ve ilk maktulün olayını Kur'an-ı Keriminde şöyle anlatmaktadır:

Maide 5:27. Onlara, Adem'in iki oğlunun haberini gerçek olarak anlat: Hani birer kurban takdim etmişlerdi de birisinden kabul edilmiş, diğerinden ise kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen kardeş, kıskançlık yüzünden), "Andolsun seni öldüreceğim" dedi. Diğeri de "Allah ancak takvâ sahiplerinden kabul eder" dedi (ve ekledi:)

5:29. "Ben istiyorum ki, sen, hem benim günahımı hem de kendi günahını yüklenip ateşe atılacaklardan olasın; zalimlerin cezası işte budur."

5:30. Nihayet nefsi onu, kardeşini öldürmeye itti ve onu öldürdü: bu yüzden de kaybedenlerden oldu.

İnsanlık tarihi boyunca insanlara inen semavi dinlerinin hepsine Allah C.C. Kendi adını anarak

uygun hayvan cinslerinden Kurban kesmelerini gerekli kıldığını bildirmektedir. Allah C.C. insanlara rızık olarak verdiği hayvanlardan Allah'ın adını anarak kurban kesmelerini emretmiş. Kurban etlerinden rızık olarak kurbanı kesenin de yemesini ,yoksul ve fakirlere de yedirmemizi emretmektedir. Allah C.C. Tek bir ilah olduğunu ve Allah C.C. tam ve eksiksiz teslim olmamızı emretmektedir. Allah C.C. Bu teslim olanların mütavazi insanlar olduğunu da Kur'an-ı keriminde söylemektedir:

Hac 22:28. Ta ki kendilerine ait bir takım yararları yakînen görmeleri, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerine belli günler de Allah'ın ismini anansınlar. Artık ondan hem kendiniz yeyin,hem de yoksula, fakire yedirin.

Hac 22:34. Biz, her ümmete -(Kurban kesmeye uygun) hayvan cinsinden kendilerine rızık olarak verdiklerimiz üzerine Allah'ın adını ansınlar diye-kurban kesmeyi gerekli kıldık. İmdi, İlâhınız, bir tek İlâh'tır. Öyle ise, O'na teslim olun. (Ey Muhammed!) O ihlâslı ve mütevazi insanları müjdele!

Hac 22:35. Onlar öyle kimseler ki, Allah anıldığı zaman kalpleri titrer; başlarına gelene

sabrederler, namaz kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden (Allah için) harcarlar.

Hac 22:36. Biz, büyük baş hayvanları da sizin için Allah'ın (dininin) işaretlerinden (kurban) kıldık. Onlarda sizin için hayır vardır. Şu halde onlar, ayakları üzerine dururken üzerlerine Allah'ın ismini anınız (ve kurban ediniz). Yan üstü yere düştüklerinde ise, artık (canı çıktığında) onlardan hem kendiniz yeyin, hem de ihtiyacını gizleyen gizlemeyen fakirlere yedin. İşte bu hayvanları biz, şükredesiniz diye sizin istifadenize verdik.

Hac 22:37. Onların ne etleri ne de kanları Allah'a ulaşır; fakat O'na sadece sizin takvânız ulaşır. Sizi hidayete erdirdiğinden dolayı Allah'ı büyük tanıyasınız diye O, bu hayvanları böylece sizin istifadenize verdi. (Ey Muhammed!) Güzel davrananları müjdele!

Kevser 108:2. Şimdi sen Rabbine kulluk et ve kurban kes

Kurban ve Hac görevlerinin Hazreti Nuh A.S. dan sonra Hazreti İbrahim zamanına Hazreti İbrahim A.S. Allah C.C. Dua ederek Salih bir evlat istemesi üzerine Allah C.C. Hazreti İbrahim A.V. uslu bir oğlan müjdesi verildi. İsmail A.S. ile Oğlu birlikte

gezerken Oğluna Yavrucuğum Rüyasında seni boğazladığımı görüyorum buna ne diyorsun diye sordu. Oğlunun Babacığım sana emredilen gibi yap İnşallah beni sabredenlerden bulursun cevabını verdi. Allah C.C. adına ikisi de verilen emre teslim olmuşlar ve baba oğlunu kurban etmek üzere iken Allah C.C. tarafından Ey İbrahim diye seslendiğini ve sana gösterdiğimiz rüyayı gerçekleştirdin. Bu size çok açık bir imtihandı. Oğluna bedel olarak ona büyük bir kurban verdik hitabında bulunduğunu Kur'an-ı kerim haber vermektedir.

Saffat 37:100. O : "Rabbim! Bana sâlihlerden olacak bir evlat ver", dedi.

7:101. İşte o zaman biz onu uslu bir oğul ile müjdeledik.

37:102. Babasıyla beraber yürüyüp gezecek çağa erişince: Yavrucuğum! Rüyada seni boğazladığımı görüyorum; bir düşün, ne dersin? dedi. O da cevaben: Babacığım! Emrolunduğun şeyi yap. İnşallah beni sabredenlerden bulursun, dedi.

37:103. Her ikisi de teslim olup, onu alını üzerine yatırınca:

37:104.Biz ona: " Ey İbrahim!" diye seslendik.

37:105. Rüyayı gerçekleştirdin. Biz iyileri böyle mükâfatlandırırız.

37:106. Bu, gerçekten, çok açık bir imtihandır.

37:107. Biz, oğluna bedel ona büyük bir kurban verdik.

İbrahim A.S. ve İsmail A.S. ile beraber Beytullahın temellerini yükseltirken: Ey Rabbimiz bizden bunu kabul et. Sen işiten ve Bilensin diye dua etmişlerdi.

Allah C.C. Kur'an-ı kerimde Hazreti İbrahim A.S. Allah C.C. Ey Rabbim Burayı emin bir şehir yap Halkını da Sana inanan ve Ahret gününe inananları çeşitli yiyeceklerle rızıklandır diye dua etmişti. Allah C.C. de Buyurdu ki Kim inkar eder ise onu az bir süre faydalandırır sonra onu Cehennem azabına sürüklerim. Demiş Kabe'yi insanların toplanma mahalli ve güvenilir yer olarak kıldığını orada İbrahim A.S. makamı gibi bir yer edinmelerini ve orada namaz yeri edinmelerini emrediyor ve İbrahim A.S ve İsmail A.S. da Kabe'de tavaf edenlerin, ibadete kapananların, rüku ve secde edenler için Evim Kabe'yi temiz tutun diye emetmişti.

Bakara 2:127. Bir zamanlar İbrahim, İsmail ile beraber Beytullah'ın temellerini yükseltiyor (şöyle diyorlardı:) Ey Rabbimiz! Bizden bunu kabul buyur; şüphesiz sen işitensin, bilensin.

2:126. İbrahim de demişti ki: Ey Rabbim! Burayı emin bir şehir yap, halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları çeşitli meyvelerle besle. Allah buyurdu ki: Kim inkâr ederse onu az bir süre faydalandırır, sonra onu cehennem azabına sürüklerim. Ne kötü varılacak yerdir orası!

2:125. Biz, Beyt'i (Kâbe'yi) insanlara toplanma mahalli ve güvenli bir yer kıldık. Siz de İbrahim'in makamından bir namaz yeri edinin (orada namaz kılın). İbrahim ve İsmail'e: Tavaf edenler, ibadete kapananlar, rükû ve secde edenler için Evim'i temiz tutun, diye emretmiştik.

22:29. Sonra kirlerini gidersinler; adaklarını yerine getirsinler ve o Eski Ev'i (Kâbe'yi) tavaf etsinler.

22:33. Onlarda (kurbanlık hayvanlarda veya hac fiillerinde) sizin için belli bir süreye kadar birtakım yararlar vardır. Sonra bunların varacakları (biteceği) yer, Eski Ev'e (Kâbe'ye) kadardır.

Allah C.C. Kur'an-ı kerimde İnsanlar için kurulan ilk mabet Mekke'de bulunan Kabe'dir. Demekte ve Orada Hazreti İbrahim'in makamının bulunduğunu Mekke'ye gidenlerin emniyette olduklarını ve Mekke'ye gitmek için gücü maddi ve sıhhat gücü yetenlerin Hac etmesini bunun Allah'ın insanlar üzerine hakkı olduğunu ve bu hakkı kim inkar eder ise bilmelidir ki Allah C.C. Bütün âlemlerden müstağnidir. Demekte ve Kabe'yi saygıya layık evin Hac edilmesi için Naram Ayında Haç kurbanını insanların iyiliği için bir sebep olduğunu bildirerek Allah C.C. Yerde ve gökte ne var ise hepsini bildiğini ve bilici olduğunu söylemektedir.

i 3:96. Şüphesiz, âlemlere bereket ve hidayet kaynağı olarak insanlar için kurulan ilk ev (mâbet), Mekke'deki (Kâbe)dir.

3:97. Orada apaçık nişâneler, (ayrıca) İbrahim'in makamı vardır. Oraya giren emniyette olur. Yoluna gücü yetenlerin o evi haccetmesi, Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse bilmelidir ki, Allah bütün âlemlerden müstağnîdir.

5:97. Allah, Kâbe'yi, o saygıya lâayık evi, haram ayı, hac kurbanını ve (kurbanın boynuna asılan)

gerdanlıkları (maddi ve manevi yönlerden) insanların belini doğrultmaya sebep kıldı. Bu da Allah'ın, göklerde ve yerde ne varsa hepsini bildiğini ve Allah'ın her şeyi bilici olduğunu (sizin de anlayıp) bilmeniz içindir.

Allah C.C. Kur'an-ı kerimde Hac için yapılması gerekenleri de bu şekilde bildirmektedir::

2:197. Hac, bilinen aylardadır. Kim o aylarda hacca niyet ederse (ihramını giyerse), hac esnasında kadına yaklaşmak, günah sayılan davranışlara yönelmek, kavga etmek yoktur. Ne hayır işlerseniz Allah onu bilir. (Ey müminler! Ahiret için) azık edinin. Bilin ki azığın en hayırlısı takvâdır. Ey akıl sahipleri! Benden (emirlerime muhalefetten) sakının.

2:196. Haccı ve umreyi Allah için tam yapın. Eğer (bunlardan) alıkonursanız kolayınıza gelen kurbanı gönderin. Kurban, yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. Sizden her kim hasta olursa yahut başından bir rahatsızlığı varsa, oruç veya sadaka veya kurban olmak üzere fidye gerekir. (Hac yolculuğu için) emin olduğunuz vakit kim hac günlerine kadar umre ile faydalanmak isterse, kolayına gelen bir kurban kesmek gerekir. Kurban kesmeyen kimse hac günlerinde üç, memleketine döndüğü zaman yedi olmak üzere oruç tutar ki, hepsi

tam on gündür. Bu söylenenler, ailesi Mescid-i Haram civarında oturmayanlar içindir. Allah'tan korkun. Biliniz ki Allah'ın vereceği ceza ağırdır.

5:2. Ey iman edenler! Allah'ın (koyduğu, dinî) işaretlerine, haram aya, (Allah'a hediye edilmiş) kurbanı, (ondaki) gerdanlıklara, Rablerinin lütuf ve rızasını arayarak Beyt-i Haram'a yönelmiş kimselere (tecavüz ve) saygısızlık etmeyin. İhramdan çıkınca avlanabilirsiniz. Mescid-i Haram'a girmenizi önledikleri için bir topluma karşı beslediğiniz kin sizi tecavüze sevk etmesin! İyilik ve (Allah'ın yasaklarından) sakınma üzerinde yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerine yardımlaşmayın. Allah'tan korkun; çünkü Allah'ın cezası çetindir.

5:95. Ey iman edenler! İhramlı iken avı öldürmeyin. İçinizden kim onu kasten öldürürse öldürdüğü hayvanın dengi (ona) cezadır. (Buna) Kâbe'ye varacak bir kurban olmak üzere içinizden adalet sahibi iki kişi hükmeder (öldürülen avın dengini takdir eder). Yahut (avlanmanın cezası), fakirleri doyurmaktan ibaret bir keffârettir, yahut onun dengi oruç tutmaktır. Ta ki (yasak av yapan) işinin cezasını tatmış olsun. Allah geçmişini affetmiştir. Kim bu suçu tekrar işlerse Allah da ondan karşılığını alır. Allah daima galiptir, öç alandır

2:203. Sayılı günlerde (eyyam-ı teşrikte telbiye ve tekbir getirerek) Allah'ı anın. Kim iki gün içinde acele edip (Mina'dan Mekke'ye) dönmek isterse, ona günah yoktur. Bunlar günden sakınanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki hepiniz O'nun huzurunda toplanacaksınız.

5:1. Ey iman edenler! Akitleri(n gereğini) yerine getiriniz. İhramlı iken avlanmayı helal saymamak üzere (aşağıda) size okunacaklar dışında kalan hayvanlar, sizin için helâl kılındı. Allah dilediğine hükmeder.

2:199. Sonra insanların (sel gibi) aktığı yerden siz de akın. Allah'tan mağfiret isteyin. Çünkü Allah affedici ve esirgeyicidir.

2:198. (Hac mevsiminde ticaret yaparak) Rabbinizden gelecek bir lütfu (kazancı) aramanızda size herhangi bir günah yoktur. Arafat'tan ayrılıp akın ettiğinizde Meş'ar-i Haram'da Allah'ı zikredin ve O'nu size gösterdiği şekilde anın. Şüphesiz siz daha önce yanlış gidenlerden idiniz.

2:158. Şüphe yok ki, Safa ile Merve Allah'ın koyduğu nişanlardandır. Her kim Beytullah'ı ziyaret eder veya umre yaparsa onları tavaf etmesinde

kendisine bir günah yoktur. Her kim gönüllü olarak bir iyilik yaparsa şüphesiz Allah kabul eder ve (yapılanı) hakkıyla bilir.

2:200. Hac ibadetlerinizi bitirince, babalarınızı andığınız gibi, hatta ondan daha kuvvetli bir şekilde Allah'ı anın. İnsanlardan öyleleri var ki: Ey Rabbimiz! Bize dünyada ver, derler. Böyle kimselerin ahiretten hiç nasibi yoktur.

KUR'AN-I KERİM GÖRE KURBAN VE KURBAN BAYRAMI

Dini bayramlarımızdan olan “Kurban Bayramı” Zengin Müslümanların olmazsa olmazlarında birisi ve sorumlu olduğu “Hac” şartının yapıldığı bir kutsal ayda kutladığımız bayramdır.

Bilgilerimizi tazelemek açısından bu satırları yazarken Yüce Kuran'ı Kerim'in mealinde:

Kurban Kesmenin esas amacından birisi de Hac görevini tamamlayan bir vecibe olması ve Hac görevi yapmayanlarında bu görevlerini belli ayda yapılması ve Hac:

2:197. Hac, bilinen aylardadır. Kim o aylarda hacca niyet ederse (ihramını giyerse), hac esnasında kadına yaklaşmak, günah sayılan davranışlara yönelmek, kavga etmek yoktur. Ne hayır işlerseniz Allah onu bilir. (Ey müminler! Ahiret için) azık edinin. Bilin ki azığın en hayırlısı takvâdır. Ey akıl sahipleri! Benden (emirlerime muhalefetten) sakının.

108 Sure'de çok açık olarak Peygamber Efendimize “kurban Kes!” diye emri bulunmaktadır.

108-el-KEVSER Bismillâhirrahmânirrahîm
108:1. (Resûlum!) Kuşkusuz biz sana Kevser'i verdik.
108:2. Şimdi sen Rabbine kulluk et ve kurban kes.
108:3. Asıl sonu kesik olan, şüphesiz sana hınç besleyendir.

Yine: 108 Sure'de: Her ümmete Allah'ın adını ansınlar diye kurban kesmeyi gerekli kıldık" demektedir.

22:34. Biz, her ümmete -(Kurban kesmeye uygun) hayvan cinsinden kendilerine rızık olarak verdiklerimiz üzerine Allah'ın adını ansınlar diye kurban kesmeyi gerekli kıldık. İmdi, İlâhınız, bir tek İlâh'tır. Öyle ise, O'na teslim olun. (Ey Muhammed!) O ihlâslı ve mütevazî insanları müjdele!

Yine: 6. Sure'de: Kesilmiş olanlarına ancak Allah C.C. adı anılarak kesilenlerden yeyeyiz emredilmektedir.

6:118. Allah'ın âyetlerine inanıyorsanız, üzerine O'nun adı anılarak kesilenlerden yeyin.

Allah C.C. adı anılarak kesilen hayvanlardan yenmemesi emredilmektedir.

6:121. Üzerine Allah'ın adı anılmadan kesilen hayvanlardan yemeyin. Kuşkusuz bu büyük günahdır. Gerçekten şeytanlar dostlarına, sizinle mücadele

etmeleri için telkinde bulunurlar. Eğer onlara uyarsanız şüphesiz siz de Allah'a ortak koşanlar olursunuz.

Kesilecek olan hayvanlardan da Yüce Kur'an-ı Kerimde bahisler vardır.

22:36. Biz, büyük baş hayvanları da sizin için Allah'ın (dininin) işaretlerinden (kurban) kıldık. Onlarda sizin için hayır vardır. Şu halde onlar, ayakları üzerine dururken üzerlerine Allah'ın ismini anınız (ve kurban ediniz). Yan üstü yere düştüklerinde ise, artık (canı çıktığında) onlardan hem kendiniz yeyin, hem de ihtiyacını gizleyen-gizlemeyen fakirlere yedin. İşte bu hayvanları biz, şükredesiniz diye sizin istifadenize verdik.

22 Sure'de belli günlerde Allah'ı ansınlar diyerek Kurban Bayramını işaret etmiş bulunmaktadır.

22:28. Ta ki kendilerine ait bir takım yararları yakînen görmeleri, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerine belli günler de Allah'ın ismini ansınlar. Artık ondan hem kendiniz yeyin, hem de yoksula, fakire yedin.

Kurban Bayramı Hac'ın bitiminden sonra kutlanmaktadır. Yüce Kur'an'ı Kerim'e göre Hac için İbrahim Aleyhi selam'a:

22:27. İnsanlar arasında haccı ilân et ki,gerek
yaya olarak, gerekse nice uzak yoldan gelen argın
develer üzerinde sana gelsinler.

22:28. Ta ki kendilerine ait bir takım yararları
yakînen görmeleri, Allah'ın kendilerine rızık olarak
verdiği kurbanlık hayvanlar üzerine belli günler de
Allah'ın ismini ansanlar . Artık ondan hem kendiniz
yeyin,hem de yoksula, fakire yedin.

3:97. Orada apaçık nişâneler, (ayrıca) İbrahim'in
makamı vardır. Oraya giren emniyette olur. Yoluna
gücü yetenlerin o evi haccetmesi, Allah'ın insanlar
üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse bilmelidir ki,
Allah bütün âlemlerden müstağnîdir.

22:29. Sonra kirlerini gidersinler; adaklarını
yerine getirsinler ve o Eski Ev'i (Kâbe'yi) tavaf
etsinler.

Hepinizin Kurban Bayram'ını kutlar nicelerine
ermenizi dilerim!

ÇORUMLU 2000 Dergisi 141. Sayı

HADİSLERİN IŞIĞINDA ALLAH'I ANMAK

Bizi yaratan Rabbimiz, bizi yaratmasındaki bir
amacı da O'nu tanımamız ve O'nu anmamız içindir.
O'nu her zaman ve her imkânda anmamızın bizlerin
de O'nun tarafından anılmamızı sağlayacağını
bilmemiz gerekmektedir.

Rabbimizi nasıl zan edersek O'nun öyle
olduğunu bildiren ve Rabbimizi zikretmenin,
Rabbimizi içinden bile geçirmenin, Rabbimizi cemaat
içinde anmamızı, O'na yaklaşmamızın karşılıklarının
neler olduğunu anlatan Hadis-i Şerif de deniliyor ki:

Hiz. Ebü Hüreyre'nin rivâyetinde şöyle gelmiştir:

"Resûlullah (aleyhissalatu vesselâm) buyurdular
ki: Allah Teâla hazretleri diyor ki: "Kulum,
hakkımda nasıl bir zan yürütürse ben öyleyimdir. O,
beni zikredince ben onunla beraberim. O beni içinden
geçirirse, ben de onu içimden geçiririm. O, beni bir
cemaat içerisinde anarsa, ben de onu, onunkinden

daha hayırlı bir cemaatte anarım. O, bana bir karış
yaklaşırsa ben ona bir arşın yaklaşıyorum. O bana bir

arşın yaklaşırsa, ben ona bir kulaç yaklaşıyorum. O bana yürüyerek gelirse ben ona koşarak giderim." Buhâri, Tevhid 50; Müslim, Zikr 2, (2675); Tirmizi, Daavât 142, (3598).

Rabb'imizi uykuya yatarken bile anmamızda hatırlayabilirsek bizim için, isteklerimizin karşılanmasında kolaylıklardan bahseden Hadis-i Şerifte:

Ebü Ümâme (radıyallâhu anh) anlatıyor:

"Resulullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki:

"Kim yatağına temiz (abdestli) olarak girer ve uyku bastırıncaya kadar Allah'ı zikrederse gecenin herhangi bir saatinde uyanıp da Allah'tan dünya veya âhîret hayırlarından bir şey isterse Allah Teâla, istediğini mutlaka ona verir." Tirmizi, Daavât 100, (3525).

Allah Teâlayı otururken, yatarken, yürürken anmayan insanda bir noksanlığın olduğunu söyleyen Hadis-i Şerif :

Yine Ebü Hüreyre (radıyallâhu anh) anlatıyor:

"Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Kim bir yere oturur ve orada Allah'ı zikretmez (ve hiç zikretmeden kalkar) ise Allah'tan ona bir

noksanlık vardır. Kim bir yere yatar, orada Allah'ı zikretmezse, ona Allah'tan bir noksanlık vardır. Kim bir müddet yürür ve bu esnada Allah'ı zikretmese, Allah'tan ona bir noksanlık vardır." Ebü Davud Edeb 31. (4856) 107,(5059); Tirmizi, Daavat 8, (3377); Hadisin metni Ebü Davud'a aittir. Sondaki ziyade İbnu Hibbân'ın Mevârid'inden alınmadır (2319).

Allah'ı bir cemaatle anarken, o cemaatin etrafını meleklerin sardığını ve Allah'ın da o cemaati büyük meleklerine andığını belirten Hadis-i Şerif:

Ebü Müslim el-Eğarr (rahimehullah) diyor ki:

"Ben şehâdet ederim ki Ebü Hüreyre ve Ebü Said (radıyallâhu anhümâ) Resülullah (aleyhissalâtu vesselam)'in şöyle söylediğine şehâdet ettiler:

"Bir cemaat oturup Allah'ı zikrederse, mutlaka melekler etraflarını sarar, Allah'ın rahmeti onları bürür, üstlerine sekine iner ve Allah onları yanında bulunan (büyük melek)lere anar." Müslim, Zikr 39, (2700); Tirmizi, Daavât 7, (3375).

Yine, Rabbimizi ananları arayıp bulan ve Rabbimize bildiren meleklerine olduğunu, Kullarının neler istediklerini sorduğunu bildiren Hadis-i Şerif:

Hiz. Ebü Hüreyre (radıyallâhu anh) anlatıyor:

"Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Allah'ın, yollarda dolaşıp zikredenleri araştıran melekleri vardır. Allahu Teâlayı zikreden bir cemaate rastlarsa, birbirlerini "Aradığınızda gelin!" diye çağırırlar. (Hepsi gelip) onları kanatlarıyla kuşatarak dünya semasına kadar arayı doldururlar. Allah, - onları en iyi bilen olduğu halde- meleklerle sorar:

"Kullarım ne diyorlar?"

"Seni tesbih ediyorlar, sana tekbir okuyorlar, sana tahmid okuyorlar. Sana tazim (temcid) ediyorlar" derler. Rabb Teâla sormaya devam eder:

"Onlar beni gördüler mi?"

"Hayır!" derler.

"Ya görselerdi ne yaparlardı?"

"Eğer seni görselerdi ibâdetle çok daha ileri giderler; çok daha fazla ta'zim, çok daha fazla tesbihde bulunurlardı" derler. Allah tekrar sorar:

"Onlar ne istiyorlar?"

"Senden, derler, cennet istiyorlar."

"Cenneti gördüler mi?" der.

"Hayır ey Rabbimiz!" derler.

"Ya görselerdi ne yaparlardı?" der.

"Eğer görselerdi, derler, cennet için daha çok hırs gösterirler, onu daha ısrarla isterler, ona daha çok rağbet gösterirlerdi."

Allah Teâla sormaya devam eder:

"Neden istiâze ediyorlar?"

"Cehennemden istiâze ediyorlar" derler.

"Onu gördüler mi ?" der.

"Hayır Rabbimiz, görmediler!" derler.

"Ya görselerdi ne yaparlardı?" der.

"Eğer cehennemi görselerdi ondan daha şiddetli kaçarlardı, daha şiddetli korkarlardı" derler. Bunun üzerine Rabb Teâla şunu söyler:

"Sizi şahid kılıyorum, onları affettim!"

Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) sözüne devamla şunu anlattı:

"Onlardan bir melek der ki:

"Bunların arasında falanca günahkâr kul dahi var. Bu onlardan değil. O başka bir maksadla uğramıştı, oturuverdi."

Allah Teâla..

"Onu da affettim, onlar öyle bir cemaat ki onlarla oturanlar da onlar sayesinde bedbaht olmazlar" buyurur." Buhâri, Daavât 66, Müslim, Zikr 25, (2689); Tirmizi, Daavât 140, (3595).

Allah'ı anılan evle, anılmayan evin karşılaştırılması da bu Hadis-i Şerifte şöyle anlatılıyor:

Hz. Ebü Musâ (radıyallâhu anh) anlatıyor:

"Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"İçerisinde Allah zikredilen evlerin misali ile içerisinde Allah zikredilmeyen evlerin misâli, diri ile ölünün misali gibidir." Buhâri, Daavât 66; Müslim, Salâtü'l-Müsâfırın 211, (779).

Rabb'imizin azabından kurtulmamıza O'nu anmamızdan geçtiğini belirten Hadis-i Şerif:

Hz. Muaz İbnu Cebel (radıyallahu anh) anlatıyor:

"Kul, kendini Allah'ın azabından kurtarmada zikrullahtan daha müessir bir ameli işlememiştir" Muvatta, Kur'ân 24, (1, 11); Tirmizi, Daavât 6, (3374); İbnu Mâce, Edeb 53, (3790).

En kolay ve en etkili ibadetlerden birisinin O'nu anmak olduğunu yukarıdaki Hadis-i Şeriflerden anlamış bulunuyoruz. Bizler için kurtuluşun bir anahtarı olarak, içimizden veya sesli olarak O'nu anmamızın bizlere hem dünyevi, hem ahiri kazançlarını göstermektedir.

O'nu anarken, O'nun yanında olduğunu bileceğimizden şeytani işlerden de uzak durarak ikinci bir sevap unsuru da kazanmış olacağız.

HADİSLER IŞIĞINDA AF VE MAĞFİRET

Ebu Eyyub radıyallahu anh anlatıyor:

"Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Eğer siz hiç günah işlemeseydiniz, Allah Teâla hazretleri sizi helak eder ve yerinize, günah işleyecek (fakat tevbeleri sebebiyle) mağfîret edeceği kimseler yaratırdı." Müslim, Tevbe, 9, (2748); Tirmizi, Da'avat 105, (3533).

Ve yine: Müslim'de Ebu Hüreyre'nin bir rivayeti şöyledir:

"Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Nefsim kudret elinde olan Zât'a yemin ederim ki, eğer siz hiç günah işlemesiniz, Allah sizi toptan helak eder; günah işleyen, arkadan da istiğfar eden bir kavim yaratır ve onları mağfîret ederdi." Müslim, Tevbe 9, (2748).

Rezin řu ziyadede bulundu:

"Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdu ki: "Nefsim elinde bulunan Zat-ı Zülcelâl'e yemin olsun ki, günah işlemediğiniz takdirde ondan daha büyük

olan ucb'e düşeceğinizden korkarım." Bu rivayet, Münziri'nin et-Tergîb ve't-Terhib'inde kaydedilmiştir (4, 20).

İnsan oğlu bir günah işlediği taktirde, anında yaptığı kabahati bilerek Rabb'inden af istemesi hakkındaki Hadis-i Şerif:

Hız. Ebu Hüreyre radiyallahu anh anlatıyor:

"Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm (bir hadis-i kudsi'de) Rabbinden naklen buyururlar ki: "Bir kul günah işledi ve: "Ya Rabbi günahımı affet!" dedi. Hak Teâla da: "Kulum bir günah işledi; arkadan bildi ki günahları affeden veya günah sebebiyle cezalandıran bir Rabbi vardır." Sonra kul dönüp tekrar günah işler ve: "Ey Rabbim günahımı affet!" der. Allah Teâla Hazretleri de: "Kulum bir günah işledi ve bildi ki, günahı affeden veya günah sebebiyle cezalandıran bir Rabbi vardır." Sonra kul dönüp tekrar günah işler ve: "Ey Rabbim beni affeyle!" der. Allah Teâla da: "Kulum günah işledi ve bildi ki, günahı affeden veya günah sebebiyle

muâhaze eden bir Rabbi olduğunu bildi. Dilediğini yap, ben seni affettim!" buyurdu." Buhari, Tevhid 35; Müslim, Tevbe 29, (2758).

Allah ile kulu arasında işlenilen günahların, Rabb'imizin af ve mağfireti ile yok sayılabileceğini anlatan Hadis-i Şerif:

Hız. Enes radiyallahu anh anlatıyor:

"Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Allah Teâla Hazretleri diyor ki: "Ey Ademoğlu! Sen bana dua edip, (affımı) ümid ettikçe ben senden her ne sâdır olsa, aldırmam, ben seni affederim. Ey Ademoğlu! Senin günahın semanın bulutları kadar bile olsa, sonra bana dönüp istiğfar etsen, çok oluşuna bakmam, seni affederim. Ey ademoğlu! Bana arz dolusu hata ile gelsen, sonunda hiç bir şirk koşmaksızın bana kavuşursan, seni arz dolusu mağfiretimle karşılarım." Tirmizi, Da'avat 106, (3534).

İşlediğimiz bir sevap veya günahın Allah C.C. ile kulunun arasında olduğu, gördüğümüz hareket ve fiiller ile bir kişinin af edilip, edilemeyeceği hakkında karar vermemeliyiz:

Cündeb radiyallahu anh anlatıyor:

"Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Bir adam: "Vallahi Allah falancayı mağfiret etmiyecek!" diye kesip attı. Allah Teâla Hazretleri de:

"Falancaya mağfiret etmeyeceğim hususunda yemin eden de kim? Ben ona mağfiret ettim, senin amelini de iptal ettim!" buyurdu." Müslim, Birr 137, (2621).

Bir kimsenin günah veya sevabı; o kişinin Allah C.C. ile o kişi arasında yani o kul ile arasındadır. Bir kimsenin ibadeti veya günahı ile ilgilenilmemesini bildiren bir hadis-i Şerif:

Hiz. Ebu Hüreyre radiyallahu anh anlatıyor:

"Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Beni İsrail'de birbirine zıd maksad güden iki kişi vardı: Biri günahkardı, diğeri de ibadette gayret gösteriyordu. Abid olan diğeri günah işlerken rastlardı da: "Vazgeç! " derdi. Bir gün, yine onu günah üzerinde yakaladı. Yine, "vazgeç" dedi. Öbürü: "Beni Allah'la baş başa bırak. Sen benim başıma müfettiş misin?" dedi. Öbürü: "Vallahi Allah seni mağfiret etmez. Veya: "Allah seni cennetine koymaz!" dedi. Bunun üzerine Allah ikisinin de ruhlarını kabz etti. Bunlar Rabûlâleminin huzurunda bir araya geldiler. Allah Teâla Hazretleri ibadette gayret edene: "Sen benim elimdekine kadir misin?" dedi. Günahkara da dönerek: "Git, rahmetimle cennete gir!" buyurdu. Diğeri için de: "Bunu ateşe götürün!" emretti.

" Ebu Hüreyre radiyallahu anh der ki: "(Adam-çağız Allah'ın gadabına dokunan münasebetsiz) bir

kelime konuştu, bu kelime dünyasını da, ahiretini de heba etti." Ebu Davud, Edeb 51, (4901).

Allah'ı Teala C.C. Af edeceği kişilerin yaptıklarını bildiği içindir ki, ondan kaçma imkanımızın olmadığını, Onun af etmesinin yüceliğinin bir eseri olduğu görülür.

Yine Ebu Hüreyre radiyallahu anh anlatıyor:

"Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Bir adam vardı, (günah işleyerek nefsine zulmetmekte) çok ileri idi. Ölüm gelip çatınca oğullarına dedi ki: "Ben ölünce, cesedimi yakın, külümü iyice ezin ve rüzgarın önünde saçın. Allah'a yemin olsun, eğer Rabb'im beni bir yakalarsa hiç kimseye vermediği azabı verir! "Ölünce, bu söylediği ona yapıldı. Allah da arz'a emrederek: "Sende ondan ne varsa bana toplayıver!" dedi. Arz da topladı. Adam ayakta duruyordu. "Sen böyle bir vasiyeti niye yaptın? " diye Rabb Teâla sordu. "Senden korktuğum için ey Rabb'im!" cevabını verdi. Allah Teâla Hazretleri bu cevap üzerine onu affetti." Buhari, Tevhid 35, Enbiya 50; Müslim, Tevbe 25, (2756);

Muvatta, Cenaiz 51, (1, 240); Nesai, Cenaiz 117, (4, 113).

Rabb'imiz bizi yarattı. Bizden af edilmemizi istedi. Af dilemek için açılan elleri boş bırakmadı.

Allah'ı Teala C.C. ölmeden önce müşrik olmadığımız zaman ve bir Müslüman'ı haksız yere öldürme günahları haricinde bütün günahlarımızın af edilebileceğini bildiren Hadis-i Şerif:

Ümmü'd-Derdâ radıyallahu anha anlatıyor:

"Ebu'd-derda radıyallahu anh'ı işittim. Demişti ki: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ı işittim, şöyle buyurdu: "Müşrik olarak ölenle, bir Müslüman'ı haksız yere öldüren hariç, Allah bütün günahları affedebilir." Ebu Davud, Fiten 6, (4270).

HADİSLERİN IŞIĞINDA RAMAZAN VE ORUÇ

Ramazan Ayı; bizlere Rabbimizin bize verdiği bir armağan olarak görmeliyiz. Bu armağanda; oruç tutmamızın, zekât vermemizin önemini ve kıymetini bilmemiz bizler için ne kadar önemli ve kıymetli olduğunu bilmeliyiz. Aşağıda derlemeye çalıştığım Hadis-i Şeriflerde bu kıymetleri sizlerle paylaşmayı düşündüm.

Ramazan ayının girişinin tespiti hakkında:

Hız. Aişe (radıyallahu anhâ) anlatıyor:

"Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm)

Şâban ayının günlerini hesapladığı kadar başka bir ayın günlerini hesaplamazdı. Sonra Ramazan hilâlini görünce oruca başlardı. Eğer bulut araya girer (hilâli göremez) ise (şâbanı) otuz gün olarak hesaplar, sonra ramazan orucuna başlardı. "Ebu Dâvud, Savm 6, (2325).

Ramazan ayında Cennet kapılarının açıldığını bildiren hadisi şerif:

Yine Hz. Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) anlatıyor:

"Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Ramazan ayı girdiği zaman cennetin kapıları açılır, cehennemin kapıları kapanır ve şeytanlar da zincire vurulur. "Buhari, Savm 5, Bed'ü'l-Halk 11, Müslim, Sıyâm 2, (1079); Nesâî, Sıyâm 5, (4, 129).

Ramazan orucu için sahura kalkılmasını bildiren Hadis'i Şerif:

Hz. Enes (radıyallahu anh) anlatıyor:

"Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Sahur yemeği yiyin, zira sahurda bereket var.

"Buhari, Savm 20, Müslim, Sıyâm 45, (1095); Tirmizi, Savm 17, (708); Nesâî, Savm 18, (4, 141).

Ramazan orucu için iki Hadis-i Şerif'te Sadaka-i fitrı bildiriyor:

Bir başka rivâyette de şöyle gelmiştir: "Halk (Hz. Muâviye'nin bir hitabesi üzerine) yarım sa' buğdayı bir sa' hurmaya denk kıldılar. İbnu Ömer Hazretleri (radıyallâhu anhümâ) fitır sadakasını hurmadan verirdi. (Bir sene) Medine halkı hurmaya muhtaç oldu. İbnu Ömer (o yıl) sadaka-i fitrını arpadan verdi."Buhâri, Zekât 77.

Kays İbnu Sa'd İbnu Ubâde anlatıyor:

"Resülullah (aleyhissalâtu vesselam), zekât emri gelmezden önce, bize sadaka-i fitr'ı emretmişti. Zekât farz kılınıncı, fitır sadakasını ne emretti ne de nehyetti. Biz onu yerine getirmeye devam ettik..."Nesâî, Zekât 35, (5, 49); İbnu Mâce, Zekât 21, (1828).

Ramazan ayında oruç tutmayı oruç tutamayanlar için fidye verilmesini bildiren Hadis-i Şerifte ise:

Ebu Dâvud merhumun bir rivayetinde şu ziyade var:

"İbnu Abbas dedi ki:

"Oruca dayanamayanlar, bir düşkünün doyuracak kadar fidye verir" (Bakara 184) ayeti şu demektir: "Onlardan kim orucuna mukabil bir fakiri doyuracak kadar fidye vermek isterse fidye verir ve böylece orucunu tutmuş sayılır.

" Cenab-ı Hakk buyurmuştur:

"Kim (vacib miktardan) daha fazla fidye verirse bu kendisi için daha hayırlı olur. Orucu (yiyip de fidye vermek yerine) bizzat tutmanız daha hayırlıdır" (Bakara 184). Sonra Cenab-ı Hakk şöyle buyurdu:

"Sizden kim Ramazan ayına ulaşırsa orucu tutsun. Kim de hasta olur veya yolcu bulunursa yediği

miktarda başka günlerde oruç tutar."Ebu Davud, Savm 2(2316).

Yine Ramazan Ayında Hastalık, sefer gibi bir özürden dolayı sonradan oruçlarını nasıl tutacaklarını izah ediyor:

Nafi anlatıyor: "İbnu Ömer radiyallahu anhüm diyor ki:

"Ramazanı, hastalık ve sefer sebebiyle yiyenler, onu peş peşe tutarlar."Muvatta, Sıyâm 45, (1, 304)

Ramazan Ayının son on günü İtikaf ve Kadir gecesini hakkında da:

Hiz. Aîşe (radiyallahu anhâ) anlatıyor:

"Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) vefat edinceye kadar Ramazan'ın son on gününde itikafa girer ve derdi ki: "Kadir gecesini Ramazan'ın son on gününde arayın". Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'dan sonra, zevceleri de itikafa girdiler."Buhârî, Fadlu Leyletü'l-Kadr 3, İtikâf 1,14; Müslim, İtikaf 5, (1172); Muvatta, İtikaf 7, (1, 316); Tirmizî, Savm 71, (790); Nesâî, Mesâcid 18, (2, 44); Ebu Dâvud, Sıyâm 77, (2462, 2464); İbnu Mâce, Sıyâm 59; (1771).

Aşağıdaki Hadis'i Şerifte ise:

Bu Cebrail Aleyhisselâm'ın insan kılığında gelerek Peygamber efendimizi imtihan eder gibi ashabı önünde: Kader tartışması, İslam, İman, İhsan, Kıyamet hakkında soru cevap olarak konuşmasını bildiriyor.

Yahya İbnu Ya'mur haber veriyor: "Basra'da kader üzerine ilk söz eden kimse Ma'bed el-Cühenî idi. Ben ve Humeyd İbnu Abdirrahmân el-Himyerî, hac veya umra vesilesiyle beraberce yola çıktık. Aramızda konuşarak, Ashab'tan biriyle karşılaşmayı temenni ettik. Maksudımız, ondan kader hakkında şu heriflerin ettikleri laflar hususunda soru sormaktı. Cenâb-ı Hakk, bizzat Mescid-i Nebevî'nin içinde Abdullah İbnu Ömer (Radiyallahu Anh)'la karşılaşmayı nasib etti. Birimiz sağ, öbürümüz sol tarafından olmak üzere ikimiz de Abdullah (Radiyallahu Anh)'a sokuldu. Arkadaşımın sözü bana bıraktığını tahmîn ederek, konuşmaya başladım:

"Ey Ebu Abdirrahmân, bizim taraflarda bazı kimseler zuhur etti. Bunlar Kur'ân-ı Kerîm'i okuyorlar. Ve çok ince meseleler bulup çıkarmaya çalışıyorlar.

"Onların durumlarını beyan sadedinde şunu da ilâve ettim:

"Bunlar, "kader yoktur, her şey hâdistir ve Allah önceden bunları bilmez" iddiasındalar.

"Abdullah (Radiyallahu Anh):

"Onlarla tekrar karşılaşırsan, haber ver ki ben onlardan berîyim, onlar da benden berîdirler.

" Abdullah İbnu Ömer sözünü yeminle de te'kîd ederek şöyle tamamladı:

"Allah'a kasem olsun, onlardan birinin Uhud dağı kadar altını olsa ve hepsini de hayır yolunda harcasa kadere inanmadıkça, Allah onun hayrını kabul etmez.

"Sonra Abdullah dedi ki: Babam Ömer İbnu'l-Hattâb (Radıyallahu Anh) bana şunu anlattı:

"Ben Hz. Peygamber (Aleyhissalâtu Vesselâm)'in yanında oturuyordum. Derken elbisesi bembeyaz, saçları simsiyah bir adam yanımıza çıkageldi. Üzerinde, yolculuğa delalet eder hiçbir belirti yoktu. Üstelik içimizden kimse onu dizlerine dayadı. Ellerini bacaklarının üstüne hürmetle koyduktan sonra sormaya başladı:

Ey Muhammed! Bana İslâm hakkında bilgi ver!

Hazreti Peygamber (Aleyhissalâtu Vesselâm) açıkladı:

"İslâm, Allah'tan başka ilâh olmadığına, Muhammed'in O'nun kulu ve elçisi olduğuna şehâdet etmen, namaz kılman, zekât vermen, Ramazan orucu tutman, gücün yettiği takdirde Beytullah'a haccetmendir."

Yabancı:

"-Doğru söyledin" diye tasdik etti. Biz hem sorup hem de söyleneni tasdik etmesine hayret ettik. Sonra tekrar sordu:

"Bana iman hakkında bilgi ver?"

"Hz. Peygamber (Aleyhissalâtu Vesselâm) açıkladı: "Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, âhiret gününe inanmandır. Kadere yani hayır ve şerrin Allah'tan olduğuna da inanmandır.

" Yabancı yine: "Doğru söyledin!" diye tasdik etti. Sonra tekrar sordu:

"Bana ihsan hakkında bilgi ver?"

"Hz. Peygamber (Aleyhissalâtu Vesselâm) açıkladı:

"İhsan Allah'ı sanki gözlerinle görüyormuşsun gibi Allah'a ibadet etmendir. Sen O'nu görmesen de O seni görüyor."

Adam tekrar sordu:

"Bana kıyamet(in ne zaman kopacağı) hakkında bilgi ver?"

"Hz. Peygamber (Aleyhissalâtu Vesselâm) bu sefer:

"Kıyamet hakkında kendisinden sorulan, sorandan daha fazla bir şey bilmiyor!" karşılığını verdi.

Yabancı: "Öyleyse kıyametin alâmetinden haber ver!" dedi.

Hız. Peygamber (Aleyhissalâtu Vesselâm) Őu açıklamayı yaptı:

"K le kadınların efendilerini doğurmaları, yalın ayak, üstü çıplak, fakir -Müslim'in rivayetinde fakir kelimesi yoktur davar çobanlarının yüksek binalar yapmada yarıştıklarını g rmendir."

Bu söz üzerine yabancı çıktı gitti. Ben epeyce bir müddet kaldım.

-Bu ifade Müslim'deki rivayete uygundur. Diğer kitaplarda "Ben üç gece sonra Hız. Peygamber (Aleyhissalâtu Vesselâm)'la karşılaştıım" şeklinededir

- Hız. Peygamber (Aleyhissalâtu Vesselâm) Ey  mer, sual soran bu zatın kim olduğunu biliyor musun? dedi.

Ben:

"Allah ve Res l  daha iyi bilir" deyince Őu açıklamayı yaptı:

"Bu Cebrail Aleyhisselâm'dı. Size dininizi öğretmeye geldi."

Müslim, İman 1, (8); Nesâi, İman 6, (8, 101); Ebu Dâvud, Sünnet 17, (4695); Tirmizî, İman 4, (2613).

Ramazan Ayının bitiminden sonra tutulan altı gün oruç ile bütün bir yılı oruçlu gibi olmayı da Őu Hadis'i şerifte açıklanmaktadır:

Eyub (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Kim Ramazan orucunu tutar ve ona şevval ayından altı gün ilave ederse, sanki yıl orucu tutmuş olur. "Müslim, Sıyâm 204, (1164); Tirmizi, Savm 53, (759); Ebu Dâvud, Savm 58, (2432).

Bu araştırmamızın sonunda Bütün İslam alemine Ramaza'ı şerif'in hayırlar getirmesini niyaz ederim.**ÇORUMLU 2000 Dergisi 44. Sayı**

HADİSLERİN IŞIĞINDA YARATILIŞ

Bizlerin en merak ettiğimiz konulardan birisi de yaşadığımız yeri ve Adem AS. Yaratılışı hakkında aşağıda bulunan hadis-i şerifleri naklediyorum:

Ebu Rezîn el-Ukeylî (radıyallâhu anh) anlatıyor:

"Ey Allah'ın Resûlü, dedim, mahlukatını yaratmazdan önce Rabb'imiz nerede idi?

" Bana şu cevabı verdi:

"el-Amâ'da idi. Ne altında hava, ne de üstünde hava vardı. Arşını su üzerinde yarattı."

Ahmed İbnu Hanbel dedi ki:

"Yezid şunu söyledi: el-Amâ, yani "Allah'la birlikte başka bir şey yoktu" demektir." Tirmizî, Tefsir, Hud (3108).

Hiz. Ebu Hüreyre (radıyallâhu anh) anlatıyor:

"Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) bir gün elimden tuttu ve şu açıklamayı yaptı:

"Allah toprağı cumartesi günü yarattı. Ondaki dağları pazar günü yarattı; ağaçları pazartesi günü yarattı. Mekruhları salı günü yarattı. Nuru çarşamba

günü yarattı ve onda hayvanları perşembe günü yaydı. Hiz. Adem (aleyhisselam)'i cuma günü ikinci vaktinden sonra, ikinci ile gece arasındaki gündüz vaktinin en son saatinde en son mahluk olarak yarattı." Müslim, Sıfatu'l-Kıyâme 27, (2789).

Hiz. Aişe (radıyallâhu anhâ) anlatıyor:

"Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Melekler nurdan yaratıldılar, cinler dumanlı bir alevden yaratıldılar. Âdem de size vasfı yapılandır yaratıldı. " Müslim, Zühd 60, (2996).

İmran İbnu Husayn (radıyallâhu anhümâ) anlatıyor:

"Mescidde, Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın huzuruna girmiştım. (O sırada) Benî Temim kabilesinden bir grup insan geldi. Onlara:

"Ey Benî Temim, size müjde olsun!" diyerek söze başlamıştı.

Onlar hemen: "Bize müjde verdin. Öyle ise (beytü'l-mâlden) iki kere bağış yap!" diye talepte bulundular. Onların bu cevabı karşısında Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın yüzünden rengi attı. Hiz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm)'ın huzuruna (Hayber'in fethi sırasında) Yemen halkından bir grup (Eş'ârî) girmişti. Onlara:

"Ey Yemenliler! Benî Temim'in kabul etmediğı müjdeyi siz bari kabul edin!" dedi. Onlar:

"Kabul ettik ey Allah'ın Resûlü!" dediler ve arkadan ilâve ettiler:

"Biz dinimizi öğrenmeye ve bu (yaratılış) işinin başı ne idi, onu senden sormaya geldik!" dediler. Bunun üzerine Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm), mahlukatın ve Arş'ın başlangıcını anlatmaya başladı:

"Bidayette Allah vardı, O'ndan önce başka bir şey yoktu. O'nun Arş'ı suyun üzerinde bulunuyordu. Sonra gökleri ve yeri yarattı. Sonra zikr (denen kader defterinde ebede kadar cereyan edecek) her şeyi yazdı." Buhârî, Megâzî, 67, 74, Bed'u'l-Halk 1, Tevhid 22; Tirmizî, Menâkıb, 3946.

Ebu Mûsa (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ı dinledim, şunu söyledi:

"Allah Teâlâ hazretleri, Adem'i, yeryüzünün bütün (cüzler)inden almış olduğu bir avuç topraktan yarattı. Âdem'in oğulları da arzın kısımlarına göre vücuda geldi. Bir kısmı beyazdır, bir kısmı kıızıdır, bir kısmı siyahdır. Bunlar arasında orta (renkliler) de

var. Ayrıca bir kısmı uysaldır, bir kısmı haşindir, bir kısmı habis (kötü kalbli), bir kısmı iyi kalblidir." Ebu Dâvud, Sünnet 17, Tirmizî, Tefsir, Bakara, (2948).

İbnu Abbâs (radıyallâhu anhümâ) anlatıyor:

"Yahudiler, gök gürültüsünün ne olduğunu Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm)'den sordular:

"Bulutlara müvekkel olan melektir. Beraberinde ateşten kamçılar var. Bununla bulutları Allah'ın dilediği yere sevk eder" diye cevap verdi. Onlar tekrar sordular:

"Ya şu işitilen ses, o nedir?"

"Bu, bulutların istenen yere gitmeleri için onlara yapılan bir sevkdir" dedi. Yahudiler:

"Doğru söyledin. Şimdi de İsrail'in Yakub (aleyhisselam) kendisine haram kıldığı şey nedir onu söyle?" dediler.

Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) :

"Hz. Yakub (ırku'n-nesâ denen) uyluk mafsalsından başlayıp dize, topuğa kadar inen. bir ağrıdan muzdarib idi. Deve eti ve sütü dışında kendine uygun gelen (ne yiyecek, ne içecek) münâsip bir şey yoktu. Bu sebeple o da bunları haram etti" dedi. Yahudiler: "Doğru söyledin" dediler." Tirmizî, Tefsir Ra,d, (3116).

Hz. Ebu Hüreyre (radıyallâhu anh) anlatıyor:

"Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Allah Teâla, Hz. Âdem (aleyhisselâm)'ı yarattığı ve ruh üflediği zaman, Âdem hapşırdı ve elhamdülillah diyerek, izni ile Teâla'ya hamdetti. Rabbi de ona:

"Ey Âdem, yerhamukallah (Allah sana rahmet etsin), (mukarreb) meleklerden şu oturan gruba git ve "Esselâmu aleyküm" de!" dedi. (Hz. Âdem öyle yaptı. Hitab ettiği melekler):

"Ve aleyke's-selamu ve rahmetullahi ve berekâtuhu!" diye karşılık verdiler. Sonra Âdem (aleyhisselam) Rabbine döndü. Rabbi ona:

"Bu cümle senin ve evlâdlarının aralarındaki selâmlaşmadır" dedi.

Allah Teâla hazretleri, elleri kapalı olduğu halde Âdem'e: "Dilediğini seç!" dedi.

Hz. Âdem:

"Rabbimin sağ elini seçtim! Rabbimin iki eli de sağdır, mübarektir" dedi. Sonra Allahu Teâlâ hazretleri sağ elini açtı. İçinde Hz. Âdem ve onun zürriyeti(nin emsâlleri) vardı. Hz. Âdem (aleyhisselâm):

"Ey Rabbim, bunlar nedir?" dedi.

Rabb Teâla:

"Bunlar senin zürriyetindir" dedi. Her insanın iki gözünün arasında ömrü yazılıydı. Aralarında biri hepsinden daha parlak, daha nurlu idi.

Hz. Âdem:

"Ey Rabb'im! Bu kimdir?" dedi.

Rabb Telâla hazretleri:

"Bu senin oğlun Dâvud'dur. Ben ona kırk yıllık ömür takdir ettim" dedi.

Âdem aleyhisselam:

"Ey Rabb'im onun ömrünü uzat!" talebinde bulundu. Rabb Teâla:

"Bu ona takdir edilmiş olandır!" deyince, Âdem:

"Ey Rabb'im, ben ona kendi ömrümden altmış senesini verdim" diye ısrar etti.

Bunun üzerine Rabb Teâla:

"Sen ve bu (talebin berabersiniz)." buyurdu.

Sonra Âdem cennete yerleştirildi. Allah'ın dilediği kadar orada kaldı. Sonra cennetten (arza) indirildi. Âdem burada kendi ecelini yıl be yıl sayıp hesaplıyordu. Derken ölüm meleği geldi. Hz. Âdem (aleyhisselam) ona:

"Acele ettin, erken geldin. Bana bin yıl ömür takdir edilmişti!" dedi.

Melek:

"İyi ama sen oğlun Dâvud a altmış senesini verdin" dedi.

Ne var ki O bunu inkâr etti, zürriyeti de inkâr etti; o unuttu, zürriyeti de unuttu. "

Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) ilâve etti:

"O günden itibaren yazma ve şahidlik emredildi." Tirmizî, Tefsir, Muavvizateyn (3365). Bu hadis A'raf süresinin tefsirinde geçti. Orada son cümle yoktur.

HADİSLERİN IŞIĞINDA "ÖLÜM"

İnsan ve canlılar belirlenen bir zaman içerisinde dünyaya gelirler, yaşarlar ve giderler. Bu gidişe ölüm denilmektedir. Bu an her nefes alan insanın zamanı gelince tadacağı bir andır. Bu an geldiğinde dinimizi koruyabilirsek, onu muhafaza edebilirsek ne mutlu bizlere.

Bu duruma gelen kişileri tecrübelerle tanıyabiliriz. Bu an gelindiğinde eğer zamanı gelen kişinin yanında bulunan insanları yapacağı şeylerden birisi vadesinin yettiği düşünülenin yanında kelime-i şahadet getirilerek ona telkinde bulunmak gerekir. Peygamber Efendimizden:

“- Ebu Sa’îdî'l-Hudrî Radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm buyurdular ki: Ölülerinize (ölmek üzere olanlara) ‘Lailahe illallah demeyi telkin edin.’ [Müslim, Cenâiz 1, 2, (916, 917); Tirmizî, Cenâiz 7, (976); Ebu Dâvud, Cenâiz 20, (3117); Nesâî, Cenâiz 4, (4, 5)].“ demiştir.

Ayrıca eğer Kur'an-ı Kerim okumayı biliyorsa bulunanların duyacağı bir ses tonuyla Yâ-sin Suresini okuması tavsiye edilmektedir. Peygamber Efendimiz:

” - Ma'kıl İbnu Yesâr Radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm buyurdular ki: ‘Ölülerinize (ölmek üzere olanlara) Yâ-sin süresini okuyun.’ [Ebu Dâvud, Cenâiz 24, (3121); İbnu Mâce, Cenâiz 4, (1448).] “Denilmektedir.

Ölüm anında insanlar gelen Rahmet meleklerini ve yahut azap meleklerini görürler. Peygamber Efendimizden:

” Hz. Ebu Hureyre Radıyallahu anh anlatıyor: Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm buyurdular ki: ‘Bir Müslüman muhtazar olduğu (can çekişme anına girdiği) zaman rahmet melekleri, beyaz bir ipekle gelirler ve şöyle derler:

’-Sen razı ve senden de (Rabb’in) razı olarak (şu bedenden) çık! Allah'ın Rahmet ve reyhanına ve sana gadabı olmayan Rabb’ine kavuş.’ Bunun üzerine ruh, misk kokusunun en güzeli gibi çıkar. Öyle ki melekler onu birbirlerine verirler, tâ semanın kapısına kadar onu getirirler ve:

‘-Size arzdan gelen bu koku ne kadar güzel!’ Derler. Sonra onu Müminlerin ruhlarına getirirler. Onlar; onun gelmesi sebebiyle sizden birinin kaybettiği şeyinin kendisine geldiği zamanki sevincinden daha çok sevinirler. Ona:

’-Falanca ne yaptı? Falanca ne yaptı?’ Diye (dünyadakilerden haber) sorarlar. Melekler:

‘-Bırakın onu, onda hâla dünyanın tasası var!’ derler. Bu gelen (kendisine dünyadan soran ruhlara):

‘-Falan ölmüştü, yanınıza gelmedi mi?’ Der. Onlar:

‘-O, annesine, Hâviye cehennemine götürüldü!’ derler. Aleyhissalâtu vesselâm devamla der ki:

‘-Kâfir muhtazar olduğu vakit, azab melekleri mish (denen kıldan kaba bir elbise) ile gelirler ve şöyle derler:

‘-Bu cesedden kendin öfkeli, Allah'ın da öfkesini kazanmış olarak çık ve Allah'ın azabına koş!’ Bunun üzerine, cesedden en kötü bir cîfe kokusuyla çıkar. Melekler onu arzın kapısına getirirler. Orada:

‘-Bu koku ne de pis!’ Derler. Sonunda onu kâfir ruhların yanına getirirler. [Nesâî, Cenâiz 9, (3, 8-9)].” Denilmektedir.

Takdir edilen ömür biter, yatan kişi vefat ederse cesette bazı değişiklikler meydana gelir. Pek çoğunun gözleri açık gider. Bu açık gitmenin sebebi ise yine Peygamber Efendimizden:

“ - Ebu Hureyre radıyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm:

‘-İnsan öldüğü zaman gözleri nasıl belerip kalıyor, görmez misiniz? " Buyurmuştu. Cemaat:

‘Evet, görüyoruz!’ dediler. Bunun üzerine:

‘-İşte bu, gözünün, nefsinin (çıkan ruhunu) takip etmesindendir!’ Buyurdular. [Müslim, Cenâiz 9, (921)]”.

Ayrıca; ölenlerin bazılarında hafif bir terleme meydana gelir. Peygamber Efendimiz:

- Büreyde radıyallahu anh anlatıyor: Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki:

‘Mü'min alnının teriyle ölür.’[Tirmizî, Cenâiz 10, (982); Nesâî, Cenâiz 5, (4, 6)].“

Vefat edenin arkasından ağlamak ve ölenin veya kendilerini kötü sözler söyleyerek dövünmeleri, temennide bulunmalarını yanlışlığını bildirilmekte ve iyi söz ve temennilere meleklerin de “Amin” dediklerini bildiren Peygamber Efendimizin bir Hadisinde de şöyle tavsiyelerde bulunmaktadır:

”- Ümmü Seleme Radıyallahu Anhâ anlatıyor: ‘Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm Ebu Seleme Radıyallahu Anh'ın yanına girdi. Ebu Seleme'nin gözleri açık kalmıştı; onları kapattı. Sonra:

‘Ruh kabz edildi mi göz onu takip eder’ buyurdu. Ehlinden bazıları feryad u figân koparmıştı. Aleyhissalâtu Vesselâm:

‘-Kendinize kötü temennide bulunmayın, hayır dua edin! Çünkü melekler, söylediklerinize âmin derler!’ Buyurdu. Sonra ilâve etti:

‘-Allahım, Ebu Seleme'ye mağfiret buyur! Derecesini hidayete erenler arasında yükselt. Arkasında kalanlar arasında ona sen halef ol! Ey âlemlerin Rabbi! Ona da bize de mağfiret buyur! Ona kabrini geniş kıl, orada ona nur ver !’ [Müslim, Cenâiz 7, (920); Tirmizî, Cenâiz 7, (977); Ebu Dâvud, Cenâiz 19, 21, (3115, 3118); Nesâî, Cenâiz 3, (4, 5)).”

Bazen insanlara ölüm ani ve haber vermeden gelir. Bu hal üzerine vefat edenler için de Peygamber Efendimizden: “ - Ubeyd İbnu Halîd es-Sülemî Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm'ın ashabından birinden naklen anlatıyor: Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm buyurdular ki:

‘Ani ölüm, kâfir için gadab-ı ilahî'nin bir yakalamasıdır, Mümin için de bir rahmettir.’ [Ebu Dâvud, Cenâiz 14, (3110)].

Hepimiz bu yoldan bir bir ve zamanımız geldikçe geçeceğiz. Bu geçiş anında Rabbimiz bizlere acısın ve İmanla yanına gitmemize izin versin. Amin.

“- Hz. Enes Radıyallahu Anh anlatıyor: Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm'la birlikte demirci Ebu Seyf radıyallahu anh'ın yanına girdik. O, Resûlullah Aleyhissalâtu vesselâm'ın oğlu İbrahim'in sütbabası idi. Aleyhissalâtu Vesselâm oğlunu aldı, öptü ve kokladı. Daha sonra yanına tekrar girdik. İbrahim can çekişiyordu. Bu manzara karşısında Aleyhissalâtu Vesselâm'ın gözlerinden yaş boşandı. Abdurrahman İbnu Avf radıyallahu anh:

‘Sen de mi (ağlıyorsun) ey Allah'ın Resülü? ” dedi. Aleyhissalâtu vesselâm:

‘-Ey İbnu Avf! Bu merhamettir!" buyurdu ve ağlamasına devam etti. Sonra şöyle söyledi: ‘-Gözümüz yaş döker, kalbimiz hüznün çeker, fakat Rabbimizi razı etmeyecek söz sarf etmeyiz. Ey İbrahim! Senin ayrılmandan bizler üzgünüz!’ Buhârî, Cenâiz 44; Müslim, Fezâil 62, (2315); Ebu Dâvud, Cenâiz 28, (3126).”

Bu Hadis-i şerif ile de ölenlerimize ağlayabileceğimiz belirtilmiş oluyor.

“Hz. Aişe radıyallahu anhâ anlatıyor: Kendisine, İbnu Ömer Radıyallahu Anhümâ'nın:

‘-Sağ kimsenin üzerine ağlamasıyla ölüye azab edileceğini söylemekte olduğu’ haber verilmişti. Şu cevabı verdi:

‘-Allah, Ebu Abbirrahman'ı (İbnu Ömer'i) mağfîret buyursun. Aslında o, yalan söylemiyor, ancak unutmuş veya yanılmış olmalı. Zira Resûlullah Aleyhissalâtu vesselâm, (ölmüş) bir Yahudi kadın cenazesine uğramıştı, yakınları onun üzerine ağlıyorlardı. “Bunlar onun üzerine ağlıyorlar. Ona da bu yüzden kabrinde azab ediliyor!’ buyurdu. Buhârî, Cenâiz 33; Müslim, Cenâiz 25, (931); Muvattâ, Cenâiz 37, (1, 234); Tirmizî, Cenâiz 25, (1004); Nesâî, Cenâiz 15, (4,17). “

Bizler, yaradılışımız icabı çabuk duygulanan olarak hal edilmişiz. Bu sebeple, erkek veya kadın hepimizin yakınlarını kaybetmeleri anında duygulanarak ağlamamıza müsaade edilmektedir.

HADİSLERİN IŞIĞINDA ŞEHİT

Şehitlik İslâm Dini açısından dünyada mükâfatı bildirilen birkaç fiilden birisidir. Şehitlik için Peygamber Efendimizden bizlere edilen rivayetleri tekrar hatırlayalım:

“Câbir İbnu Abdillâh Radıyallahu Anh anlatıyor:

Abdullah İbnu Amr İbni Harâm, Uhud günü, öldürüldüğü zaman Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm bana rastladı ve:

‘Ey Câbir! Allah baban için ne söyledi, sana haber vermiyeyim mi?’ buyurdular.

Yahyâ'nın rivayetinde ise Resûlullah:

‘Ey Cabir, seni niye böyle kalben kırık (ve üzüntülü) görüyorum’ buyurmuş, Câbir de:

‘Ey Allah'ın Resûlü! Babam şehit düştü, geriye bir yığın horanta ve borç bıraktı’ demiştir.

Aleyhissalâtu Vesselâm da:

‘Sana, Allah'ın babanı karşıladığı şeklin müjdesini vereyim mi?’ diye sordu.

Câbir: ‘Evet! Ey Allah'ın Resûlü! ‘dedi. Bunun üzerine Aleyhissalatu Vesselâm açıkladı: “Allah her

kimle konuştu ise mutlaka hicab gerisinden konuştuğu halde babana vicâhen konuştu ve: “Ey kulum! Benden ne dilersen dile, dilediğini sana vereyim!” dedi. O da: ‘Ey Rabbim! Beni bir kere daha ihya et, senin yolunda ikinci kere öleyim!’ dedi. Rab Teâla Hazretleri de: Benden daha önce şu hüküm sâdır oldu: ‘Ölenler artık dünyaya bir daha dönmeyecekler ‘ buyurdular. Baban da: ‘Ey Rabbim, öyleyse (benim durumumu) arkamda kalanlara ulaştır!’ dedi. Bu talep üzerine şu Ayet nazil oldu: ‘Allah yolunda Şehit edilenleri ölü sanma. Onlar Rablerinin katında hayat sahibidirler ve O'nun nimetleriyle rızıklandırılır ‘ (Âl-i İmran 169).”

Yukarıda bulunan Hadis-i Şerifin içinde bulunan ayet-i Kerime’de açıkça Şehitliğin ne olduğu bizlere anlatılmaktadır. Aşağıda ise, şehit olarak vasıflandırılan vefat hallerini bize bildirmektedir:

Birinci Hadis-i Şerifte; Allah yolunda evinden ayrılıp ölür veya öldürülürse, attan veya devesinden düşüp ölürse, zehirli bir hayvanın zehiri ile ölürse Şehit olarak ölür denilmekte ve ikinci Hadis-i Şerifte de; Allah Yolunda ölmek, Taundan ölmek (Veba), boğulmak, zatulcep (akciğer örtüsü iltihabı), ishalden ölmek, yanarak ölmek, yıkık altında kalarak ölmek, çocuk karnında ölen kadının da Şehit olduğu bildirilmektedir.

“Ebu Mâlik el-Eş'ârî (Radiyallahu Anh) anlatıyor: ‘Resûlullah (Aleyhissalâtu Vesselâm) buyurdu ki:

‘Kim Allah yolunda evinden ayrılır, sonra da öldürülür yahut atı veya devesi (yere atıp) boynunu kırar veya bir zehirli sokar veya yatağında ölür ise, Allah'ın dilediği hangi musibetle ölmüş olursa olsun şehit olarak ölür.’ Ebu Davud, Cihâd 15,”

Ayrıca başka bir Hadis-i Şerifte ise:

“Câbir İbnu Atik Radiyallahu Anh anlatıyor: ‘Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm Abdullah İbnu Sâbit'e geçmiş olsun ziyaretine gelmişti. Onu, (Allah'ın emri) galebe çalmış buldu. Ona seslendi. Fakat cevap alamadı. Bunun üzerine Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm istircâ'da bulundu ‘İnnâ lillahi ve innâ ileyhi râci'ûn’ dedi ve: ‘Biz (yaşamayı isteriz ama, Allah'ın emri) bize galebe çaldı ey Ebu'r-Rebî!’ dedi. Bunun üzerine kadınlar feryad edip ağlamaya başladılar. İbnu Atik Radiyallahu Anh kadınları susturmaya başladı. Ancak Aleyhissalâtu Vesselâm:

‘Bırak onları ağlasınlar! Vâcip olduğu zaman tek ağlayan ağlamayacak ‘ buyurdu. ‘Vacip olan da ne?’ dediler.

‘Öldüğü zaman (demektir)’ dedi.

Bunun üzerine kızı: ‘Allah'a yemin olsun, elimden gelse şehit olmanı isterim. Çünkü sen (cihat için gerekli techizâtı) hazırladın’ dedi.

Aleyhissalâtu Vesselâm da:

‘Allah onun ecrini niyetine göre verdi. Siz aranızda şehit olmayı ne zannedersiniz?’ buyurdular. ‘Allah yolunda ölmek!’ dediler. Aleyhissalâtu vesselâm açıkladı: ‘Öyleyse ümmetimin şehitleri cidden azdır. Bilesiniz: Tâunda ölen şehittir, boğularak ölen şehittir, yeter ki seferi taatte olsun. Zâtulcenb'ten ölen şehittir. İshalden ölen şehittir, yanarak ölen şehittir, yıkık altında ölen şehittir, çocuk karnında ölen kadın şehittir.’ Muvatta, Cenâiz 36, (1, 233, 234); Ebu Dâvud, Cenâiz 15, (3111); Nesâî, Cenâiz 14, “

Aşağıdaki Hadisi Şerifte ise şehitlerin Cennete Kıyamet günü görülecek hesaptan önce girecekleri işaret edilmekte olup, gördükleri özel ve önceliğe rağmen, dünyaya tekrar dönerek, tekrar tekrar şehit olmak isterler. Şehitliğin normal ölümden daha başka bir statüsü veya özelliğini bu Hadis-i Şeriften anlamaktayız:

“Hz. Enes (Radıyallahu Anh) anlatıyor:

’Resûlullah (Aleyhissalâtu Vesselâm) buyurdular ki:

’Cennete giren hiç kimse dünyaya geri dönmek istemez, yeryüzünde olan her şey orada vardır. Ancak

şehit böyle değil. O, mazhar olduğu ikramlar sebebiyle yeryüzüne dönüp on kere şehit olmayı temenni eder.’

Bir rivayette şu ziyade mevcut:

’... Şehit hariç, o, şehitlik sebebiyle mazhar olduğu üstünlükler ve kerametler sebebiyle. . . (dönmek ister).’ Buharî, Cihâd 5, 21; Müslim, İmâret 108, 109, (1877); Tirmizî, Fedâilu'l-Cihâd 13, (1643); Nesâî, Cihâd 30, 6, 32). “

HADİSLER IŞIĞINDA TİCARET

Dünyaya gelen insanoğlu; yiyecek, içecek ve diğer ihtiyaçları için birbirleri ile alışveriş yapmaya başlamışlar, ilk önceleri takas denilen mal mübadelesi ile ihtiyaçlarını görmüş, daha sonra da parayı icat ederek, çeşitli madenlerden para basarak ekonomisinin gereğini yapmıştır.

İslâm'ın emirleri gereği de Peygamber Efendimizin söyledikleri aşağıdadır.

Ticaret ehlinin; ahirette nasıl dirileceklerini, ticarete emin ve doğruluktan ayrılmayan tüccarların durumunu söylemektedir:

Ebu Sa'id el-Hudrî (radıyallahu anh) anlatıyor:

Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurdu:

"Emin ve doğruluktan ayrılmayan ticaret ehli (ayette sırat-ı müstakim ashabı olarak zikredilen) peygamberler, sıddikler, şehidler ve sâlihlerle beraberdir." Tirmizî, Büyû 4, (1209); İbnu Mâce, Ticârât 1, (2139).

Aynı mealdeki hadisi şerifte aşağıdadır:

Tirmizî'nin, Rifâ'a İbnu Râfi'den yaptığı diğer bir rivayetinde şöyle buyrulmuştur:

"Kıyamât günü tüccarlar fâcirler (günahkârlar) olarak diriltilecekler. Ancak Allah'tan korkanlar, iyilik yapanlar ve doğruluktan ayrılmayanlar müstesna" Tirmizî, Büyû 4 (1210); İbnu Mâce, Ticârât3, (2146).

Peygamber Efendimiz; S.A.V. Satışta yemin edilmemesini, boş söz söylenmemesini bildiriyor:

Kays İbnu Ebî Gareze el-Gıfârî (radıyallahu anh) anlatıyor:

"Biz hicret etmezden önce simsarlar olarak isimlendiriliyorduk. Bir gün, Medine'de, bize Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) uğradı. Bize ondan daha iyi bir isim verdi. Buyurdu ki: "Ey tüccarlar, satış işine, yemin ve boş söz karışır..."

Bir başka rivayette şöyle denmiştir:

"Satış işine yemin ve yalan bulaşmaktadır, siz (Rabbin gadabını söndüren) sadaka karıştırın" Ebu Dâvud, Büyû 1, (3326,3327); Tirmizî, Büyû 4, (1208); Nesâî, Eymân 7, (7, 15).

Yalan yere yemin ticaret ehline malına rağbetin arttıracağı gibi yanlış bir zan getirdiğini; hâlbuki sattığı mal için söylenen yalanın mala rağbeti

arttırmayıp, o malın bereketini giderdiğini bildiren Hadis-i Şerif:

Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) anlatıyor:

Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm)'i işittim, diyordu ki:

"(Ticarette yalan) yemin, (tüccarın zannınca) mala rağbeti artırır. (Halbuki gerçekte) kazancı giderir." Buhârî, Büyû 26; Müslim, Müsâkât 13 (1607); Ebu Dâvud, Büyû 6, (3335); Nesâî, Büyû 5, (7, 246).

Hadis'in metni Buhârî ve Müslim'deki metindir. Ebu Dâvud'da "Bereketi giderir" şeklindedir.

Alıp satan kişiler birbirlerinden ayrılmadıkça alıp satmakta hür olduklarını ve malını satanın eğer malında bir hata, özrü belirtirse ve alan kişi de bu malın hatalı olduğunu bilerek alırsa her ikisinin de yaptıkları alışverişin bereketli olacağını, şayet satanın da, alanın da malının kusuru veya hatasını saklarsa ve bu emtiadan kar etseler bile yaptıkları alışverişin kazancı bereketsiz olduğunu bildiren Hadis-i Şerif:

Hakim İbnu Hizâm (radıyallahu anh) anlatıyor:

"Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdu ki:

"Alıp-satanlar" birbirlerinden ayrılmadıkça (vazgeçmekte) muhayyerdirler. Alıp-satanlar alış-verişi sıdk ve doğruluk üzere yapar (kusuru) beyan

ederlerse alış-verişleri her ikisi hakkında da mübarek kılınır. Yalan söylerler (kusurları) gizlerlerse, belli bir kâr sağlasalar bile, alış-verişlerinin bereketini kaybederler."

Bir rivayet şöyledir:

"Alış-verişlerinin bereketi yok edilir: Yalan yemin malı rağbetli, kazancı bereketsiz kılar." Buhârî, Büyû 19, 22, 44, 46; Müslim, Büyû, 47, (532); Ebu Dâvud, Büyû 53, (3459); Tirmizî, Büyû 26, (1246); Nesâî, Büyû 3, (7, 244-245).

Bu hadisi Şerifler bizlere alışverişte; yalan söylemememizi, yalan yere yemin etmememizi, sattığımız ticaret eşyasının hatası olduğu zaman saklamayıp alıcıya belirtmemizin gerektiğini, yapılan alışverişte de doğru davranılırsa ticaretin bereketleneceğini bizlere anlatan hadisi şerifleri sizlerle paylaştım.

Ticarette bazı kurallara da dikkat etmemiz gerekmektedir.

Aşağıda hasat edilmemiş yiyeceğin senet karşılığı satılmasını beyan etmektedir.

Süleyman İbnu Yesar (radıyallahu anh) anlatıyor:

"Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) Mervân İbnu'l-Hakem'e:

-Sen faiz ticaretini helâl kıldın dedi. Mervan:
-Ne yapmışım? diye sordu. Ebu Hüreyre tekrar:
-Sen sened satışını helâl addetmişsin. Halbuki
Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm), tam olarak
kabzedilmezden önce yiyecek satışını yasakladı, dedi.

Râvi der ki:

"Bu konuşma üzerine Mervan halka hitap
ederek sened satışını yasakladı.

"Süleyman ilâve etti:

"Ben muhafızların bu senedleri, halkın elinden
topladıklarını gördüm." Müslim, Büyû 40 (1528).

Ticaret mallarının satılacak yere gelmeden
alınıp satılmamasını; satıcıların satış yerine gelmeden
mallarına fiyat vermemelerini bildiren Hadis-i Şerif:

İbnu Ömer (radıyallahu anh) anlatıyor:

Hiz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle
emrettiler:

"Satıcılar mallarını çarşıya indirmezden önce
yolda karşılayıp alış-veriş yapmayın."

Tirmizî ve Muvatta dışındakilerde tahrir edilmiştir.

Ebu Dâvud hadisın baş kısmında şu ziyadeye
yer verir:

"Birbirinizin alış-verişine karşı alış-veriş
yapmayın. (Pazara giden) malı yolda karşılamayın."

Nesâî'de

"ticaret malı (es-Sila')" yerine "Celeb malı"
tâbiri kullanılmıştır. (Celeb: Satmak için celbedilen
mala denir.).

Hac zamanında yapılan ticaret hakkındaki
Hadis-i Şerif:

İbnu Abbâs (radıyallahu anhuma) anlatıyor:

"Ukâz, Mecenne ve Zülmecaz cahiliye devrinin
panayırları idi. İslâm geldiği zaman halk, hac
mevsiminde ticaret yapmayı günah addeder oldular.
Bunun üzerine şu ayet nazil oldu: "Hac mevsiminde
Rabbınızden rızık talep etmenizde sizin için bir günah
yoktur." Âyeti İbnu Abbas şu şekilde
okudu." Buhari, Tefsir, Bakara 2,34, Hacc 150, Büyû
1; Ebu Davud, Menasık 5, (1732), 7, (1734).
Bu hadis-i Şerifler ışığında ticaret yapmaya
çalışanlara ne mutlu.

HADİSLERİN IŞIĞINDA DİL

Ebu Sa'idi'l-Hudri radiyallahu anh, Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'dan anlatıyor:

"Ademoğlu sabaha erdimi, bütün azaları, dile temenna edip:

"Bizim hakkımızda Allah'tan kork. Zira biz sana tabiyiz. Sen istikamette olursan biz de istikâmette oluruz, sen sapıtırsan biz de sapıtırız!" derler." Tirmizi, Zühd 61, (2409).

Yukarıdaki Hadis-i Şerif; bizlere açık olarak dilimizin bize tabi olduğunu ve sorumluluğun başka zamanda yani Ahrette:

Hiz. Câbir radiyallahu anh anlatıyor:

"Resûlullah aleyhissalatu vesselâm'ın yanına Habeşistan muhacirleri dönünce, onlara: "Habeşistan diyarında gördüğünüz farklı şeylerden bana anlatmaz mısınız?" buyurdular. Onlardan bir grub genç:

"Elbette! Ey Allah'ın Resülü!" dediler (ve anlatmaya başladılar):

"(Bir gün) biz otururken, onların yaşlı rahibelerinden biri, başının üstünde bir su küpü

olduğu halde yanımızdan geçti, onlardan bir gence rastladı. Genç elinin birini rahibenin omuzları arasına koyup onu itti. Kadın dizlerinin üzerine düştü ve küpü kırıldı. Kadın yerden kalkınca, gence yöneldi ve:

"Ey zalim! Allah kürsüyü kurup, evvelîn ve âhirîni toplayıp hesaba çektiği, el ve ayakların lisana gelip yaptıklarını anlattıkları (o Kıyamet gününde) sen bana yaptığın zulmün ne demek olduğunu bileceksin! Yarın Allah'ın huzurunda benim halimle, kendi halinin ne olduğunu göreceksin!" dedi.

Râvi der ki: "Resûlullah (bu anlatılanları dinledikten sonra):

"Rahibe doğru söylemiş, rahibe doğru söylemiş. Allah, zayıfların intikamını güçlülerden almayan bir ümmeti nasıl takdis edip (günahlarından arındırır?)" buyurdu."

Bizlere dilimizin, elimizin, ayağımızın ve bütün azalarımızın lehimizde veya aleyhimize şahitlik yapacağı bilirmekte.

Dilimizin afetlerinden birisi de; kendisini bilmeyenlerin anne ve babalarına veya nikah düşmeyen kadınlara sövmeleridir. Bu gibi kişiler ya insanlıktan öte bir yaşam yaşamakta, ya da onu yetiştiren ana babaları o küçükken herkese sövmesine ses çıkartmayarak onun sövme alışkanlığının artmasına sebep vermemektedirler. Bu hareketleri o kişilerin ileriki yaşlarda da bu kötü fiillerine devam

etmesine sebebiyet vereceği düşünülmemesinden ileri gelmektedir.

Aşağıda bulunan Hadis-i Şerifler sövme afetine müptela olanların dikkatine sunulur:

İbnu Amr İbnil-As radıyallahu anhüma anlatıyor:

"Resulûllah aleyhissalâtu vesselâm:

"Kişinin anne ve babasına sövmesi büyük günahlardandır!" Buyurmuşlardı. Orada bulunanlar:

"Hiç kişi anne ve babasına söver mi?" dediler.

"Evet! Kişi, bir başkasının babasına söver, o da babasına söver; annesine söver, o da bunun annesine söver!" buyurdular." Buhâri, Edeb 4; Müslim, İmân 146, (90); Tirmizi, Birr 4, (1903); Ebu Dâvud, Edeb 129, (5141).

Ebu Hureyre ve İbnu Ebi Vakkâs radıyallahu anhüma anlatıyor:

"Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki:

"Müslümana sebbetmek (sövmek) fıktır, öldürmek de küfürdür."

Abdullah İbnu Mes'ud radıyallahu anh anlatıyor:

"Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki:

"Müslümana sövmek fıktır, onunla çarpışmak da küfürdür." Buhari, Fiten 8, İman 36, Edeb 44; Müslim, İman 116, (64); Tirmizi, İman 15, (2636); Nesai, Tahrim 27, (7, 132).

Hiz. Aişe radıyallahu anhâ anlatıyor:

"Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki:

"Ölülere sövmeyin. Çünkü onlar (sağken hayırdan ve şerden) gönderdiklerine kavuştular." Buhârî, Cenâiz 97, Rikâk 42; Ebu Dâvud, Edeb 50, (4899); Nesâî, Cenâiz 51, 52, (4, 52, 53).

Zeyd İbnu Hâlid radıyallahu anh anlatıyor:

"Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki:

"Horoza sövmeyin! Zira o, namaz için uyandırıyor." Ebu Dâvud, Edeb 115, (5101).

Hiz. Ebu Hureyre radıyallahu anh anlatıyor:

"Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki:

Bu rüzgâr, Allah'ın rahmetindendir. Rahmeti de, azabı da getirir. Onu görünce, sakın ona sövmeyin. Allah'tan rüzgârın hayr (getirmes)ini dileyin, şerr (getirmes)inden Allah'a sığının." Ebu Dâvud, Edeb 113, (5097).

Hz. Cabir radiyallahu anh anlatıyor:

"Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm, Ümmü's-Saib radiyallahu anhâ'nın yanına girdi ve:

"Niye zangırdıyorsun, neyin var?" dedi.

Kadın:

"Humma (sıtma)! Allah belasını versin!" dedi.

Aleyhissalatu vesselam da:

"Sakın hummaya sövme! Çünkü o, insanların hatalarını temizlemektedir, tıpkı körüğün demirdeki pislikleri temizlediği gibi!" buyurdular."

İbnu Abbâs radiyallahu anhüma demiştir ki:

"Bir adam, Cahiliye devrinde yaşamış bir atamıza sövmüştü. (Babam) Abbas radiyallahu anh ona bir tokat aşketti. Bunun üzerine adamın yakınları gelerek:

"O nasıl tokat aşkettiye mutlaka biz de ona tokat vuracağız!" dediler ve silahlarını kuşandılar. Bu durum Aleyhissalâtu vesselâm'a ulaştı. Hemen gelip minbere çıktı ve:

"Ey insanlar! Yeryüzü ahalisinden kimin Allah katında en mükerrem olduğunu biliyorsunuz?" buyurdular. Hepsı birlikte:

"Siz ey Allah'ın Resûlü!" cevabını verdiler
Aleyhissalâtu vesselâm:

"Bilesiniz! Abbâs bendendir, ben de ondanım! Ölülerimize sövmeyin, aksi halde dirilerimizi üzersiniz!" buyurdular. bunun üzerine halk gelip:

"Ey Allah'ın Resulü! Senin gadabından Allah'a sığınırız, bizim için mağfiret dileyiverin!" dediler." Nesai, Kasame 21, (8, 33).

Sizlere derlemeye ve sıralamaya çalıştığım bu Hadis-i Şerifleri iyi ve dikkatli olarak okumanızı sağlık veririm.

Bu Hadisler bizlere birer nasihatten çok; yaşarken neler yapılacağını gösteren birer klavuz olmalıdır.

Dilimizin afetleri sadece sövme ile, konuşma ile değildir.

Dilin afetlerini çoğaltmamız mümkündür; yalancı şahitlik, yemin, inkar, koğuculuk (laf getirip götürme), gıybet (dedi kodu) ve yalan söyleme olarak karşımıza çıkar.

Dil ile yapılan,yani konuşulan yanlışlıklardan kurtulmaya çalışalım.

DİN VE BİZLER

İnsanlığın fitratında bulunan Rabb'ine ibadet; her aşamada insanoğlunu bilinmeyen bir saygıya, bir düşünceye, bir ibadet şekline itelemiştir. İnsanoğlunu yaratan; bu duyguyu da yarattığı kullarına bahşetmiştir. Onun bu ibadet etmek, yaratanına karşı saygı göstermek, içinde korku ile karışık bilinmeyi aramak için yaptığı çabalamaları sonucunda; doğru yolu bulabilmek amacı ile yanlış yollarda, sapmalarda görmemiz bizleri şaşırtmamalıdır.

Her insanoğlu doğduğunda İslâm fitratı üzerine yaratılır. O insanoğlunu anası, babası, kardeşi veya arkadaşı kendi bildikleri dinin içine, ibadetin ve görevin yapılmasına iterler. O ibadetleri atasından gördüğü gibi yapar, daha çok taklit eder. Bu taklitte nefesine kolay gelen ibadetleri daha da kolaylaştırma çabaları yatar. Onun yaratılmasından sonra en büyük düşmanı olan ve Rabbinden kıyamete kadar müsaade

alarak insanoğlu ile içli dışlı olan Şeytan da bu kolaylıkları göstermekte ona hocalık yapar, onu kendi nefsinin kolaylıkları içinde daha da kolay olan ibadet şekillerine iter ve ona yaptığı ibadeti güzel, doğru ve

173

en iyisi olarak gösterir. İşte bu Şeytanın insanoğlu üzerindeki en büyük ve en kolay egemenliğidir. Bu olaydan sonra insanoğlu kendisini en güzel ibadetini yapan bir tarikat, bir din sahibi olarak görür. Kendisinin çocuklarına da bu eğri yolu aşılır, din bilgilerini öğreterek onların da kendilerine göre bir din yaratması için öğretmenlik yapmış olur.

Bu açıklamalar karşısında “Şeytana Tapanlar” olarak bizlere lanse edilen ve gösterilen gençler bu sapkınlığın birer meyvesidir. Bu meyvenin yetişmesinde önce ana babanın, sonra din eğitimi veren kişilerin, daha sonra din eğitimini daha sonraki yaşlarda öğretilen diyen bizleri idare edenlerindir. Ağaç yaş iken eğilir diyen atalarımız bu sözü boşuna söylememişlerdir. Bizim yetiştirdiğimiz yavrularımız; genç dimağları ile değil, çocuk dimağları ile sahip olduğumuzu zannettiğimiz İslam Dinini öğrenmeli, o dini bilgiler ile yetişmeli ki bu sapkın yollar, yeni din arayışları, başka dine geçme gibi hepimizi çok üzen konular bir daha bizleri üzmesin.

Bizler; Rabbimizin bize verdiği dine iyice sarılalım. Onun Peygamberinin yolundan gidelim. Onun gönderdiği kitap ile amel edelim. İnsan hakkına, yaşama hakkına, çalışma hakkına ve diğerk haklarımızı öğrenelim. Bu haklarımızla yaşayalım ki; bizden sonra gelen kuşak daha bilinçli, daha bilgili ve kültürlü olsun. Dinini bilsin, insanlığını öğrensin.

Bunların olabilmesi için bizlere düşen görevlerin başında; babalarımızdan ve analarımızdan öğrendiğimiz dini bilgilerimizi bir daha sakın bir kafa ile gözden geçirelim. Yüce kitabımızın mealini okuyalım. Sahih hadis kitaplarını inceleyelim. Muteber ilmihalleri karıştıralım, arayalım yanlışlarımızı düzelte lim. İbadetlerimizin bizler için ne kadar bu dünya için lazım olduğunu göreceksiniz. Rabbimizin bu ibadetleri yapmamız için bize niçin emrettiğini anlamaya çalışalım. O bizim yaptığımız ibadetlere muhtaç değildir. O bize ibadet yapın demişse bunu görebilirsek, hep bizim bu dünyadaki sağlık ve sıhhatimizi öne çıkartan, ruhi dengemizi ayarlayan, insani duygularımızı öne çıkartan olduğunu açıkça görebiliriz.

Bu dünyada yapılan, görülen işlerin hepsinin önemi vardır. Bu dünyaya gelen bizlerin bazı işlevleri bulunmaktadır. Bu işleri ve görevleri yaparken,

bunlardan menfaat yerine bazılarından da hayır beklemeliyiz. Bazı işleri bize yaptıran Rabbimiz bu görevle görevlendirdiğini bilmeliyiz. Bilmezsek bile düşünmeliyiz. Ben kimim? Bu dünyaya niçin geldim? Burada benim görevim ne? Bu yaşamın sonunda ben ne götüreceğim? Benim gideceğim yer neresi? Gibi pek çok sorunun cevabı dindedir. Bu yüzden dinimizi bilelim, öğrenelim, öğretelim.

DİN VE İBADET

İnsanoğlu dünyaya geldiğinden sonra; Rabbinin gösterdiği ibadet şekli ile dünyaya adapte olmaya çalışmıştır. Aradan geçen bilinmeyen seneler sonunda, fitratında bulunan asilik ve tembellik sonunda ibadetlerini göz ardı ederek, dünyanın zevk ve sefasına önem vermiş, bu dünyada yaşamayı sonsuz bir zaman dilimi halinde görerek asiliğine devam etmiştir. Kutsal kitap metinlerinde bu asiliğin ilk cezasını Nuh S.A.V. zamanında bilinen “Tufan” cezası ile ödemiştir.

Aradan asırlar ve Peygamberler geçmiş, dünyaya beraber geldiği Şeytan ile dostluklarını yine koyulaştıran insanoğlu yarım yamalak yaptığı ibadetlerini savsaklamaya ve bırakmaya yönelmiştir. Kutsal kitaplarda çeşitli cezalandırmalar, ya toplum hayatındaki aşırılıklardan ya da Rabbe itaatin azalmasından dolayı yeryüzüne indirilmiştir.

Bu dünyada, bulunmanın bedelinin ne olduğunu anlamaya çalışmamız gereklidir. Bu gerekçenin arkasında bulunan sebeplere sıkı sıkı sarılmamız, o

bulduğumuz doğru gerçeklerle amel etmemiz hem insanlık âlemi için, hem de ilerideki gideceğimiz esas yurdumuz olan Ahret için gerekli bir yatırımdır.

Dikkat ederseniz; ibadetlerin hepsi insan hayatının çeşitli safhalarında sıhhati için mecburen yaptığı, perhizler veya eksersizler olarak Rabb tarafından emredilmiştir. İnsan vücudunun ihtiyacı olan hareketler ve beslenme bizlere ibadetler olarak verilmiştir. İbadet ettiğimiz Rabbimiz bizlerin yapacağı ibadetlere haşa muhtaç değildir. İsteseydi bizleri öyle yaratırdı ki bazı yarattığı mahlûklar sırf bu iş için yaratıldıklarını, ibadetten başka bir görevlerinin olmadıklarını kutsal kitaplardan bilmekteyiz. Bu yaratılanlar Melek olarak adlandırılmıştır. Rabbimizin isteği bizi Melek ile Şeytan karışımı bir yaratılış ile dünyaya gönderilmemizdendir. Bizler burada, bilerek ve isteyerek kendimize doğru veyahut yanlış bir yol çizerek yaşadığımız dünyayı da doğru veyahut yanlış yollara götürmekteyiz.

İbadetlerin önemi için yukarıda söylediklerimiz-in dışında şunları da ilave etmemiz mümkündür: Biz namaz kılarsak, biz oruç tutarsak, biz zekât verirsek, biz hacca gidersek, biz kelime-i şahadet getirirsek neler kazanırız, neler kaybederiz diyerek şapkamızı önümüze koyarak düşünmemiz gereklidir.

Evet; şapkamızı önümüze koyalım ve düşünelim. Namaz kılırsak ne kaybederiz. Bence; sabah, öğle, ilkindi, akşam ve yatsı namazları için kaybedeceğimiz vakit toplam 30 dakikayı geçmez. Ortalama günlük yaşantımız olan 16 saati dakikaya vurursak 960 dakika eder ki bunun günde sadece 30 dakikasını namaz ibadetimizi ayırmış oluruz, o da toplam vaktimizin 32/1'ine isabet eder. Kaybımız işte budur. Gelelim bize olan kâra: birincisi bir borcu vermenin rahatlığını hissederiz. Sonra Rabbin huzurundan ayrılırken kötü düşüncelerimizden vazgeçeriz. Kendimizi kontrol etmeye alışırız. Ruhen rahatlarız. Bu kadarla kalmayıp, en az 3 veya 5 vakitte abdest ile beraber vücudumuzu temizlemiş oluruz, başımızda ve ensemizde bulunan sinir noktalarını da su ile uyarırız. Ayrıca namazımızı kılarken yaptığımız rükû, secde, kıyam gibi hareketler ise cabası. Aerobik olarak yapılan ter atma sporu ya da zayıflama metoduna gerek kalmadığını görürsünüz. İşte namaz ibadetinin bize sağlayacağı zarar ve kâr bunlardır. Düşünen kimseler bu kâr, zarar hesabını kolayca yapabilir.

Oruç ibadeti; sıhhati yerinde olan kimselere farz olan bir ibadettir. Bu ibadetten muaf olanların maddi durumları iyi olanlar; belli bir meblağı fakir kimselere

vererek bu görevlerini yapmış olurlar. Oruç, Ramazan ayında tutulan bir ibadet olmakla beraber, diğer zaman diliminde de yapılabilen bir ibadettir. Bir yıl içinde 12/1 aya tekabül eder ki, bun ayda yapılacak ibadet yine insanın kendisi için faydası vardır. Bu tespiti de iyi düşünerek kendimiz için ne kadar faydalı olduğunu bulabiliriz. 11 ay durmadan, usanmadan yeriz, içeriz. Ramazan ayında belli bir saat dilimi içinde aç ve susuz kalırız. Bilmiyorum hiç dikkat ettiniz mi? Ramazan ayında oruç tutan kimselerin yüzleri derhal belli olur. Nasıl mı? Bir kimse herhangi bir şekilde aç kalsa, o kişinin ilk on iki saatlik açlığı yüzünden belli olmaz. Oruç tutan kişinin ilk iki veya üç saat sonra yüzü sararır, yüzüne bir güzellik ve nuranilik gelir. Aç kalmanın ne demek olduğunu, bir öğün yemek yenilmeyince neler hissedildiğini bize öğretir. Orucun zararını olup olmadığının kararını siz okurlarımızın vereceğini biliyorum. Ayrıca sigara ve alkol alışkanlığı olanlar bu ay içerisinde alkolden uzak kalıp karaciğerlerini de iyice dinlendirmiş olurlar. Sigara içenler biraz asabi olmalarına karşılık, akciğerlerini gündüz vakti dinlendirmiş olurlar.

Yine bir gelenek olarak Ramazan ayının mükâfatına nail olmak için bu aya bırakılan Zekât müessesesi, insanın malının kırkta birini fakirlere

vermesi ile yoksulun kendi malından onun hakkını vermesi olarak düşünmesi gereklidir. Zekât veren kimse; kendisinin manevi bir yük altından kalktığını hissetmesi ve ruhen bir rahatlığa erişmesinin hazzını tatması açısından önemlidir. Malımızın her yıl kırkta birinin eksilmesi olarak düşüncesi şeytanımız tarafından bizlere verilen en büyük korkunun fakirlik korkusu olduğunu düşünürsek, zekât verenlerin ne kadar zor bir kararla zekât verince rahatladıklarını düşünebilirsiniz. Zaten bu ibadetin en önemli kısmı zengin kişilerin bu ibadeti yapmalarıdır ki; günümüzde insanların yaşama düzeyleri ile zekat vermek veya vermemek arasındaki küçük çizgi arasında bocalamaları ve bu bocalama arasında da dinen zenginliğin ne olduğunun bilinmemesinin eksikliği ile yine şeytanımızın bizi oyalaması, kandırması olarak bu ibadetten pek çoğumuzun mahrum olması diye düşünebilmemiz yanlış olmaz.

Hac ibadeti yine zengin kişilerin yapabileceği bir ibadet şeklidir. Burada yeri gelmişken, dinimiz açısından zenginliğin ne olduğunu, nasıl ve ne kadar mal veya gelir ile zengin sayılabileceğimizin açıklamalarını daha sonraki yazılarımda vermeye çalışacağım. Bu ibadetimiz yine insanoğlunun öğrenmesi ve ibret alması, görmesi, gezmesi ve kutsal yerlerde yapılan ibadetin zevkini alması bakımından yararlıdır. Yapılan masraflar bence fazla abartıldığı

kadar yüksek değildir. Bir Amerika veya Avrupa gezisi kadar tutmaktadır. Yukarıda dediğim gibi bu ibadet zenginlere mahsus bir ibadettir. Başka ibadetlerle karşılığı yoktur. Zaten zengin kişilere mahsus olan bir ibadet olması, o kişinin Hac ibadetinin yanı sıra sadaka veya ayni yardım yapmasını engellemez. Hem Hac ibadetini rahatlıkla yapar, hem de maddi yardımını rahatlıkla yerine getirebilir. Zaten yapılan yardımların aleni olmaması bazı kesimleri yanıltmaktadır. Hac parasından daha fazla o zenginlerin yardım yapıp yapmadığını bir kendisi, bir Rabbi bir de o yardımı alan kişi bilir ki, bu üçlemenin dışında bizler zandan başka bir şey yapmamış oluruz. Zannın kötü bir düşünce veya konuşma hareketi olduğu, fazlasının insanı günaha sokacağını biliyoruz.

Bizlerin en kolay ibadeti olan kelime-i şahadeti her temiz yerde içimizden veya hafif sesle riyaya kaçmadan yapabileceğimiz bir ibadettir. Kelime-i şahadete devam etmek, bizleri kötü fiillerden uzak tutar. Bizler bu fiilleri yapmadığımız müddetçe de iyi bir kul oluruz. Dikkatimi daha büyük ibadetlere, daha güzel fikirlere yönelir. Çalışırken, yürürken, otururken yapılabilen bir ibadettir. Hele ki monoton ve tek düzey bir iş yapan kişi için bir sabır ve işi kolaylaştırma açısından denemesini sağlık

verebileceğim bir ibadet şeklidir. Bu ibadetle ki devamlı Rabbini anmakta ve onu düşünmekte olduğundan, çalışman daha düzgün, daha verimli ve daha da temiz olduğunu göreceksin. İşini yaparken getireceğin kelime-i şahadet ile bir ibadet yapmış olduğunun hazzını duyarken, çalışmanın da bir ibadet olduğunu hissedeceksin.

İbadetler insanlık kadar eski, insanlar kadar yeni bir görev olarak karşımızda bulunmaktadır. Bu işlemleri yapıp yapmamakta serbestiz. Bizi kendimizden başka yasaklayan yoktur. İstedığımız takdirde işimizi aksatmadan da ibadetlerimizi rahatlıkla yapabiliriz. Ta ki biz isteyelim yeter.

Evet! Şapkamı önüme koyarak bu aylık düşüncelerimi sizlere aktardım. Hoşça ve sağlıklı kalınız.

ÇORUMLU 2000 Dergisi 39. Sayı

DİNİN İNSAN HAYATI İÇİN ÖNEMİ

Hiçbir kavim, halk, millet, topluluk, klan düşünülemez ki; din ile ilgili bir zaman dilimi, bir yaşayış tarzı bulunmasın. İnsanlık tarihi içinde inceleyebilirsiniz, birçok semavi dinlerin zaman içinde geldiklerini vakitleri dolduğu zaman yeni bir semavi dinin yerine getirildiğini apaçık görürsünüz.

Konumuz olan İnsan hayatı içinde dinin önemi konusuna gelirsek; dünyada bulunan bütün dini müesseselerin ortak özelliği insanoğlunun dünyevi ve ahiri hayatını düzenleyerek onu disipline etmesidir. Bütün dinlerde öyle veya böyle bu disiplini görmemiz mümkündür. Hayatın akışı içerisinde insanlar topluca yaşayabilen bir yaratılışa sahip olmalarından dolayı, toplumun yararına olacak bazı işleri yapmak, bazı işleri ise yaptırmak zorunda kalmalarıdır ki; bu

başkalarına iş yaptıırma durumunda ortak güven ve karşılıklı alışverişin yapılabilmesini kolaylaştırmaktadır.

Dinin insanoğluna verdiği sorumluluk vicdan ve acıma duyguları; din dışı olduğunu iddia eden insanlarda da olduğu malumdur. Fakat bu insanlar ne kadar dinsizliği kabul ettiğini söyleseler de, bir miktar bazı mabutları veya fetişleri kendilerine göre bir uyarıcı veya bir yardımcı olarak algıladıkları söylenebilir. Başları sıkıştığı veya zorda kaldıkları zaman onlara yardım edecek bir Rab, bir tanrı ararlar. Kendi bildikleri yüce yaratıcılarına dört elle sarılırlar. İnsanoğlunun bu halleri yaratıldığından bu güne kadar içinde saklı bir duygudur. Bu duyguyu inkâr etse de, etmese de fitratında olduğu için bu duygunun tesirinde kalması olağandır. Bu olağanlığı bir dine bağılı olarak yaşamını sürdüren insanoğlu ise, ahret ve dünya hayatını bir düzene, bir istikrara koyar. Dinin yasakladıklarını tatbik eder. Dinin emirlerini ise kendi içyapısındaki zaman ve mekân içerisinde uygular. Bu uygulama ile de insanlık için daha iyi ve daha doğruyu arar, bulur ve uygular, uygulamaya çalışır.

Dinimizin bize emrettiklerinden yavaş yavaş uzaklaşmamız, bizi doğruluktan ve doğrudan uzaklaştırır. Bu uzaklaşma ile toplum zarar görür.

Şahız önce, kendine fayda sağladığı zannederek faydalandığını zan ederse de, kendi imajının kaybolduğunun farkına varamaz.

Çevresinin kendisi hakkındaki düşüncelerini düşünemez.

Kazancının faydasını görmez. Önceleri kazandığı kaynağı da kurumaya başlar. Eğer insanoğlu dinin verdiği emirleri biraz aksatmaya başlarsa, kendi kafasından dini vecibeler icat eder. Bu icat etmede ise önce kendi nefsi, sonrada Rabb'imizin insanoğluna musallat ettiği Şeytanı ile iş birliğini ya açıkça, ya da bilmeyerek kendisine kolay veya hoş geldiğini görerek geliştirir. Bu geliştirdiği yeni uyduruk dini emirleri kendi çıkarları için kullanmaya başlar.

Bunlar o kadar çoktur ki; burada bunları teker teker incelememiz bu derginin sayfa kapasitesini aşar, hatta onlarca ciltlik ansiklopedik kitaplar bile almaz. Bunların bazılarının ismini zikretmek istersek:

Ülkemizin ve ilimizin %99 olan Müslümanların dini emirleri olan: Namazı geciktirmek, Zekatı savsaklamak, Orucu mazeretlerle terk etmek, hac ibadetini terk etmek gibi.

Hukuki ve geleneklerimizden: Alışveriş hukukuna uymamak, Ana baba saygısını, sılayı rahim, büyükleri ziyaret, küçükleri sevmek ve kollamak, fakirlere yardım, düşkünleri korumak. Vb.

Dinin; insanlık için lüzumu önemlidir. Bu önemi bilerek, insanlara dinini öğrenmeli, dininin emrettiğini yapmalı, yasakladıklarından da uzaklaşmalıdır. “Ağaç yaşken eğilir.” Atasözümüzün değerini bilerek, gençlerin sorumlu olduğu yaştan itibaren dinini öğrenmesi için gerekli bilgiler verilmelidir. Eğer istikbalimizin garantisi olan bu gençlerimizi dini duygulardan uzak yetiştirirsek, bazı dinler kendi görüş ve ibadetlerini onlara aşılar. Bu aşılamanın sonucu ise gençliğin kaybı olur. Ülkemizde bu erozyon yavaş yavaş baş göstermeye başlamıştır. Önceleri Güneydoğu Anadolu'da başlayan ve halen devam eden ülke aleyhine işlenen suçlar, şu günlerde Karadeniz Bölgemizde dinini bilmeyen, öğrenemeyen şahıslara Turizm maskesi altında 2200 yıllık bölgede yaşamış bir topluluğu ayaklandırmak ve başka bir dinin propagandası olarak karşımıza bir problem olarak sunulmaktadır. Bu hareketin içinde bulunanlar

yabancı ad altında değil, bizlerin adı ile yani Türk adı ile yapmaktadırlar. Yani; bu sistem yeni olmayıp bir kuşak geriye kadar gidiyor. Bu hareketlere dikkat etmeliyiz.

Güneydoğu Anadolu'daki hareketleri önceleri dikkate almadık, başımıza büyük belalar aldık. Daha sinsi bir hareket Karadeniz Bölgesinde sürdürülmektedir. Lütfen UYANIK OLALIM.

BAYRAM VE BİZ

İnsan oğlu yaratıldığımızdan bu güne; kendi topluluğumuzu kurduktan sonra belirli günleri, belirli zamanları bir eğlence, bir birliktelik olarak çeşitli adlar altında kutlamışlardır.

Toplumların bayramlarını dine ve sosyal olarak ayırmak mümkündür. Bilindiği gibi; dini bayramlar, o dinin emirleri gereği bir kutlama veya birlikte bir ibadeti yapmak, o ibadetin bitiminde kutlama olarak düşünebiliriz. Sosyal içerikli bayramlar ise, o ülkenin ya tabiat olaylarını kutlama yada milli bir duyguyu kutlama veya anmak için yapılırlar.

Sosyal bayramlardan bazıları şunlardır diyebiliriz: baharın başlangıcı, hasat zamanı, kış ayının başlaması, ay ve güneşle ilgili bayramlar olarak sayabiliriz. Toplumlar bunlara çeşitli isimler takmışlardır. Semavi dinler ile diğer dinlerin de kendilerine göre kutladıkları bayramları vardır. Bu

kendi inanç ve dini görüşlerine göre kutlanmaya devam etmektedir. İslâm Dininin ön gördüğü iki dini bayram bulunmaktadır. Bu bayramlardan bir tanesi Ramazan, Diğeri ise Kurban bayramıdır.

Bu ay kutlayacağımız Ramazan Bayramı, Müslümanların bir ay boyunca tuttıkları oruçlarının kabul olduğunu düşünerek yaptıkları bir kutlamadır. Yapılan ibadetlerin insanlarda verdiği huzur ve mutluluğu başkaları ile paylaşmaları, bu paylaşma esnasında da, küskün olanların barışmaları, birbirlerini uzun zaman ziyaret etmeyenlerin birbirlerini ziyarete gitmeleri, küçüklerin büyüklere saygıyla, büyüklerin küçüklere sevgiyle yaklaştıkları görülür. Yoksullar sevindirilir. Öksüz ve yetimler güldürülmeye çalışılır. Sılayı rahim yani ana, baba evi ile akraba ziyareti yapılır. Herkes gücünün yettiği kadar sofrasını donatır, yer içer, misafirlerine ikramda bulunur. Dışarıda bulunan akraba ve arkadaşlara kart atılırdı. İmkânı olan telefonlaşırdı.

Bayram. Kutlamaya çalıştığımız bayram bu olmalı, böyle olmalıyken şimdi acaba bayramlarımız nasıl oluyor?

Şimdilerde ise bayramlar bir tatil Şimdilerde ise bayramlar bir tatil günü, bir dinlenme günü olarak

görülüyor. Robotlaşan günlerimizin arta kalan zamanını dinlenmeye şartlandırmamızdan öteye gitmiyor. Ne yapıyoruz bu bayramlarda? Evimizden uzaklaşıyoruz. Etrafımızdan kaçıyoruz. Ana, babamızdan, akrabamızdan, hısımımızdan kaçıyoruz. Niye kaçıyoruz acaba?

Maddiyat canavarının esiri olduğumuzdan kaçıyoruz. Ziyaretinize gelene ikram edeceğiniz bir şeker veya çikolata vermekten kaçıyoruz, bir bardak çay, kahve veya meşrubat vermekten kaçıyoruz. Bu ufak harcamalarımız gözümüzde büyüyor. Bu harcayacağımız parayı kendimiz için kullanmayı yeğliyor, başka şehre, başka mekâna kendimizi atıyor, etrafımızdan ve akrabamızdan temelli kopuyoruz.

Neden?

Her insanın kendine göre nedenleri vardır muhakkak. Bu nedenleri tekrar düşünelim. İkram ile alınan haz ve rahatlamayı tekrar yaşayalım. Evimizden uzaklaşmayalım. Tatil yapmak hepimizin hakkı, bu hakkımızı başka bir dinlenme zamanına bırakalım. Güler yüzlü olalım ki, kapımıza gelecekler acaba suratı yine yeri süpürecek mi demesin. Eskisi gibi bayram tebrikleri atalım. Yeni teknolojilerden faydalanalım, telefonlaşalım, e-mail atalım.

Veren elden alan el üstündür denmesinin sebebini araştıralım. Araştırırsak gayet kolay bulacağımızı biliyorum.

Ramazan-ı Şerif Bayramınızı candan kutlar nicelerine erişmenizi niyaz ederim.

ÇORUMLU 2000 Dergisi 32. Sayı

BAYRAMLAR

İnsanoğlu. Yaratanının,onu dünyaya indirdiği ve ona dünyayı yurt edindirdiği günden bu güne ona bir eğlenme,bir sevinme,bir birlikte olma zamanı olarak ta Bayramları verdiğini düşünürsek yanlış düşünmeyiz.

Cennette yaşayan Adem ve Havva anamız,dünyaya ayrı ayrı yerlere indirilmeleri ve dünya üzerinde buluşmaları bir bayramdır. Nuh Tufanından sonra gemide bulunan canlıların toprağa ayak bastıkları gün bir bayramdır. Süleyman AS.'a verilen rüzgara emretmek, hayvanlarla konuşmak ,cinlere hükmetmek insanlara faydalı işler yapıldıktan sonra bir bayramdır. İbrahim AS.'ın Kabe'yi inşasından sonra yaptığı bir bayramdır. Yusuf AS.'ın kardeşlerine ve babasına kavuştuğu gün bir bayramdır,

Musa AS.'ın Kızıl Denizi yarararak geçmesi ve Tur'dan indikten sonra emirlerle dönmesi bir bayramdır. İsa AS.'ın Rabb'inden sofraya istemesi bir bayramdır. Muhammad Mustafa S.A.V. Efendimize lütfedilen Miraç,Kurban,Ramazan bayramları vardır.

Birde her ülkenin kendi milli ve gelenek göreneklerini andığı bayramları vardır.

Türklerin On Dokuz Mayısı,Yirmi Üç Nisanı,Otuz Ağustos,Yirmi Dokuz Ekim bayramları,geleneksel festivalleri de bir nevi bayramdır.

Hinduların ve diğer din sahiplerinin de burada sayılamayacak kadar yortuları, yıl başı kutlamaları, şenlikleri birer bayramdır.

Biz Müslümanlar olarak bu ay Ramazan Bayramını kutluyoruz.

Ramazan ayında tutulan oruçlardan edinilen sevaplar ve yapılan yardımların hazı ile bu bayramı kutlamaktayız.

Ramazan Bayramınızı kutlar sağlık ve esenlikler dilerim.

KABİR AZABI

İnsanoğlu doğduğuna inandığı gibi öldüğüne de inanmaktadır. Öyle veyahut böyle ömür bittiği zaman insanların gideceği ilk durak kabirdir. Dikkatli bakanlar için kabir çok korkutucu bir yerdir. Burayı görüp de korkmamak, ürpermek imkansızdır.

- “Hâni Mevlâ Osmân İbnu Affân Radıyallahu Anh anlatıyor: ‘Hz. Osman Radıyallahu Anh, bir kabrin üzerinde durunca sakalı ıslanıncaya kadar ağladı. Kendisine:

‘Cenneti ve cehennemi hatırladığın vakit ağlamıyorsun, fakat kabri hatırlayınca ağlıyorsun!’ dediler.

Bunun üzerine: "Çünkü Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm'ın şöyle söylediğini işittim:

‘Kabir, Ahiret menzillerinin birinci menzilidir. Kişi ondan kurtulabilirse, ondan sonrakiler daha

kolaydır. Ondan kurtulamazsa ondan sonrakiler bundan daha zordur, daha şediddir.’

Hz. Osman devamla Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm'ın şu sözünü de nakletti:

‘ (Ahiret âleminden gördüğüm) manzaraların hiçbirisi kabir kadar korkutucu ve ürkütücü değildi!’

Rezin şu ziyadeyi kaydetti: ‘Hâni der ki: "Hz. Osman Radıyallahu Anh'ın şu beyti irşad ettiğini işittim:

‘Eğer ondan necat buldunsa, büyük musibetten kurtuldun, Aksi halde senin kurtulacağını hayal etmem.’ Tirmizi, Zühd 5, (2309).

Kabir insana bir Cennet veya Cehennem olabilecek nitelikte bir bekleme durağıdır. Bu duraktan her insan gibi bizde geçeceğiz. Bu durağımızın bize güzel bir mekân olması için neler yapılması gerektiğine ancak bizler karar verebilir. Kimse bize karışamaz, kimsede bize yol gösteremez. O durakta bizlerin hak ettiği bizlere gösterilecektir.

- “İbnu Ömer Radıyallahu Anhümâ anlatıyor:

‘Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm buyurdular ki

‘Sizden biri ölünce, kendisine akşam ve sabah (cennet veya cehennemdeki) yeri arz edilir. Cennet ehlinen ise, (yeri) cennet ehlinin (yeridir), ateş ehlinen ise (yeri) ateş ehlinin (yeridir). Kendisine: ‘Allah seni Kıyamet günü diriltinceye kadar senin yerin işte budur!’ denilir." Buhârî, Cenâiz 90, Bed'ü'l-Halk 8, Rikâk 42; Müslim, Cennet 65, (2866); Muvatta, Cenâiz 47, (1, 239); Tirmizî, Cenâiz 70, (1072); Nesâî, Cenâiz 116, (4, 107).

Kabir Azabının netliği ve tereddüdü olmamalıdır. İnsanoğlu bu tereddüdü ile kendisini bu dünyada aldatmaktan başka bir yararı olmamaktadır. Kabir azabı hakkındaki tereddütler Müslümanlığın yeni yayıldığındaki günlerde bile olduğunu Hz. Ali R.A. şöyle anlatıyor:

- “Hz. Ali Radıyallahu Anh anlatıyor: ‘Şu ayet ininceye kadar kabir azabından şüphelenmeye devam etmiştik. (Meâlen): ‘Sayınızın çokluğuyla övünmek sizi oyaladı. Öyle ki, kabirleri ziyaret ettiniz.’ " Tirmizi, Tefsir Tekâsür, (3352).

yine kabir azabının; İslam dini dışındaki inananlara da bildiğini şu hadisten anlamaktayız:

- “Hz. Aişe Radıyallahu Aanhâ'nın anlattığına göre, bir Yahudi kadın, yanına girdi. Kabir azabından bahsederek:

‘Seni kabir azabından Allah korusun!’ dedi. Aişe de Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm'a kabir azabından sordu.

Aleyhissalâtu Vesselâm:

‘Evet, kabir azabı haktır. Onlar kabirde azap çekerler, onların azabını hayvanlar işitir! ‘ buyurdu.

Hz. Aişe der ki:

‘Bundan sonra Aleyhissalâtu Vesselâm'ı namaz kılıp da, namazında kabir azabından istiaze etmediğini hiç görmedim.’ Buhârî; Cenâiz 89; Müslim, Mesâcid 123, (584); Nesâî, Cenâiz 115, (4,104,105).

Kabir azabının küçük ihmallerle dahi olabileceğini ve kabir azabının hafiflemesi için yeşilliğin, ağacın olmasını ve ecdadımızın mezarlıkları ağaçlandırmadaki duygularını şu hadiste bulabiliriz:

- “İbnu Abbas Radıyallahu Anhümâ anlatıyor

‘Resûlullah aleyhissalâtu Vesselâm (bir gün) iki kabre uğradı ve: ‘(Bunlarda yatanlar) azab çekiyorlar. Azabları da büyük bir günahattan değil’ buyurdular. Sonra sözlerine şöyle devam ettiler: ‘Evet! Biri, nemîmede (lâf getirip götürmede) bulunurdu. Diğer de idrar sıçrantısına karşı korunmazdı.’ Aleyhissalâtu vesselâm sonra yaş bir hurma dalı istedi, ikiye böldü. Birini birinin üzerine dikti, birini de öbürünün üzerine dikti. Sonra da: “Belki bunlar yaş kaldıkça azapları hafifler! ‘ buyurdular.’ Buhârî, Vudû 55, 56, Cenâiz 82, 89, Edeb 46, 49; Müslim, Tahâret 111, (292); Tirmizi, Tahâret 53, (70); Ebu Dâvud, Tahâret 11, (20, 21); Nesâî, Tahâret 27, (1, 28-30).

Kabir azabından insanların fark etmemesine rağmen, hayvanların algılamalarının daha gelişmiş olmalarından dolayı, binek hayvanının hissetmesi, insanların bu kabir azabının seslerini sesleri duymaları halinde duyanların üzüntülerinde ve korkularında vefat edeceğini ve kabir azabından da Allah C.C. sığınılması, Cehennem azabından, fitneden, Deccal’ın fitnesi için de dua edilmesini anlatan hadis:

- “Zeyd İbnu Sâbit Radıyallahu Anh anlatıyor:

‘Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm, bizimle birlikte, Benî Neccâr'a ait bir bahçede bulunduğu sırada bindiği katır, onu aniden saptırdı, nerdeyse (sırtından yere) atacaktı. Karşısında beş veya altı kabir vardı.

Aleyhissalâtu Vesselâm:

‘Bu kabirlerin sahiplerini bilen var mı? ‘ buyurdular. Bir adam: ‘Ben biliyorum!’ deyince, Aleyhissalâtu vesselâm: ‘Ne zaman öldüler? ‘ dedi. Adam: ‘Şirk devrinde!’ deyince Aleyhissalâtu Vesselâm; ‘Bu ümmet kabirde fitneye maruz kılınacak. Eğer birbirinizi defnetmemenizden korkmasaydım şahsen işitmekte olduğum kabir azabını size de işittirmesi için Allah'a dua ederdim’ buyurdular ve sonra şunları söylediler: ‘Kabir azabından Allah'a sığının!’ Oradakiler: ‘Kabir azabından Allah'a sığınırız!’ dediler. Aleyhissalâtu Vesselâm: ‘Cehennem azabından da Allah'a sığının!’ dedi ‘Cehennem azabından Allah'a sığınırız’ dediler. ‘Fitnelerin açık ve kapalı olanından Allah'a sığının!’ dedi. ‘Açık ve kapalı her çeşit fitneden Allah'a sığınırız!’ dediler. ‘Deccal’ın fitnesinden Allah'a sığının!’ buyurdu. ‘Deccal’ın fitnesinden Allah'a sığınırız!’ dediler.” Müslim, Cennet 67, (2867).

- “Nesâi. Hz. Enes Radıyallahu Anh'tan naklediyor:

‘Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm bir kabirden bir ses işitmişti: ‘Bu ne zaman öldü? (Bileniniz var mı?’ buyurdular. ‘Cahiliye devrinde!’ dediler. Bu cevaba sevindi ve: ‘Eğer birbirinizi defnetmemenizden korkmasaydım kabir azabını size de işittirmesi için dua ederdim’ buyurdular.” Müslim, Cennet 68, (2868); Nesâi, Cenâiz 114, (4, 102).B

Bizler bu hadisleri dikkatli okumamız, bunlara göre kendimizi bilmemiz gerekmektedir. Bu dünya için hiç ölmeyecek gibi, yarın ölecekmiş gibi için de ahret için çalışmamız gereğini düşünmeliyiz. Düşünmekten daha da ileriye giderek iki düsturu ilke edinirsek, iki yaşam yerimizi garantiyi almalı, bunu bilerek yaşamalıyız.

Son bir hadisle yazıma son vermek istiyorum. İnsanoğlu bazı sesleri yaratılışı dolaylı duyamadığının, Allah’ın Resulünün bu duyuların üzerinde bir duyuya sahip olduğunu gösteren ve duyduğu ile de rahatsızlığını anlatan, yine bu kabir azabını zorluğunu işaret ederek, İslam dışı bir toplumun sesi olduğunu bildiriyor:

- “Ebu Eyyub el-Ensârî Radıyallahu Anh anlatıyor:

"Güneş battıktan sonra, Resûlullah Aleyhissalâtu Vesselâm çıkmıştı, bir ses işitti: "Bu, kabirlerinde azab çeken yahudiler’in sesidir!" buyurdular." Buhârî, Cenâiz 88; Müslim, Cennet 69, (2869); Nesâi, Cenâiz 114, (4, 102).

ÇORUMLU 2000 Dergisi 42. Sayı

KURBAN

Her ne hikmetse her yıl bir kurban keselim mi, kesilmemelimi, kurban parası hayra verilmeli mi verilmemeli mi tartışması meydana çıkıyor diyerek hayıflanıyordum.

Geçen bir konu ararken bir çalışmada edindiğim bilgiyi şöyle özetleyip yorumlayabilirim:

“Rabbimiz iblisi Cennetten kovunca istediği; İblisin istediği müsaade gereği, ibadetler için harekete geçen Müslümanların karşısına İblis kendisi çıkamazsa başka kendi sapıttırdığı kişileri çıkartarak onlara bu ibadetleri yapmaya kalkanları caydırmaya, önlemeye çalışır. Bu kişilerde bilmeyerek İblise yardım ederler Müslüman’ın ibadetine vesvese karıştırırlar. Dikkat edersek halkın bildiklerini çarpıtarak vesvese verilmektedir. Örneğin ikinci veya üçüncü defa Hac’a gitmeye çalışan Müslüman’a Hac’a gitme de yoksullara yardım et diye fetva verirler. Bilmezler ki; Hac ibadetinin bilmezler ki zengin Müslüman’a farz olduğunu. Yine bilmezler ki; Hacca giden kişinin yoksullara Müslüman olarak Zekat müessesesi ile

yardımda bulunduğunu, sadaka ile gizili yardım yaptığını. Nereden bilsin zavallı? O ancak İblisin maşalığını yaparak Müslüman’ın zihnini karıştırdığını akıl edemezler. Yaklaşık bütün ibadetlerde bir karşı çıkan bulunur. Namaz için de, Oruç için de, Zekat için de, Kurban için de “

Bizler; Müslüman olarak Kurbanı kimler keser, kimler kurban kesebilir, kimlere kurban eti verilir, kurbanın ne kadarı dağıtılır, kurbanlıkların durumları nelerdir gibi soruları biliyoruz.

Semavi din olarak İslam dini çerçevesinde Hz. İbrahim S.A.V. için Yüce Rabbimiz Kur’anında mealen şöyle diyor:

“37:107. Biz, oğluna bedel ona büyük bir kurban verdik.

37:108. Geriden gelecekler arasında ona (iyi bir nam) bıraktık:

37:109. İbrahim'e selam! dedik.

37:110. Biz iyileri böyle mükâfatlandırırız.

37:111. Çünkü o, bizim mümin kullarımızdandır.”

Buradaki gizli mesaj çok önemlidir. Kurban'ın kesilmesinde İbrahim S.A.V. den sonra gelecekler bildirilmekte olup, kurbanın bir iyilik olduğu ve bu iyiliğinde mükafatının olduğu mesajı verilmektedir. Yine Yüce Rabbimiz:

“22:34. Biz, her ümmete -(Kurban kesmeye uygun) hayvan cinsinden kendilerine rızık olarak verdiklerimiz üzerine Allah'ın adını anırlar diye-kurban kesmeyi gerekli kıldık. İmdi, İlâhınız, bir tek İlâh'tır. Öyle ise, O'na teslim olun. (Ey Muhammed!) O ihlâslı ve mütevazı insanları müjdele!

Buradaki mesajda zaten bütün insanlara değil; Rabbine teslim olanlara, ihlâslı ve mütevazı kullarına mahsus bir müjde olduğunu belirtmekte olup; Kurban Bayramını ve kurbanını bilinçli olarak kesenlerin, kulluğun ne olduğu bilincine erenlerin, bilmeyenlerin bilmelerini niyaz eder Kurban Bayramınızı kutlarım

Şu ayetle yazımıza son veriyorum.

“108-el-KEVSER

Bismillâhirrahmânirrahîm

108:1. (Resûlum!) Kuşkusuz biz sana Kevser'i verdik.

108:2. Şimdi sen Rabbine kulluk et ve kurban kes.

108:3. Asıl sonu kesik olan, şüphesiz sana hınc besleyendir.”

ÇORUMLU 2000 Dergisi 60. Sayı

KURBAN

22 Şubat 2002 Cuma günü, Mübarek Kurban Bayramını kutlayacağız. Dini bayramlarımızdan ikincisi olan Kurban Bayramının arife günü ile bayram günleri, İslâm âleminin önemli günlerindendir. Bu günler, İslâm'ın beş şartından biri olan Hac ibadetinin yerine getirildiği ve mali bir ibadet olan “kurban” vecibesinin ifa edildiği gündür.

Anlam olarak kurban: “Allah C.C. manen yaklaşmak için kurban niyetiyle belirli vakitte kesilen özel hayvanın adıdır.” Bu ibadet; mal ile yapılır. Yüce Allah'ın zenginliği ihsan buyurduğu için yapılan bir şükran borcudur.

Kurban ibadetinin tarihi insanlık tarihi kadar eski günlere dayanır. Bütün semavi dinlerde kurban kesmek, insanı Allah'a manen yaklaştıran ve ulaştıran bir ibadet sayılmıştır. Kurban “kurbet” yani Allah'a yakınlık manasına gelmektedir. Hz. Adem'in iki oğlunun kurban kesmelerinin Kur'an-ı Kerim'de söz konusu edilmesi (1) bu ibadetin ne kadar eskilere gittiğini gösterir. İslam'daki, kurban kesme ibadetinin Hz. İbrahim (A.S.) ve Hz. İsmail (A.S.)'la yakın ilgisi

vardır. Şöyle ki: Hz. İbrahim, bir oğlu olursa Allah yolunda onu kurban edeceğini adanmıştır. Oğlu olduğu halde aradan uzun bir zaman geçtikten sonra o adağını unutmamıştır. Rüyada, kendisini, oğlu İsmail'i kurban ediyor görünce, adağını hatırlamıştır. Bu konuda Kur'an-ı Kerim'de şöyle anlatılmaktadır:

“(Hz. İsmail) babası İbrahim (A.S.)'la birlikte yürüyüp gezecek çağa gelince:

- Ey oğulcuğum. Rüyada seni boğazladığımı görüyorum, bir düşün, ne dersin? Dedi Hz. İsmail (A.S.) de:

- Ey babacığım. Ne ile emir olundunsa yap, Allah dilerse, benim sabredenlerden olduğumu göreceksin” dedi. Böylece ikisi de Allah'a teslimiyet gösterip, babası oğlunu alnı üzerine yatırınca, Biz:

- “Ey İbrahim! Rüyayı gerçek yaptın; İşte biz iyi davrananları böylece mükâfatlandırırız” diye seslendik. Doğrusu bu apaçık bir deneme idi. Ona, fide olarak büyük, bir kurbanlık verdik. Sonra gelenler için de “İbrahim'e selam olsun” diye ona iyi bir ün bıraktık. İşte biz iyileri böylece mükâfatlandırırız.”(2)

İnsanları kurban etme inancı Hz. Peygamber'in zamanına kadar devam etmiş, Abdulmuttalip, oğlu, Hz. Peygamber'in babası Abdullah'ı kurban etmeye teşebbüs etmişti. Bundan dolayı Peygamberimiz: “Ben iki kurbanlığın çocuğuyum.” buyurmuştur.

Kurban kesme; Allah yolunda kusursuz, önemli ve değerli bir malını feda etmek demektir. Böylece insanlar, Allah'ın emrine uyma ve cömert olma alışkanlığı kazanırlar. Kurban, can da dâhil olmak üzere, Allah'a inanmış bir kimsenin bütün varlığını Allah yolunda feda etmeye hazır olduğunun bir delilidir.

Kurban kesmek hem sosyal hem de ekonomik bakımından çok önemlidir. Hadis-i Şerife göre kurban kesenler: eti üçe ayırırlar. Bir bölümünü kendisi yer, bu bölümü eşi dostu ile yer. Geri kalan kısmın bir kısmı yoksullara dağıtır, bir bölümünü de eşi dostuna dağıtır.

Kur'an-ı Kerim'de; kurban etini “yiyiniz ve yediriniz.” (3) buyurulmaktadır. Bundan da anlaşılmaktadır ki, kurban kesmenin Maksatlarından biri de yoksulların evlerine etin girmesini ve tencerelerinde et yemeğinin pişmesini temin etmektir. Kurbanın özelliği budur. Diğer bir yönü ise Kurban;

akraba ve komşular arasındaki sevgi ve kardeşlik bağlarının kuvvetlenmesini sağlar.

Kurban Bayramı sebebiyle milyonlarca hayvanın boğazlandığını ve geniş çapta bir hayvan kıyımını olduğunu ileri süren, kurban kesmenin iktisadi bakımdan sakıncalı olduğundan söz edenler vardır. Bu görüş haklı gibi gözükmeyle beraber; kesilen kurbanların, tırnaklarına varıncaya kadar hiç bir şeylerini zayi edilmemektedir. Ayrıca kurbanların kesildiği ayda kasapların kestikleri hayvanların sayılarında bir azalma olmaktadır. Zengin kesim her zaman et yiyebildiğinden, kurban kesimi suretiyle et tüketiminde meydana gelen artış, daha ziyade, ya hiç et yüzü görmeyen fakirler ve yeterince et yiyemeyen orta tabaka lehine olmaktadır. Kurbanın en büyük sosyal adalet cephesi de bizce budur. Ayrıca kurban kesme geleneğinin, pazarlara hareket getirdiği, işsizlere iş sahası açtığı, besiciliği teşvik ettiği, zenginlere kurban satan fakirlerin ve orta hallilerin durumlarının iyileştiği bir gerçektir.

Kurban keserken getirilen tekbir; kurban kesenlerle hacılar arasında bir benzerlik bulunmaktadır. Mekke'ye yani Hac'a gidemeyenler, bu suretle hacıların ulvi hislerine iştirak etmiş olurlar, aynı orada oldukları hazzı yaşarlar. Kur'an-ı Kerim'de:

“Onların (kesilen kurbanların ne etleri ne de kanları) Allah'a ulaşır; fakat O'na sadece sizin takvanız (iyi duygu ve niyetiniz) ulaşır. Sizi hidayete erdirdiğinden dolayı, Allah'ı büyük tanıyasınız diye O, bu hayvanları böylece sizin istifadenize verdi. (Ey Muhammed!) Güzel davrananları müjdele.”(4) buyurulmaktadır. Buna göre Kurban ibadetinde önemli olan, sadece kan akıtmak veya et yemek veya dini bir geleneği yerine getirmek değildir. Allah rızası için kurban kesmektir. Şurası unutulmamalıdır ki, Yüce Allah insana faydalı olmayan hiçbir şeyi emretmez. O'na inananlar için yapılmasını emrettiği her şeyde ve yasakladığı her hususta insan için gerek maddi ve gerekse manevi pek çok faydalar vardır.

Bayramlar; Dargınların, kūs olanlar ve aile ile şahısların düşmanlık ve husumet duygularının sevgiye dönüşmesi için vardır. Küçükler büyüklere saygı, büyükler de küçüklere sevgi göstermesi, emsal olanların birbirlerine karşı dostça davranmaları, hastaların ziyaret edilmeleri, verilecek küçük hediyelerle çocukların gönüllerinin alınması, hısım ve akrabanın bir kere daha yeniden kaynaşması genellikle bayram günlerinde mümkün olmaktadır. Bayram sevgi, beraberlik, birlik, dostluk, barış, dayanışma, kenetlenme, huzur ve istirahat günüdür.

Her zaman olduğu gibi bayram günlerinde de yüce dinimizin emrettiği şekilde çevremizdeki insanlara iyi davranmalı, incitici ve zarar verici davranışlardan sakınmalıyız. Bu duygu ve düşüncelerle, sizlerin Kurban Bayramını tebrik eder, cennet vatanımızın huzur ve saadetine, milletimizin birlik ve beraberliğine ve bütün İslâm âlemi için de hayırlara vesile olmasını Cenab-ı Hak'tan niyaz ederim.

(1) Maide Suresi; (2) Saffat Suresi; (3) Bkz. Hacc Suresi; (4) Hacc Suresi;

ÇORUMLU 2000 Dergisi 36. Sayı

KURBAN BAYRAMI VE YENİ YIL

Dergimizin yayınlanmasından sonra kutlayacağımız Kurban Bayramı ve 2007 yılını bitirip,2008 yılına da başlayacağız.

Geriye dönüp baktığımızda nice Kurban Bayramları ve Yeni yılları geride bıraktığımızı hepimiz kendi yaşına göre hatırlar.

İnsanlık tarihi içerisinde bir sürü bayram ve kutlamaların olduğu ve bunların zaman içerisinde yavaş yavaş değerini yitirerek kaybolduğunu görmekteyiz. Bu yok olan mutlu günlerin birisi de olan Kurban Bayramı Müslümanların dini iki bayramından birisi olarak Müslümanlar tarafından yaşatılmaktadır.

Kurban Bayramının insanlar için önemini birisi insanın belli bir mali gücü olan kurban parasını bir an içinde yaşamı olan bir canlının Yaratanı olan Allah C.C. rızasını kazanmak için kanını akıtılması ile imtihanı olarak ta görmekteyiz. Allah C.C. Ne bizim cebimizdeki paraya,ne de o para ile kanını akıttığımız hayvanın canı veya kanına ihtiyacı bulunmamaktadır.

Burada asıl olan insanın malını böyle bir harcamada elinin veya gönlünün titremesinin olup olmayacağını denenmesi olarak görmemiz doğru olur.

Kurban; kesimine karşı olanların görüşleri bence o hayvanın hayatının kurtarılması olarak insanlara anlatılması ise inandırıcı değildir. Bu gibi karşı çıkışları yapanlar kendilerine bir çıkar olarak menşur olabilme gibi art niyetler aramak hiçte yanlış olmaz.

İnsanların bütün bir yıl içinde hiç et yemediklerini düşünebiliyor musunuz ? İşte bu kasılan ve ihtiyaç sahipleri ile eşe dosta dağıtılan etlerle,Kurban Bayramında bu insanlar et yemiş olurlar.

Kurbanı kesen de kendi nefesine göre kurbandan bir haz almasına karşı Allah C.C. tarafından da bir mükafat almaya hak kazanır.

Yukarıda anlattıklarımız,bir Musevi'yi,bir İsevi'yi,bir Budist'ti,bir Ateist'i,bir Satanist'i alakadar etmez. Onların gözünde kurbanın değeri olmaz. Bu görüşte olanların Müslümanların ibadetine karşı çıkması ve yaptığı kesim işlerine karışması asbestle iştigaldir. Fakat bu Müslüman için bir deneme ve bir mükafat alış-verişi olarak ilgilendirir.

Gelelim bir yılın bitiminde kutlanan ve İsevilerin kutsal kutlamalarından birisi olan Yeni Yıl

Kutlaması; Yılbaşı olarak da bilinen Kristmas (Hz. İsa'nın doğumu) ve Paskalyadır. Bu kutlama Hristiyanlık için önemli bir bayram olması bir Hristiyan olarak kutlaması biz Müslümanları ilgilendirmemekle beraber, saf ve masumane olarak sunulan Müslümanların da bu Kristmas (Hz. İsa'nın doğumu) ve Paskalyayı kutlamaları sağlanmaktadır.

Bu kutlama Hristiyanlığın olmasından dolayı bizimde bu Hristiyan geleneğini kutlarken Yeni Yıl olarak kutlamalıyız. Müslümanlığın müsaade ettiği çerçevede biten bir yıl ve gelen Yeni bir Yeni Yıl olarak düşünmeliyiz.

Karar sizin. Her iki kutlama da sizin bileceğiniz ve sizin kutlayacağınız bir zaman dilimidir.

ÇORUMLU 2000 Dergisi 107. Sayı

RAMAZAN AYI

Müslümanların en önemli aylarından bir tanesi olan Ramazan Ayında Müslümanlar ibadetlerini daha bir hazla yaparlar.

Allah C.C. Kur'an-ı Kerimde Bakara Suresi: 183. Ey iman edenler! Oruç sizden önce gelip geçmiş ümmetlere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki korunursunuz. Diyerek bize Oruç'u hatırlatmakta ve Bakara Suresi: 185. Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur'an'ın indirildiği aydır. Öyle ise sizden ramazan ayını idrak edenler onda oruç tutsun. Kim o anda hasta veya yolcu olursa (tutamadığı günler sayısınca) başka günlerde kaza etsin. Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez. Bütün bunlar, sayıyı tamamlamanız ve size doğru yolu göstermesine karşılık, Allah'ı tazim etmeniz, şükretmeniz içindir. Diyerek bize emreder.

Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed S.A.V. :“İnanarak ve karşılığını yalnız Allah'tan umarak ramazan orucunu tutan kişinin geçmiş günahları bağışlanır" buyurmuşlardır. Ramazan ve Oruç için birçok Ayı Müslümanlar için ibadetlerin kabulündeki bereket için bu ayda

yoğunlaşır. Kur'an-ı Kerim okunur, ibadetler bütün olgunluğu ile devam eder ve iyilikler ile yardımlar had sayfasına ulaşır.

Müslümanlar; iradelerini kullanmaya çalışarak her türlü kötü işlerden sakınmaya çalışarak Ramazan Orucunun sadece aç kalma ile tutulmadığını bilirler elleri ile, ayakları ile, dili ile, kulakları ile, gözü ile de oruç tutarlar.

Mazeretleri ve hasta olanlar; oruçlarının kefareti bir veya birkaç fakire saka-ı fitır kadar ya da daha fazla bir miktar parayı verirler. Yolcular seferi oldukları için isterlerse oruçlarını tutmazlar ve ilerideki bir zaman diliminde tutarak borçlarını kaza ederler. Yolculuk artık eskisi kadar meşakkatli bir olay olmadığı için oruç tutmaya mani değildir, istenirse tutanların daha büyük sevaplar kazanacağı aşikârdır.

Ramazan Ayında, dünyanın sayısız nimetleri içinde Allah'ın lütfüne mazhar olan insanın belli bir süre zarfında bunlardan kendini uzak tutarak, bir bakıma nimetin kadrini daha yakından bildiği, nimete ulaşamayan insanların halini anladığı ve paylaşmayı öğrendiği oruç ayıdır.

Ramazan Ayının; baştan sona bir feyiz, rahmet ve bereket zamanı olarak bildiğimiz bu günlerinde Müslümanlar iradelerini kullanarak “oruç” tutarlar, yemek, içmek, cinsi münasebetten, yalan

söylemekten, kötü sözlerden uygunsuz sayılan beylere bakmaktan sakınırlar.

Ramazan Ayında sahurda oruç tutmak için uykularını bölerler ve yemeklerini yerler. Camilerde ve evlerde beş vakit namaz haricinde teravih namazı kılınır. Bu ayın içerisinde bulunan “Kadir” gecesini ararlar. Bol bol Kur'an okunur, Kuran'ı Kerim'i hatmederler yani baştan sonuna kadar her gün bir cüz okurlar. Mallarının zekâtlarını pek çok Müslüman bu ayda vererek bu ayın bereketinden faydalanmayı umarlar. Sadaka verirler, imkânı olanlar evlerinde fakir fukaraya iftar vermeye çalışırlar. Akşam ezanı ile de oruçlarını açarak Allah'a hatmeder.

Hepimize sağlıklı, sıhhatli bir Ramazan Ayı geçirmemizi diler, nicelerine ermemizi Allah C.C. den niyaz ederim.

Ramazanınız kutlu ve bereketli olsun.

ÇORUMLU 2000 Dergisi 137. Sayı

RAMAZAN

Bu ay içinde Mübarek günleri idrak ederken 12 ayın sultanı başlayacak. 24 Eylül 2006 tarihinde sonra oruç tutanlar, oruçlu olacaklar.

Allah C.C. Kur'anı Kerim Bakara Suresinde şöyle buyurmaktadır:

“Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur'an-ın indirildiği aydır...”

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.) de bu ayla ilgili olarak:

"Bir kimse, inanarak ve sevabını sadece Allah'tan bekleyerek, Ramazan orucunu tutarsa, geçmiş günahları bağışlanır “Buharî, Savm,7.

Dünyamızın en güzel günlerinden bir gün de bu ayın içinde bulunan Kadir Gecesini de kutlayacağız.

İnananlar için güzelliğin, hayırın, iyiliğin bulunduğu bu ay içerisinde de bazı zararlı şeylerden de uzak kalacağız. Alkol, sigara, çok yemek gibi alışkanlıklarımızı terk edeceğiz.

Bu ayda yapacağımız ibadetlerin Rabbimizin katında verilecek sevapları, diğer günlerden daha

fazla olacağı için açıktır. Oruç Allah C.C. Emri ile tutulması ve kimin oruçlu, kimin oruçsuz olduğu

dıştan bilinmediği için Allah'la kulu arasında olan bir ibadet olduğundan da değeri daha fazla olmaktadır.

Bizlerin sadece ağızımızla oruç tutmamamız, elimizle, dilimizle, hareketlerimizle de oruç tutmamız gerekmektedir. Alacağınız sevabı kat kat hak etmek için bu uzuvlarımıza dikkat etmemiz gerekmektedir.

Ramazan ayı içerisinde hayır ve hasenatları bol bol yapmanın da, bu aya mahsus bereketten faydalanmak için bizlere sunulmuş bir imkandır. Bu imkanın kıymetini bilen müminler de zekatlarını bu ayda vermeyi adet edinmişlerdir. Zekat ibadeti de bilindiği gibi belirli mallar üzerine olan Allah C.C. fakirlere biçtiği bir hak ödeme şeklidir.

Bu ayda ayrıca bolca Kur'an-ı Kerim okumalıyız. Arapça Kur'an okumalı bilmiyorsan Kur'an Meali yada Kur'an tefsiri okuyarak dini bilgilerimizi geliştirmeliyiz. İbadetlerimizi çoğaltmaya bakmalı ve Ramazan'dan sonrada bırakmamak için gayret göstermeliyiz.

İnananların; Ramazan Ayı'nın, milletimize, tüm Müslüman alemine hayırlar getirmesini, insanlığın hidayet ve barışına vesile olmasını diler; bu bereketli günlerden layık oldukları bereketi almalarını dilerken hepinizin mübarek Ramazan'ını kutlarım

ÇORUMLU 2000 Dergisi 91. Sayı

RAMAZAN

Bu yazının yayınlandığı gün erersek Ramazan Orucuna başlamış olacağız.

Bir yıl içerisinde insanların bedenini devamlı yeme ve içmesine karşı verilmiş istirahat ayı.

Bu ayda yeme ve içmemizi gündüz güneşin dünyamızı aydınlattığı zamanlar içerisinde gıda alışına kapalı tutmamızdır.

Oruç;yalnız vücut gıdasının alınmaması ile değil,ibadetle beslenmesi için de çabalarda bulunulması gerekmektedir.

İbadetlerimiz sadece ve sadece kendimizi ilgilendirir. Alınan sevaplardan başkaları faydalanamaz. Bu sevapları kazanırken de etrafında bulunan insan,hayvan ve yaratılmışlarda bazı dünyevi faydalar görürler. Oruçlu iken sigara içemezsin,havayı veya bulunduğun yeri nikotin toplanan bir oda haline getirmezsın insanlar rahat ederler. Sözüñ ve davranışlarınla orucun verdiği ulviyetle etrafında bulunanlar huzur bulurlar. Kıldığın

namaz ile etrafında bulunanlara iyi örnek olarak;namaz kılmalarını hareketlerinle hatırlatırsın. Namaz ibadeti için alınan abdestli olduğun zaman daha dikkatli olur, etrafını kırmamaya,incitmemeye çalışırsın. Verdiğin çabalar karşındakilerin rahatlamasını sağlar. Sadaka,zekat ve hediyelerin sevabı sana kalırsa da sadakayı,zekat ve hediyeı verdiğin kişileri sevindirir,onların bir miktar da olsa ihtiyacını gördüğün için;içinde benzersiz bir duygu duyarak rahatlırsın.

İbadetlerimizden olan Oruç Ramazan Ayında yapılırken,zekat ibadeti de bu ayda yapılır. Bu ay içerisinde yapılacak ibadetlerin fazilet ve alınacak sevap Allah C.C. tarafından verileceğı için de zekat bu ayda verilmesi adet olunmuştur. Bu ayda fakirlerin de verilen hediye ve zekatlarla rahat bir Ramazan ayı geçirmesine vesile olunmaktadır.

İbadetlerin bizler için olduğunu bilmeliyiz. Yüce Rabb’imiz bizim yaptığımız ibadetlerimize ihtiyacı yoktur. Yaptığımız ibadetlerle onu bilmemiz ve anmamız ve ibadetleri onun rızasını kazanmak içindir. Rıza kazanmak da bizim içindir.

Ramazan Ayınızı kutlar tekrarlarını ermenizi dilerim.

ÇORUMLU 2000 Dergisi 68. Sayı

RAMAZAN

Geldi kokusu uzaklardan o günlerin
Mis gibi serin ve denizler gibi derin
Sakinlik ve huzur içinde bu gecelerin
Ramazan bekliyoruz ömrümüz olursa seni

Sessizlikler içerisinde huşu ile gecelerin
İbadetlerin yapıldığı dopdolu camilerin
Veren el ile alan el bilinmez kimin
Ramazan bekliyoruz ömrümüz olursa seni

Bir başka duyuluyor niye ezan seslerin
İnsanlar ve canlılar biliyorlar geleceğini senin
İçinde bulunan bin aydan hayırlı Kadir gecenin
Ramazan bekliyoruz ömrümüz olursa seni

Geldiğinde bilmeliyiz kıymeti ve ecrin
İbadetler inanın O'na ama sevabı senin
Bir verip bin almanın gününü iyi bilin
Ramazan bekliyoruz ömrümüz olursa seni

Ne der bilmem ki sizlere yazan melek kimin
Sevabı pek bol olur bu Ramazan günlerinin
Kıymetlilerin kıymetini bu günde iyi bilin
Ramazan bekliyoruz ömrümüz olursa seni
15 Ağustos 2009 11.50 ÇORUM **11. FİKİR 01/08/2009**

RAMAZAN VE BİZLER

Müslümanlar olarak bizlerin en kutsal ayı olan
Ramazan Ayına erişmiş bulunmaktayız.

İnşallah bu mübarek ayın rahmet ve
bereketinden faydalanabilen Müslümanlar olabiliriz.

2014 yılının Ramazan ayı yılın en sıcak ve
uzun günlerine gelmesi ise bizlerin tutacağı Oruç'u
daha da kıymetli ve faziletli olacağı malumumdur.
Ramazan ayı için dinin gerçek sahibi Allah C.C.
bizlere:

Kur'an-ı Kerim Bakara sûresi, âyet: 183 – 187:
"2:183. Ey iman edenler! Oruç sizden önce gelip
geçmiş ümmetlere farz kılındığı gibi size de farz
kılındı. Umulur ki korunursunuz.

2:184. Sayılı günlerde olmak üzere (oruç size
farz kılındı). Sizden her kim hasta yahut yolcu olursa
(tutamadığı günler kadar) diğer günlerde kaza eder.
(İhtiyarlık veya şifa umudu kalmamış hastalık gibi
devamlı mazereti olup da) oruç tutmaya güçleri
yetmeyenlere bir fakir doyumu kadar fidye gerekir.

Bununla beraber kim gönüllü olarak hayır yaparsa, bu kendisi için daha iyidir. Eğer bilerseniz (güçlüğüne rağmen) oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

2:185. Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur'an'ın indirildiği aydır. Öyle ise sizden ramazan ayını idrak edenler onda oruç tutsun. Kim o anda hasta veya yolcu olursa (tutamadığı günler sayısınca) başka günlerde kaza etsin. Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez. Bütün bunlar, sayıyı tamamlamanız ve size doğru yolu göstermesine karşılık, Allah'ı tazim etmeniz, şükretmeniz içindir.

2:186. Kullarım sana, beni sorduğunda (söyle onlara): Ben çok yakıным. Bana dua ettiği vakit dua edenin dileğine karşılık veririm. O halde (kullarım da) benim davetime uysunlar ve bana inansınlar ki doğru yolu bulalar.

2:187. Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helâl kılındı. Onlar sizin için birer elbise, siz de onlar için birer elbisesiniz. Allah sizin kendinize kötülük ettiğinizi bildi ve tevbenizi kabul edip sizi bağışladı. Artık (ramazan gecelerinde) onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için takdir ettiklerini isteyin. Sabahın beyaz ipliği (aydınlığı), siyah

ipliğinden (karanlığından) ayırt edilinceye kadar yeyin, için, sonra akşama kadar orucu tamamlayın. Mescitlerde ibadete çekilmiş olduğunuz zamanlarda kadınlarla birleşmeyin. Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Sakın bu sınırlara yaklaşmayın. İşte böylece Allah âyetlerini insanlara açıklar. Umulur ki korunurlar. "Demıştır.

Peygamber Efendimiz S.A.V. : "Aziz ve Celil olan Allah şöyle buyuruyor: İnsanoğlunun her ameli kendisi içindir. Yalnız oruç bunun dışındadır, oruç benim içindir, onun karşılığını da ben vereceğim.

Oruç, Cehenneme karşı bir engeldir.

Sizden biriniz oruçlu olduğu gün kötü bir söz söylemesin, kavga etmesin.

Eğer birisi ona söver veya sataşırsa, "Ben oruçluyum" desin.

Nefsimi kudretinde tutan Allah'a yemin ederim ki, oruçlu bir kimsenin ağız kokusu, Allah katında misk kokusundan daha güzeldir.

Oruçlu olan kimse için iki sevinç vardır. Bunlardan biri iftar ettiği an, diğeri de orucunun sevabı ile Allah'a kavuştuğu andır."

Peygamber Efendimiz S.A.V. : "Cennette Reyhan adında bir kapı vardır. Kıyâmet Günü'nde o kapıdan sadece oruç tutanlar girer, başkaları giremez. O gün:

"Oruç tutanlar nerede?" diye seslenilir. Oruçlular da gelip o kapıdan girerler. Oruç tutanlar girince kapı kapatılır ve artık oradan kimse giremez." Sehl b. Sa'd (R.A.) rivâyet etmiştir.

Peygamber Efendimiz S.A.V. : "Bir kimse Allah yolunda bir gün oruç tutarsa, Allah o kimsenin yüzünü Cehennem ateşinden yetmiş yıl sürecek bir mesafeye uzaklaştırır.

Ebû Saîd el-Hudri (R.A.) rivâyet etmiştir:

ÇORUMLU 2000 Dergisi 184

RAMAZAN VE ORUÇ

İslâm'ın dayandığı 5 temel esastan (şartlarından) birisidir. Aynı zamanda, Medine'de hicretten 1.5 yıl sonra, Şaban ayının 10. günü farz kılınmıştır. Oruç kelime manası nedir: Aslı "ruze"dir. Türkçede "oruze" şeklinde kullanılırken, zamanla "oruç" hâlini almıştır. Arapçadaki karşılığı savm ve siyâm kelimeleridir.

Oruç tutma vaktine imsâk denir. İmsâk, nefsi, meylettiği şeylerden uzak tutmak, onları yapmamak mânâsındadır.

Oruç hangi zaman dilimi içinde tutulur: imsak vakti dediğimiz ferc-i sâdık (ikinci fecir) zamanından güneşin batışına kadar geçen süre içinde hiçbir şey yememek, içmemek, cinsî muamelede bulunmamak demektir.

İftar nedir: İmsakin son bulduğu yani orucun bittiği mukabili iftar kelimesidir ki, oruçtan çıkmak veya oruç açmak, oruç bitirmek manalarına gelir.

Kuran-ı Kerim Bakara Suresi 183. Ayette "Ey îman edenler! Sizden evvelki (ümme)t'lere borç olarak yazıldığı (farz kılındığı) gibi, sizin üzerinize de Oruç tutmak yazıldı (farz kılındı)." Denilmektedir. Oruç da namaz gibi bedenî ibadettir. Bu ibadetin en başta gelen özelliği, insanları kötülüklerden alıkoyması, nefsi kontrol ederek yemek, içmek ve nefsin istediği

istek ve arzuların oruç sayesinde önüne geçilmesidir. Kötü söz, sövme, itişip kakışma gibi sinirlenince yapılan hareketlerden kaçınmak için bir vesiledir. Oruçlu iken karşınızdakinden gelen kötü söz ve hareketlere "Ben Oruçluyum" diye cevap vermeli ve karşılıklıta bulunmamalıyız. Kötülüklerden korunma kalkanıdır. Ramazan Ayından sonra da kazandığımız bu nefis terbiyesini devam ettirmeye çalışmalıyız.

Orucun, Kur'ân-ı Kerîm'in Ramazan Ayında Resûl-i Ekrem'e (S.A.V.) Cebrail (A.S) Gözükerek indirilmeye başlandığı mübarek, ulvi ve yüce ayın ismidir.

Oruç ibadeti Ramazan Ayında farz kılınmıştır. Allah Teala şöyle buyuruyor: "Ey İman edenler! **Fenalıklardan sakınasınız diye sizden evvelkilere olduğu gibi size de oruç farz kılındı. (Oruç) Sayılı günlerde tutulur.** O günlerde içinizden hasta olan veya yolcu bulunan oruç tutmayıp iftar ederse, tutamadığı günler sayısınca, sıhhat bulduğu ve rahat ettiği başka günlerde oruç tutar. Kimin (ihtiyarlık ve devamlı hastalık gibi bir nedenle) oruç tutmağa gücü yetmezse, her gün için bir fakirin karnını doyuracak kadar fidye vermesi icap eder. (Bununla beraber) kim yaptığı iyiliği çoğaltırsa (fidyeyi fazla verirse) o da kendisine iyilik olur. Ama bilirsiniz, oruç sizin için daha hayırlıdır. **Ramazan ayı insanlara doğru yolu ve hidâyet delillerini ortaya koyan Kur'ân'ın**

indirildiği aydır. Sizden kim o aya erişirse oruç tutsun. Hastalık ve yolculuk sebebiyle oruç tutamayanlar, iyileştiklerinde ve yolculukları sona erdiğinde tutmadıkları günler sayısınca oruç tutarlar. Allah sizin için kolaylık isteyicidir. Güçlüğe düşmenizi istemez. Bu da eksigi tamamlamanız, Allah'ın size doğru yolu göstermesinden dolayı O'na karşı şükranınızı edâ etmeniz içindir. (Habibim) **Kullarım senden beni sorarlarsa muhakkak ben onlara yakınım.** Bana duâ edenin duâsını kabul ederim. Onlar da benim çağırmama koşsunlar, bana İman etsinler ki, doğru yola ulaşsınlar. Oruçlu olduğunuz günlerin gecelerinde kadınlarınıza yaklaşmanız helâl kılınmıştır. Kadınlarınız sizden, siz kadınlarınızdan ayrılmazsınız. Onlar sizin iffet elbisenizdir (kötülükten koruyucunuzdur), siz de onların. Allah bilir ki bundan vazgeçmeniz güçtür. Bu yüzden tövbelerinizi kabul etti ve sizi bağışladı. Şimdi geceleri hanımlarınıza yaklaşın ve Allah'ın size bildirdiğini dinleyin, tanyeri ağarıp gece ile gündüzü ayıran fecrin beyaz ipliği, gecenin siyah ipliğinden sizce seçilinceye kadar yiyin, için. Sonra orucu ertesi geceye kadar tam olarak tutun. Fakat mescitlerde itikâf için niyetlenip, oturup kaldınızsa, geceleri de hanımlarınıza yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın çizdiği sınırlar (yasaklar) dır. Sakın o sınırlara yaklaşmayın.

Allah, ayetlerini insanlara böylece açıklar ki, sakınıp korunsunlar."

(Bakara sûresi, âyet: 183 - 187)

Peygamberimiz buyuruyor ki! Oruç ibadeti, Kur'ân'ın ruhu ve dâvetiyle, hedef ve gayesiyle ve indirilmesindeki İlâhî Kur'an bizatihî hidâyet ve nurdur. İnsanları takvâ ve merhamete, adâlet ve eşitliğe, iyi muamele ve muaşerete, doğruluğa, ihlâsa, nefsin hile ve desiselerinden temizlenmeye teşvik eder. Oruç ve onun hikmeti de böyledir. Çünkü oruç da insanları doğruluğa, ihlâsa, iyiliğe, nefis terbiyesine, merhamete yöneltir. Nefsi sabra, güçlük ve meşakkatlere katlanmaya, karşılaşılabilecek her türlü zorlukları yenmek ve engelleri aşmak için gereken dikkat ve metanete sevk eder.

Kısacası, oruç, Kur'an ayı olan Ramazan ayına en lâyık bir ibâdettir ve Kur'ân-ı Kerîm'in nüzûlünün sene-i devriyesini tes'îd ve ihyâ mahiyetinde büyük bir mânevî festivaldir.

Peygamberimiz: "Her kim inanarak ve karşılığı nı sırf Allah'tan bekleyerek Ramazan orucunu tutarsa, geçmiş günahları bağışlanır." 2877-Bu hadisi Mâlik (terâvîh no. 2, s. 113), Abdürrezzâk (no. 7719), Şâfiî (Sünen s. 35, 59), Ahmed (II, 241, 281, 289, 529), Buhârî (savm 1, II, 251, 253), Müslim (müsâfirîn no. 174, s. 523), Ebû Dâvud (no. 1371-2), Nesâî (siyâm

5/1, IV, 129; 39/6-8, 11-14, IV, 156-7), Tirmizî (no. 808), İbn Huzeyme (no. 1894, 2199), İbn Hibbân (no. 2537) ve Beyhakî (II, 492; IV, 304, 492), ez-Zührî an Ebî Seleme an Ebî Hureyre asl-ı senedi ile; Şâfiî (Sünen s. 35), Ahmed (II, 486), Buhârî (îmân 27, I, 14; savm 1, II, 251), Müslim (müsâfirîn no. 173, s. 523), Nesâî (kıyâmu'l-leyl 3/1-2, III, 201-202; siyâm 39/10-11, IV, 156; îmân 21, VIII, 117-8), İbn Huzeyme (no. 2203) ve Beyhakî (II, 491-2), ez-Zührî an Humeyd b. Abdîrrahman an Ebî Hureyre asl-ı senedi ile tahrîc ettiler.

Peygamber Efendimiz S.A.V.: "Ramazan ayı girdiği zaman Cennet kapıları açılır; cehennem kapıları kilitlenir; şeytanlar zincire vurulur." Buhârî, Müslim, Muvatta' ve Nesâî.

2879-Bu hadisi Mâlik (siyâm no. 59, s. 310), Ahmed (II, 378, 357), Dârimî (II, 26), Buhârî (savm 5, II, 227), Müslim (siyâm no. 1, s. 758), Nesâî (siyâm 3/1-2, IV, 126-7) ve İbn Huzeyme (no. 1882), Ebû Süheyl b. Mâlik an ebîhî an Ebî Hureyre asl-ı senedi ile;

Abdürrezzâk (no. 7384), Ahmed II, 281), Buhârî (savm 5, VI, 227; bed'ul-halk 11/8, IV, 92), Müslim (siyâm no. 2, s. 758), Nesâî (siyâm 4, IV, 127-128) ve İbn Hibbhan (no. 3425), ez-Zührî an İbn ebî Enes an ebîhî an Ebî Hureyre asl-ı senedi il

Oruç tutan kimselerin kazanacakları yüksek fazilet ve şerefli mevkiler için bazı hadîslerde şu şekilde beyanlar vardır.

"Cennette Reyryan denilen bir kapı vardır. Bu kapıdan kıyâmet gününde (Cennete) yalnız oruçlular girerler. Onlardan başka hiçbir kimse giremez. (Kıyâmet gününde) "Oruçlular nerede?" diye seslenilir edilir. Oruçlular kalkıp girerler. Oruçlular girdikten sonra da kapı kapanır, artık hiç kimse o kapıdan içeri giremez."

"Allah'a yemin ederim ki, oruçlu ağzın açlık kokusu, Allah katında, misk kokusundan daha hoş, temiz ve daha sevimlidir."

"Üç kimsenin duası reddolunmaz: 1 - İftar edinceye kadar oruçlunun, 2 - Adaletli devlet reisinin, 3 - Mazlumun."

"Her iyiliğe karşı, 10 mislinden 700 misline kadar mükâfat vardır. Ancak orucun mükâfatı bu ölçünün dışındadır. Çünkü oruç için Allah C.C. O Benim içindir. Onun mükâfatını ancak Ben veririm." Demişti.

Fazla söze gerek görmeden: Allah c.c. Ramazan ayını bilerek ve dikkat eden kullarından eylesin.

ÇORUMLU 2000 Dergisi 160

RAMAZAN BAYRAMI

Ramazan Bayramı; Müslümanların iki büyük bayramından birisidir. Ramazan ayında tutulan bir aylık orucun bitiminde Şevval ayının ilk üç günü Müslümanların bayram günleridir. Ramazan bayramına, o gün fitır sadakası verilmesinden dolayı "Fitır bayramı" adı da verilmektedir.

Resulullah (SAV) Medine'ye hicret ettiğinde Medinelilerin eğlenip neşelendiği iki bayramları vardı. Hz. Peygamber (SAV) Medinelilere özgü olan, cahiliye izleri taşıyan bu bayramların yerine bütün Müslümanların sevinip eğleneceği İslâm'ın iki bayramını onlara haber verdi: "Allahu Teâlâ size, kutladığınız bu iki bayramın yerine, daha hayırlısını, Ramazan bayramı ile Kurban bayramını hediye etti" (Sünen-i Ebû Dâvud, Salat, 239). Bu haberden bu güne kadar Ramazan ve Kurban Bayramları kutlana gelmektedir.

Ramazan bayramı, bir aylık oruçtan sonra yemenin ve içmenin ve her türlü helal nimetten yararlanmanın mubah olduğu günlerdir.

Müslümanların eğlenip birbirlerini ziyaret etmeleri, birbirlerine hediyeler vermeleri; çocukların, bilhassa fakirlerin ve kimsesizlerin sadaka verilerek sevindirildiği, İslami kardeşliğin yaşandığı; Allah'a karşı da sorumluluklarının bilinciyle topluca namaz kılıp birbirine nasihat ettikleri sevinç günleridir. Ramazan Bayramı'nın ilk gününde oruç tutmak ise haramdır.

Ramazan bayramı sabahı erken kalkıp bayramın canlılığını hissetmek, diğer günlerden farklı bir gün olduğunu görmek gerekir. Cünüp olsun olmasın guslederek temiz (mümkünse yeni) elbiseler giymek, pis kokulu yiyeceklerden uzak durmak, ağzı fırçalamak, güzel kokular sürünmek, saç-sakalı, tırnakları ve vücudun diğer yerlerindeki kılları sünnete uygun bir şekilde temizleyip düzene koymak, İslâm'ın adabından olan güzel şeylerdir. Ayrıca fertlerin birbirine karşı diğer günlerden daha fazla güler yüzlü davranması, neşeli olmaları, topluca bayram namazını kılmaları; namazdan önce varsa hurma, hurma yoksa tatlı bir şey yiyerek gitmeleri ve camiye namaza giderken Allah'ı zikretmek, karşılaşılan Müslüman kardeşlerle selamlaşıp bayram sevincini paylaşmak, bu günü daha bir anlamlı kılan

davranıştır. Bu Hareketler Hz. Peygamber'in sünnetleridir. Yakın akrabaların birbirini ziyaret edip sorması, ihtiyaç içinde olanlara yardımcı olunması gerekir. Ana-babayı unutmamak, hiç olmazsa bayram günlerinde kendilerini ziyaret edip gönüllerini almak Müslüman evlatların terk etmemesi gereken dinî bir yükümlülüktür. Zengin olunsun fakir olunsun, bayram gününde gücü yettiğince sadaka vermesi, daha fazla Müslüman'la karşılaşp sevinci paylaşmak için namaza gidilen yoldan gelmeyip başka bir yoldan dönmek sünnettir.

Bayramlarda eğlenmek ve hatta oyunlar oynamakta bir sakınca yoktur. Ancak, İslâmî kuralları, haramı, helali, utanma duygusunu, ağırbaşlılığı, israfı ve kâfirlere özenip onlara benzememeyi akıldan çıkarmadan, Müslüman şahsiyetine yakışır bir şekilde olmasına dikkat etmek gerekir.

Ramazan Bayramınız kutlu olsun.

ÇORUMLU 2000 Dergisi 33. Sayı

RAMAZAN BAYRAMI 2009

Bir Ramazan-ı Şerifi de geride bırakarak Kadir Gecesi ile de mükâfatlandırılan biz Müslümanların bayram ederek yeni bir yaşam ve günlere başlamasının sevincini Ramazan Bayramı ile kutluyoruz.

İnananların mutluluklarını bu gibi gece ve bayramlarla kutlamaları ile yüzlerine ve ruhlarına işler. Eski bayramların şimdiki nesil içinde fazla bir mutluluk ve aile ve akraba kaynaşması olarak gözükmemesi yine biz büyüklerin onlara kötü örnekler olarak bayramları bir yerlere giderek tatil yapma alışkanlığını kazandırmamızdan olsa gerek. Bu bundan sonraki kuşakları nasıl etkileyecek kim bilir?

Bizden önceki kuşakların coşkuları; Kurtuluş Savaşından çıkan kuşak olması dolayısı ile oldukça yüksek olarak anlatılmış olsa da onların savaş sonrası Türkiye'nin gelir gider dengesi ile fazla parlak olmaması gerekir. Babamın anlattığı bayramlarda kurulan bayram yerleri ile benim çocukluğumdaki bayram yerleri arasında az çok

benzerlik olsa da bu günün bayramlarında hiç kurulmayan bayram yerlerinin eksiklikleri gözükmetedir.

Zaman içinde pek çok geleneklerimizin yok olması zaman içinde bu güzel dini ve milli geleneklerimizin de yok olması korkusunu her zaman taşımaktayım. Bizim kuşak eski hatalarımızı az çok düzeltmeye çalışsak ta yeni kuşağın artık alıştığı tatili evin haricinde geçirme alışkanlığı başka başka tatil ve bayram kutlamalarına dönüşecektir.

Hepinizi Ramazan Bayramını candan kutlarım.

ÇORUMLU 2000 Dergisi 127. Sayı

RAMAZAN BAYRAMI

İnsanların asırlar boyunca kendilerine bir kutlama,kaynaşma,birleşme, kutlama gibi ihtiyaçları karşılamak için milli veya dini bayramları kutlamışlardır.

2004 Kasım 14'ünde Müslümanlara farz kılınan “oruç” tutmanın bitiminde kutlanılan Ramazan Bayramını kutlamaktayız. Müslüman olarak oruç tutanların,zekat verenlerin, ibadetlerini yapanların bu mükellefiyetlerini yapmanın verdiği sevinç ile Ramazan Bayramını kutlamaktayız.

Müslümanların olduğu kadar semavi dinlere inanan insanların da Ramazan Bayramını kutlamaları gerekmektedir. Gerekmemektedir dememiz biraz yanlış anlaşılabilir;niçin İseviler, Museviler de kutlayacaklar ? Diyebilirsiniz. Bence;Müslümanlık evrensel bir dindir. Ve İslâm olarak gönderilen semavi dinler olarak tanıdığımız ve iman ettiğimiz peygamberlerin ümmetleri de bu bayramları kutlamaya hakları bulunmaktadır. Bu dinlerin tamamı İslam fitratı üzere

gelmiş ve o dinleri tebliğ eden peygamberlerine Müslümanlara yapması bildirilen oruç ve kurban gibi mükellefiyetleri yüklemiştir. O yüzden;o peygamberlerin ümmetlerinin de Müslümanlar için de orucun farz olduğu Kur'an-ı Kerim'in “Sure 2:Ayet 183. Ey iman edenler! Oruç sizden önce gelip geçmiş ümmetlere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki korunursunuz.” Diyerek kullarını uyarmakta. Hiç dikkat ettiniz mi ? Normal zamanlarda bir gün aç kalmış insanların yüzlerinde herhangi bir açlık emaresi görmenizin imkanı yoktur. Allah C.C. oruç tutanların yüzüne bir nur perdesi gibi akseden bir sararma vermekte,adeta yeni vefat etmiş insanın simasını aksettirmekte olduğunu hepimiz müşahade etmişsinizdir.

Bayramlarımız ilimizde has bir şekilde kutlanır.

Arifeden birkaç gün önce evlerimizde hanımların telaşı başlar. Bahar temizliği gibi ev baştan aşağıya temizlenir,perdeler yıkanır,ütülenir. Evin eksikleri çarşıdan tedarik edilir. Her kes kesesine göre ikram edeceği şeker ve diğer masrafını tedarik eder. Yeni elbiseler,ayakkabılar,giyecekler alınır. Gelecek misafirlere ikram edilmek üzere su börekleri,baklavalar yapılır. Arife günü kabir ziyaretlerine gidilerek babalar,anneler,dedeler,ebeler ziyaret edilirler. Onların da bayramları burada

kutlanır. Arife gecesi ibadet ve dualara yer verilir. Bu mübarek gecenin feyz ve bereketinden de faydalanmak istenilir. Çocuklar erkence yatarlar,Bayram Namazı için gidilirken ağza tatlı bir yiyecek alınarak Bayram Namazı için ibadethanelere gidilir.

Bizler;bu günlerde Ramazan Bayramını kutlamaktayız. Bayramınızın kutlu olmasını dilerim.

69.SAYI ÇORUMLU 2000 25 Kasım 2004

ORUÇ VE RAMAZAN!

Oruç bütün dinlerde çeşitlilik arz eden bir ibadet olarak insanların karşısına çıkmaktadır. Her inanmışın kendi usul ve inanişının gereğı kendi inanişının emrini getirmeleri için belirli bir zaman dilimi olarak insanlara bildirilmiştir.

Dinlerin semavi olanlarında da oruçlar Allah C.C. Tarafından insanlara Peygamberleri tarafından usul ve zamanı bildirilerek ibadet etmeleri gösterilerek emredilmiştir.

Kur'an-ı Kerim “2(*Bakara Suresi*):183. *Ey iman edenler! Oruç sizden önce gelip geçmiş ümmetlere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki korunursunuz.*”

Müslüman olarak bizlere de kameri aylardan “**RAMAZAN**” ayında oruç tutmamızı emretmiş, Ramazan ayının bizlere yol gösteren, eğriyi doğrudan ayıran delil olara Kur'an-ı Kerim'in indirildiğı ay olduğunu belirtmiştir.

Kur'an-ı Kerim “2(Bakara Suresi):185. *Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur'an'ın indirildiği aydır. Öyle ise sizden ramazan ayını idrak edenler onda oruç tutsun. Kim o anda hasta veya yolcu olursa (tutamadığı günler sayısınca) başka günlerde kaza etsin. Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez. Bütün bunlar, sayıyı tamamlamanız ve size doğru yolu göstermesine karşılık, Allah'ı tazim etmeniz, şükretmeniz içindir.*”

Ramazan Ayına erişenler, akıl erdirenler “ORUÇ” tutmamız emredilmiştir.

Ramazan Ayında; Hasta, yolcu olanların daha sonra oruç tutmaların gerektiği emredilmiştir.

Peygamberimiz Hazreti Muhammed S.A.V.

ORUÇ VE RAMAZAN'IN FAZİLETİ

٣٨٦٨- (أبو هريرة) رَقَعَهُ : كُلَّ عَمَلٍ ابْنُ آدَمَ يَضَاعِفُ عَشْرَ أَثْقَالًا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعُفَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : إِلَّا الصَّيُومَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزَى : يَهْدِيهِ شَهْوَاهُ وَطَعَامُهُ مِنْ أَجْلِي، لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ: فَرْحَةٌ عِنْدَ قَطْرِهِ، وَفَرْحَةٌ عِنْدَ لِقَائِهِ، وَالْخَلِيفَةُ فِيهِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ، لِلسَّنَةِ.

Ebü Hureyre radiyallahu anh'dan:

(Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu:)

"Âdemoğlunun her amelinin sevabı on mislinden yediyüze kadar katlanır. Allah buyurdu ki: "Ancak oruç müstesna. Çünkü o Benim içindir; onun mükâfatını ancak Ben vereceğim. Çünkü o, şehvetini ve yemesini sırf Benim için terk eder. Oruçlunun iki sevinci vardır: Birinci sevinç iftar ettiği zaman, ikinci sevinç de Rabbine kavuştuğu zamandır. Oruçlunun ağız kokusu, Allah katında misk kokusundan daha hoştur." *Altı hadis imâmı.*

SADAKA-I FITR

Bu yıl Mübarek Ramazan-ı Şerife yeniden eriştik. Şöyle düşünebilirsek; geçen 355 gün içerisinde birçok tanıdığımızı, akrabamızı, komşumuzu, arkadaşımızı kaybettik. Onları ebedi 0âleme yolcu ettik. Onlar esas vatanlarına yerleştiler, burada durumlarının nasıl olduğunu bilmiyoruz. Dış görünüşümüz ve davranışlarımızın gerçek mi; yoksa göstermelik mi olduğunu bilemediğimizden biz ancak hüsnü zanda bulunarak onların iyi olduklarını düşünmeliyiz.

Dikkat ederseniz; Ramazan Ayında Müslümanlar bazı hal ve hareketlerini düzene sokmaları ile dikkat çekerler. Müslüman Dininin zengin sınıfına koyduğu gelir seviyesinde olanlar; zekat müessesesini bu aya alırlar. Bunun gerekçeleri bu ayın fazilet bereket ve bize getirilerinin diğer aylara göre kat kat fazla olmasındandır. Aşağıda sunduğum Hadis-i Şerifte bulunan örnekte Ramazan Ayı hakkında bildirilen eftali örnek verebiliriz:

“Hz. Enes (radiyallahu anh) anlatıyor:

"Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm):

"Ramazandan sonra hangi oruç efdaldır?" diye sorulmuştu, şu cevabı verdi:

"Ramazanı ta'zim için Şa'bân!"

Tekrar soruldu:

"Hangi sadaka efdaldır?"

"Ramazanda verilen!" cevabını verdi.

Düşünerek sadaka ve diğer hayırlarını Ramazan Ayına kaydırlar.

Konumuz olan sadaka; bütün semavi dinlerde bulunan ve uygulanan bir yardım çeşididir. Sadakanın en büyük faydalarından birisi için de:

Peygamber Efendimiz:"

Ebu Hüreyre radiyallahu anh anlatıyor:

"Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki:

"Sadaka Rabbin öfkmesini söndürür ve kötü ölümü bertaraf eder." Tirmizi(664)."

Bu açıklamaların sonucunda sadakanın sözlük manası: "Allah rızası için fakirlere verilen şey" denilmektedir. Bu açıklama karşısında şeyin izahı sadakayı verene kalmış olmakta. Daha doğrusu Allah'ın rızasını kazanmak için fakirlere verilebilecek her şeyin sadaka olduğu gözükmemekte. Hatta bu konu sadece fakirlerle çerçevelenmemiş, bütün iyi yapılan işlerin sadaka kapsamına girdiğini hatta ailesi için kazanmanın ve bunu ailesine harcarken sevap umarsa bile sadaka olduğunu anlatan Hadis-i şerif:

" Ebu Mes'ud el-Bedri radiyallahu anh anlatıyor:

"Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki:

"Müslüman kişi, ailesinin nafakası için harcar ve bundan sevap umarsa bu ona sadaka olur." Buhari, Nafakat 1, İman 41; Müslim, Zekat 48, (1002); Nesai, , (5, 69); Tirmizi, Birr 42, (1966). "

Aşağıda bulunan Hadis-i Şerifte de en efdal sadaka olarak su gösterilmekte olduğundan, atalarımız su çeşmeleri, su yollarını boşuna yapmadıkları görümlükte:

"Sa'd İbnu Übâde (radiyallahu anh) anlatıyor:

"Ey Allah'ın Resulü dedim, annem vefat etti, (onun adına) yapacağım sadakanın hangisi efdaldır?"

"Su!" buyurdular. Bu cevap üzerine Sa'd bir kuyu kazdı ve:

"Bu kuyu Sa'd'ın annesi için" dedi." (Ebu Dâvud, (1679, 1680, 1681); Nesâi, Vesâyâ 9, (6, 254, 255). Ayrıca bu hadiste vefat eden ana, baba, kardeş veya sevdiklerimiz içinde sadaka verebileceğimiz ve aynen o sadakanın sevabının o kişiye fayda sağlayacağı ima edilmekte.

" Said İbnu'l Müseyyeb (radiyallahu anh) anlatıyor:

"Sa'd İbnu Ubâde (radiyallahu anh), Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a gelerek sordu:

"Senin hoşuna giden sadaka hangisidir?"

"Su!" cevabını verdi." Ebu Dâvud, Zekât 41, (1679-1680). "ve ayrıca " Adıyy İbnu Hâtim

(radıyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a:

"- Sadakanın hangisi efdâl (Allah nazarında en kıymetli)dir?" diye sorulmuştu, şu cevabı verdi:

"Allah yolunda bir köleyi hizmete koymak veya Allah yolunda (askerler için) bir çadır kurmak (bağışlamak) veya döl alma yaşına basan bir deveyi (hibe, iâre veya karz suretinde) bağışlamak."

Tirmizî, Fedâilu'l-Cihâd 5, (1626).

Ayrıca sadakanın sadece zenginlere mahsus bir yükümlülük olmadığı ve herkes için geçerli olduğunu da:

” Ebu Musa (radıyallahu anh) anlatıyor:

"Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm):

"Her Müslüman'ın sadaka vermesi gerekir" buyurdu.

Kendisine: "Ya bulamayan olursa?" diye soruldu.

"Eliyle, çalışır, hem şahsı için harcar, hem de tasadduk eder" cevabını verdi.

"Ya çalışacak gücü yoksa?" diye soruldu.

"Bu durumda, sıkışmış bir ihtiyaç sâhibine yardım eder" dedi.

"Buna da gücü yetmezse?" dendi.

"Ma'rufu veya hayrı emreder" dedi.

"Bunu da yapmazsa?" diye tekrar sorulunca:

"Kendini başkasına kötülük yapmaktan alıkor. Zîra bu da bir sadakadır" buyurdu. Buhârî, Zekat 30, Edeb 33; Müslim, Zekât 55, (1008).

Ayrıca: “Yine Buhârî ve Müslim, Ebu Hüreyre'den (r. a.) kaydettiklerine göre,

Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurmuştur:

"Güneşin doğduğu her yeni günde kişiye, her bir mafsalı için bir sadaka vermesi gerekir. İki kişi arasında adâlet yapman bir sadakadır. Kişiye hayvanını yüklerken yardım etmen bir sadakadır. Güzel söz sadakadır, namaza gitmek üzere attığın her adım sadakadır. Yoldan rahatsız edici bir şeyi kaldırıp atman sadakadır." Buhârî, Cihâd 72, 128, Sulh 33; Müslim, Müsâfirîn 84, (720), zekât 56, (1009). “

Sadakanın verilmesinde ve nasıl verilmesi gerektiğini şu Hadisten anlamaktayız:

”Ukbe İbnu Âmir (radıyallahu anh) anlatıyor:

Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ı dinledim şöyle diyordu:

"Kur'ân'ı cehren (açıktan) okuyan, sadakayı açıktan veren gibidir. Kur'ân'ı gizlice okuyan, sadakayı gizlice veren gibidir." Tirmizî, Sevâbu'l-Kur'ân 20, 2920; Ebu Dâvud, Salât 315, 1333; Nesâî, Zekât 68.”

Sadakanın vücudumuz içinde gerekli olduğunu ve şükretmemiz için ve bedeniz içinde sadaka vermemizin gereğini:

Ebu Zerr (radıyallahu anh) anlatıyor:

"Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Her gün, sizin her bir mafsalinız için bir sadaka terettüp etmektedir. Her tesbih bir sadakadır. Her tahmîd bir sadakadır, her bir tehlîl bir sadakadır. Emr-i bi'l-ma'ruf bir sadakadır. Nehy-i ani'l-münker de bir sadakadır. Bütün bunlara, kişinin kuşlukta kılacağı iki rek'at namaz kâfi gelir." Müslim, Müsâfirîn 84, (720); Ebu Dâvud, Salât 301, (1286).” Ve “2995

- Büreyde (radıyallahu anh) anlatıyor:

"Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"İnsanda üç yüz altmış mafsâl vardır. Her bir mafsâl için bir sadakada bulunması gerekir."

(Bunu işitenler): "Buna kimin gücü yeter?" dediler:

Aleyhissalatu vesselam:

"Mescidde toprağa gömeceği bir balgam, yoldan bertaraf edeceği, bir engel... Bunları bulamazsa, kuşluk vakti kılacağı iki rek'at namaz!" Ebu Dâvud, Edeb 172; (5242). “

Ne gibi hareketlerimizi ve davranışlarımızın da sadaka yerine geçtiğini de şu hadislerde anlamaktayız:

”Tirmizi'nin bir rivayetinde şöyle buyrulmuştur:

"Kardeşine karşı izhar edeceğin tebessümün bir sadakadır. Emr-i bi'l-mâ'rufun ve nehy-i ani'l-münkerin sadakadır. Yolunu kaybeden kimseye yolu gösterivermen sadakadır; gözü sakat kimse için görüvermen sadakadır; yoldan taş, diken, kemik (gibi şeyleri) kaldırıp atman sadakadır; kovandan kardeşinin kovasına su boşaltman sadakadır." Tirmizi, Birr 36, (1957).

“ ve “ Hz. Enes radıyallahu anh anlatıyor:

"Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki:

"Bir Müslüman bir ağaç diker veya bir tohum eker de bunların mahsûlatından bir kuş veya insan veya hayvan yiyecek olsa, bu onun için bir sadaka olur." Buhari, Hars 1, Edeb 27; Müslim, Müsakat 12, (1553); Tirmizi, Ahkâm 40,. (1382).

Bir de Müslüman'ın vereceği sadakayı yönlendirken, şahsi ve kin gibi nefsi belalarımızı gem altına almamız gerekmektedir. Söz ve hareket ile yapılacak sadakayı önleme hareketlerinde bulunmamalıyız:

” Hz. Ali radıyallahu anh anlatıyor:

"Resülullah aleyhissalâtu vesselâm ribayı yiyeni, yedireni, riba akdini yazanı, sadakaya (zekata) mâni olanı, dövme yapanı, dövme yaptıranı -hastalık sebebiyle olan hâriç- hulle yapanı, hulle yaptıranı lanetledi." Nesâî, Zinet 25, (8, 147).

“ Nefsimize verilecek mal, yapılacak hizmeti belki bize zor olarak göstereceğini bilmeliyiz. Verilecek sadaka ile şeytan bize vesvese vererek malımızın eksileceği korkusunu verir ve bizi yapacağımız yardımdan vaz geçirmeye çalışır. Bu bilhassa mal olarak gündeme gelince maddi birikiminin biteceği ve eksileceğini düşünmemize sebep olabilir.

” Hz. Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) anlatıyor:

"Resülullah (aleyhissalatu vesselâm) buyurdular ki:

"Mal sadaka ile eksilmez."

"Allah affı sebebiye kulun izzetini artırır."

"Allah için mütevazi olan bir kimseyi Allah yüceltir." Müslim, Birr, 69 (2588); Tirmizi, Birr 82, (2030); Muvatta, Sadaka 12, (2, 1000).

“ ve “ Ebu Kebşe el-Enmâri radıyallahu anh anlatıyor:

"Resülullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki:

"Üç şey vardır, (bunların doğruluğu hususunda size) yemin ederim. Ayrıca bir de hadis

söyleyeceğim, bunları iyi belleyin: Kişinin malı sadaka sebebiyle eksilmez. Bir kula haksız zulüm yapılır o da sabrederse, Allah onun izzetini (dünya ve ahirette) mutlaka artırır. Bir kul dilenme kapısını açtı mı, onunla birlikte Allah da o zavallıya fakirlik kapısını açar." Tirmizî, Zühd 17, (2326).”

Yapacağımız hayırları da gerçekçi ve dikkatli olmalıyız:

” Berâ (radıyallahu anh):

"İğrenmeden alamayacağınız pis şeyleri vermeye kalkmayın..." (Bakara, 267) meâlindeki ayet biz ensarlar hakkında indi" dedi ve anlattı:

"Biz hurma yetiştiren kimselerdik. Herkes, hurmasından az veya çok oluşuna göre tasadduk ederdi. Bu cümleden olarak, kişi bir iki hurma salkımı getirir onu mescide asardı. Mescidde kalan Ehl-i Suffa'nın yiyeceği yoktu. Bunlardan biri acıktığı zaman, salkıma gelir, sopasıyla vurur, ondan bir miktar hurma düşürür ve yerdi. Hayrı düşünmeyenlerden bazıları, içerisinde kalitesiz hurmaların çokça bulunduğu salkımlardan, bazıları kırık adi salkımlardan getirip asıyordu. Bunun üzerine Cenâb-ı Hakk şu âyeti indirdi: "Ey iman edenler: Kazandıklarınızın temizlerinden ve size yerden çıkardıklarımızdan sarfedin; iğrenmeden alamıyacağınız pis şeyleri vermeye kalkmayın. Allah'ın müstağni ve övülmeye layık olduğunu bilin.

" Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) ayeti şöyle açıklar:

"Sizden biri, sadaka olarak verdiği şeyin benzeri, kendisine verildiği takdirde onu istemeye istemeye, utanarak alacağı şeyden almamasına dikkat etsin.

" İbnu Abbas der ki:

"Bundan sonra hepimiz, sahib olduğumuz şeylerin iyilerinden verir olduk."

Bu günlerinde gelip yok olacağını bilmeliyiz. Zaman gelecek ve yarım edecek kimseleri bulamayacağız.

" Hârise İbnu Vehb (radıyallahu anh) anlatıyor:

"Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Sadaka verin. Kişinin eline parayı alıp sadaka olarak vermek üzere çıktığı ve fakat kendisine bağışta bulunulan kimsenin "Bunu dün getirmiş olsaydın kabul ederdim, ama şu anda ona ihtiyacım yok" diye cevap vereceği ve böylece sadakasını kabul edecek bir kimseyi bulamadan sadakasını elinde olduğu halde geri döneceği zaman yakındır." Buhari, Fiten 24, Zekât 9; Müslim, Zekât 58, (1011); Nesâî, Zekât 64, (5, 77).

" Ve" Ebu Müsa (radıyallahu anh) anlatıyor:

"Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Muhakkak ki insanlar üzerine öyle bir zaman gelecek ki, o vakit kişi altından sadaka ile (çarşı pazar) dolaşır da bunu kendisinden sadaka olarak kabul edecek tek kişi bulamaz. O zaman, tek bir erkeğe kırk tane kadının tâbi olduğunu ve kadınların çokluğu ve erkeklerin azlığı sebebiyle ona sığındıklarını görürsün." Buhari, Zekât 9; Müslim, Zekat 59, (1012).

Ramazan ayında verilecek olan sadaka-ı fitr için de:

" Kays İbnu Sa'd İbnu Ubâde anlatıyor:

"Resûlullah (aleyhissalâtu vesselam), zekât emri gelmezden önce, bize sadaka-i fitr'ı emretmişti. Zekât farz kılınıncı, fitr sadakasını ne emretti ne de nehyetti. Biz onu yerine getirmeye devam ettik..." Nesâî, Zekât 35, (5, 49); İbnu Mâce, Zekât 21, (1828).

" ve " İbnu Ömer (radıyallâhu anhümâ) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) sadaka-i fitrı müslümanlardan büyük-küçük, kadın-erkek, her bir hür ve köle üzerine bir sa' hurma veya bir sa' arpa olarak farz kıldı." Buhâri, Zekât 70, 71, 73, 74, 76, 78; Müslim, Zekât 13, (984); Muvatta, Zekât 51, 53, 55, (1, 283); Tirmizi, Zekât, 35, (676); Ebü Dâvud, Zekât 19, (1611, 1612, 1613, 1614, 1615); Nesâî, Zekât 30, 31, 32, 33, 34, 41, (5, 47); İbnu Mâce Zekât 21, (1926). "

“Bir başka rivâyette de şöyle gelmiştir: "Halk (Hz. Muâviye'nin bir hitabesi üzerine) yarım sa' buğdayı bir sa' hurmaya denk kıldılar. İbnu Ömer Hazretleri (radıyallâhu anhümâ) fıtır sadakasını hurmadan verirdi. (Bir sene) Medine halkı hurmaya muhtaç oldu. İbnu Ömer (o yıl) sadaka-i fitrını arpadan verdi." Buhâri, Zekât 77. “,

” Amr İbnu Şuayb, an ebihi an cediti (radıyallâhu anh) tarikinden anlatıyor:

"Resûlullah (aleyhissalatu vesselâm) Mekke caddelerinde dellâl çıkararak şöyle ilan ettirdi:

"Duyduk duymadık demeyin! Sadaka-i fitr her Müslümana, erkek-kadın, hür-köle, küçük-büyük olsun vâcibtir. Bu, ya iki müdd buğday veya onun dışında bir sa' yiyecektir." Tirmizi, Zekât 35, (674).”

ÇORUMLU 2000 Dergisi 57. Sayı

FITIR SADAKASI (FİTRE) NEDİR?

İnsanoğlunun yaratılmasının sadakasıdır.

Müslüman olarak Ramazan ayında tutulan oruç sonunda Ramazan Bayramına Eren ve Temel ihtiyaçları dışında belli bir geliri bulunan kişilerin ve o kişinin bakmakta oldukları kişiler içinde vermesi gereken mali bir ibadet olup buna Fıtır Sadakası denilir.

Fıtır sadakası Ramazan orucunun farz olduğu hicretin ikinci yılı Zekat farzından önce verilmesi vâcip olmuştur.

Fıtır anlamı yaratılış veya oruç açmak anlamında kullanılır.

Fitre vermekle yükümlülük şartları şunlardır:

a) Müslüman olması gerekir, Şafi Mezhebi'ne göre bakmakla yükümlü olduğu gayri Müslim için de fitre ödemesi gerekmektedir.

FİTRE İLE YÜKÜMLÜ OLMAK İÇİN GEREKEN ŞARTLAR NELERDİR?

a) Fitrenin nisabı Arpa, kuru hurma ve kuru üzüm 3 kilo 33 gram, Buğday ve buğday unu olarak 1 kilo 66 gram. Olandan birisi veya maddi kıymeti verilmelidir.

b) Müslüman: Fitre yükümlüsünün Müslüman olması gerekir. Ancak Şâfiî Mezhebi'nden bir görüşe göre, Gayr-i Müslim bir kimsenin, bakmakla yükümlü olduğu Müslüman yakınının fitresini ödemesi gerekir.

c) Hanefî Mezhebi'ne göre fitir sadakası verebilmesi için Ramazan Bayramının birinci günü temel ihtiyaçları dışında nisap miktarının üzerinde mala sahip olması ve bir yıl o malın üzerinden geçmesi gerekmez. Nisap miktarı iki yüz dirhem gümüş veya yirmi miskal altın veya bunların kıymetine denk bir maldır.

Diğer üç mezhep olan Şâfiî, Mâlikî ve Hanbelî mezheplerine ise, fitir sadakasının oluşması için, zenginlik ölçüsü olan nisaba sahip olma şartı yoktur. Temel ihtiyaçlarının dışında, bayram gün ve gecesinde yetecek kadar azığa sahip olmak yeterlidir.

d) Meshep imamlarının ortak görüşüne göre fitre mali ibadet olduğu için aklîbaliğ ve yetişkin olma şartı yoktur. Buna göre bakmakla yükümlü olanlar bu gibi şahısların da fitresini vermesi gerekmektedir. Bakmakla yükümlü olanın ramazan içinde veya Ramazan Bayramından önce vefat eden çocuğunun fitresini vermesi ile yükümlüdür.

e) Fitre Ramazan Bayramının birinci günü

fecr (şafak) Sökmeden verilmesi vacip olur. Fitre Bayram için verilen bir sadakadır. Müslümanların sevinç ile bayramı kutlamaları ve Müslüman fakirlerin de sevinçle bayramı kutlamaları amaçlı ile verilir. Fitre Ramazan Bayramından bir iki gün önce de Ramazan ayı da girmeden ödenebilir.

Bayram Namazından sonraya ödenmemişse bu borcun hükümlülüğü düşmez ilk fırsatta ödenmesi gerekmektedir.

f) Fitre zekatın verildiği kişilere verilir. Tevbe Suresi 60

Allah C.C. Nice Ramazanlara, Nice Ramazan bayramlarına eriştirir inşallah!

Ramazan Bayramınız Kutlu Olsun!

Tevbe Suresi Bismillâhirrahmânirrahîm

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

60. Sadakalar (zekâtlar) Allah'tan bir farz olarak ancak, yoksullara, düşkünlere, (zekât toplayan) memurlara, gönülleri (İslâm'a) ısındırılacak olanlara, (hürriyetlerini satın almaya çalışan) kölelere, borçlulara, Allah yolunda olana, yolda kalana mahsustur. Allah pek iyi bilendir, hikmet sahibidir.

ÇORUMLU 2000 Dergisi 220

ZEKAT

Bu günlerde; mübarek bir ayın sonuna gelerek bayrama yaklaşmaktayız. Dinimizin bize emirlerinden birisi olan zekat müessesesinin bu mübarek ayda verilmesinin sebebi; normal zamanlarda yapılan ibadetlerden kat kat fazla karşılığının Allah C.C. tarafından verilmesinden dolayıdır.

Aşağıda bulunan Hadis-i Şeriflerde Zekat verilmesi, zekat hakkında bildirilen hadis-i şerifleri yayınlıyorum.

“Hz. Ebü Hüreyre ve Hz. Câbir (radıyallâhu anhümâ) anlatıyor:

"Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Deve, sığır veya davar sâhibi olup da, bunlardaki Allah'ın hakkını eda etmeyen herkese Kıyamet günü, bu mallar, olduğundan daha çok ve mümkün olduğunca iri ve şişman olarak geleceklerdir. Adam, onlar için, düz ve geniş bir yere oturtulacak, hayvanlar bacakları ve tabanlarıyla onun üzerinden geçecekler. Geçiş sırasında boynuzlarıyla tosluyacaklar ve ayaklarıyla ezecekler. İçlerinde

boynuzsuz veya boynuzu kırık biri bulunmayacak. Bu şekilde sonuncusu da onun üzerinden geçince, birincisi aynı geçişe tekrar başlayacak. Mahlûkatın hesabı tamamlanıp hüküm verilinceye kadar bu hâl devam edecek.

Keza "kenz', (hazine) sâhip olup da ondaki (Allah'ın) hakkını ödemeyen herkese, Kıyamet günü hazinesi, dazlak başlı bir yılan olarak gelecek, ağzını açıp peşine düşecektir. Yılan yaklaştıkça adam ondan kaçacak. Sonunda yılan ona:

"Gizlediğin hazineni al! Ben ondan müstağniyim!" diye bağırır.

Adam, neticede yilandan kaçma çaresinin olmadığını anlayınca, elini ağzına sokar. Yılan da onu, aygırın (alafı) kemirmesi gibi kemiriverecek." Buhâri, Zekât 3, Tefsir, Âl-i İmrân 14, Berâet 6, Hiyel 3; Müslim, Zekât 26, (987); Muvatta, Cihâd 3, (2, 444); Ebü Dâvud, Zekât 32, (1658,1659,1660); Nesâi, Zekât 2, 6, (5,12-14). “

“Hz. Muâz (radıyallâhu anh) anlatıyor:

"Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Kim malının zekâtını sevab umarak verirse, ona sevap verilir. Kim de zekâtını vermezse biz zekâtı ve malın yarısını (cezâlı olarak, zorla) alırız. Bu, Rabbimizin kesin kararlarından biridir. Al-i Muhammed'e ondan bir hak yoktur." Rezin tahric

etmiştir. Ebü Dâvud, Zekât 4, (1575); Nesâi, Zekât 4, (5,15,16). “

“Hz. Ebü Hüreyre (radıyallâhu anh) anlatıyor:

"Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) vefat edince, ondan sonra Hz. Ebü Bekir (radıyallâhu anh) halife seçildi. Bunun üzerine bedevilerden bir kısmı "irtidât" etti. (Hz. Ebü Bekir halife olarak onlarla savaşmaya karar verince)

Hz. Ömer, "Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm):

"İnsanlar lâilaheillallah deyinceye kadar onlarla savaşmaya emir olundum. Bunu söylediler mi, benden mallarını ve nefislerini korurlar. (İslâm'ın) hakkı hâriç artık hesapları da Allah'a kalmıştır!" demiş iken, sen nasıl insanlarla savaşırsın?" dedi.

Hz. Ebü Bekir: "Allah'a yemin olsun, namazla zekâtın arasını ayıranlarla savaşacağım. Zira zekât, malın hakkıdır. Vallahi, Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a vermekte oldukları bir oğlağı vermekten vazgeçseler, onu almak için onlarla savaşacağım" dedi.

Hz. Ömer sonradan demiştir ki:

"Allah'a yemin ederim, anladım ki, Hz. Ebü Bekir'in bu görüşü, Allah'ın savaş meselesinde ona ilhamından başka bir şey değildi. İyice anladım ki, bu karar hakmış." Buhâri, İ'tisâm 2, Zekâtı, İstitâbe 3; Müslim, İmân 32, (20); Muvatta, Zekât 30, (1, 269);

Tirmizi, İmân 1, (2610); Ebü Dâvud, Zekât 1, (1556); Nesâi, Zekât 3, (5,14). “

Zekat kimlere haramdır:

“Abdullah İbnu Amr İbni'l-Âs (radıyallâhu anhümâ) anlatıyor:

"Resülullah (aleyhissalâtu vesselam) buyurdular ki:

"Sadaka, ne zengine ne de sakatlığı olmayan güçlüye helâl değildir." Tirmizi, Zekât 23, (652); Ebü Dâvud, Zekât 23, (1634); Nesâi, Zekât 90, (5, 99); İbnu Mâce, Zekât 26, (1839). “

“Atâ İbnu Yesâr merhum anlatıyor:

"Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Sadaka şu beş kişi dışında zengine helâl değildir:

- 1- Allah yolunda gazveye çıkan,
- 2- Sadakayı toplamak için çalışan
- 3- Borçlanan,
- 4- Sadaka malını kendi parasıyla satın alan,
- 5- Komşusu fakir olan kimse.

Şöyle ki: Bu fakire sadaka verilir, o da bundan zengin komşusuna hediye bulunur." Muvatta, Zekât 29, (1, 268); Ebü Dâvud, Zekât 22, (1635, 1636); İbnu Mâce, Zekât 27, (1841). “

“Hz. Ebü Hüreyre (radıyallâhu anh) anlatıyor:

"Hasan İbnu Ali (radıyallâhu anhümâ) zekât hurmasından bir tanesini alıp, hemen ağzına attı.

Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm): "Hişt, hişt at onu! Bilmiyor musun, biz zekât yemiyoruz!"

-veya:

"Bize zekât helâl değildir!" diye müdâhale etti." Buhâri, Zekât 60, 57, Cihâd 188; Müslim, Zekât 161, (1069). “

“Yine Sahiheyne'de gelen bir diğer rivayette şöyle denmiştir:

"Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Ben bâzan evime dönüyor, yatağında veya odamda yere düşmüş bir hurma buluyorum. Onu yemek üzere kaldırdığım vakit, "bu, sadaka hurması olmasın?" diye aklıma geliyor, korkup (tekrar yere) atıyorum." Buhâri, Lukata 6; Müslim, Zekât 162,163, (1070); Ebü Dâvud, Zekât 29, (1651,1652).”

“Yine Ebü Hüreyre (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) efendimiz, kendisine bir yiyecek getirilince, mahiyeti hakkında sorardı. Eğer "hediye olduğu" söylenirse ondan yerd, "sadaka olduğu" söylenirse yemeyip Aşhabına, "Siz yiyin!" derdi." Buhâri, Hibe 5; Müslim, Zekât 175, (1077); Tirmizi, Zekât 25, (656); Nesâi, Zekât 98, (5, 107). “

“(Peygamberimizin azadlısı) Ebü Râfi' (radıyallâhu anh) anlatıyor:

"Resülullah (aleyhissalatu vesselâm), Beni Mahzûm'dan bir adamı zekât toplamak üzere gönderdi. Adam bana:

"Benimle sen de gel, zekâtta sana da bir pay düşsün" dedi. Kendisine

"Hele Resülullah'a bir sorayım" cevabını verdim ve sordum.

Efendimiz: "Bir kavmin âzadlısı o kavimden sayılır, bize sadaka helâl değildir" buyurdu." Tirmizi, Zekât 25, (657); Ebü Dâvud, Zekât 29, (1650); Nesâi, Zekât 97, (5,107).

Hadisin metni Ebü Dâvud ve Tirmizi'nin metnidir, İbnu'l-Esir der ki:

"Bütün mezheplerce meşhur olan görüşe göre, Beni Hâşim ve Beni Muttalib'in âzadlılarına zekât haram değildir. Bu meselede Şâfi mezhebinde iki görüş mevcuttur: Birine göre, Beni Hâşim ve Beni Muttalib'e zekâtı haram kılan sebebin sona ermesi ve zekâta bedel pay aldıkları humus hissesinin ortadan kalkmış olmasından dolayı zekat haram olmaz.

Diğerine göre, bu hadis sebebiyle haramdır.

Ortak bu ihtilafın -yani sadaka Beni Hâşim ve Muttalib âzadlılarına haram değil diyen görüşle haram olduğunu söyleyen bu hadisin te'lifine gelince: Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) bu sözü, Ebü

Râfi'e, tenzihen ve kendilerine benzemeye ve sünnetine uymaya teşviken söylemiş olmalıdır (gerçek mânada haram etmek ve kesin bir hükümle yasaklamak maksadıyla değil.)"

Zekat haram olmayanlar:

“Ziyâd İbnu'l-Hâris es-Sudâi (radıyallâhu anh) anlatıyor:

"Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a gelip biat ettim. O sırada bir adam gelerek:

"Bana sadakadan ver!" dedi.

Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) adama:

"Allah, sadakalar hususunda, ne herhangi bir peygambere ne de bir başkasına hüküm verme yetkisi tanımadı, hükmü bizzat kendisi verdi. Ve, sadakaları sekiz hisseye ayırdı. Eğer sen bunlardan birine girersen senin hakkını derhal sana veririm" buyurdu." Ebü Dâvud, Zekât 23, (1630)."

“İsmi Nüseybe olan Ümmü Atiyye (radıyallâhu anhâ) anlatıyor:

"Bana bir koyun tasadduk edilmişti. Hz. Âişe (radıyallahu anhâ)'ye bir miktar et gönderdim. Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) o sırada Hz. Âişe'ye:

"Yiyecek birşeyler var mı?" diye sormuş, Hz. Âişe (radıyallâhu anhâ) de:

"Hayır! Ancak, Nüseybe'nin şu (kendisine tasadduk edilen) koyundan gönderdiği bir miktar et var" cevabını vermiş. Resûlullah:

"Getir onu, o koyun yerini bulmuş (bize hediye olarak gelen zekat olmaktan çıkmış)tır" demiş." Buhâri, Zekât 31, 62, Hibe 5; Müslim, Zekât 174, (1076). “

“Yine Sahiheyne'de ve ayrıca Ebü Dâvud ve Nesâi'de Hz. Enes (radıyallâhu anh)'den rivâyet edilen bir hadiste denmiştir ki:

"Berire (radıyallâhu anhâ)'ye tasadduk edilen bir etten Resûlullah'a ikrâm edilmişti. (Etin menşeyini öğrenen Resûlullah: "Bu ona sadakadır, bize ise hediyedir" buyurdu." Buhâri, Zekât 62, Hibe 5; Müslim, Zekât 170, (1074); Ebü Davud, Zekât 30, (1655). “

“Beşir İbnu Yesâr (rahimehullah)'dan nakledildiğine göre, Sehl İbnu Ebe Hasme denen Ensâr'dan bir zât ona şunu haber vermiştir:

"Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm), kendisine (Sehl'e) zekât develerinden yüz tanesini diyet olarak ödemiştir. Yâni, Hayber'de öldürülen Ensâri'nin diyeti olarak." Ebü Dâvud, Diyât 8, 9, (4521, 4523); Buhâri, Diyât 22.”

“Rezin'in kaydettiği bir rivâyette, Ebü Lâs el-Huzai demiştir ki: "Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm), (bizi hacca giderken) sadaka develerine

bindirdi." Buhâri, Zekât 49, Ahmed İbnu Hanbel 4, 221. (Bu rivayeti Rezin ilâve etmiştir. Buhâri muallak olarak kaydeder. Ahmed İbnu Hanbel de Müsned'de. “

Fıtır Sadakası:

“İbnu Ömer (radıyallâhu anhümâ) anlatıyor:

"Resülullah (aleyhissalâtu vesselâm) sadaka-i fıtrı müslümanlardan büyük-küçük, kadın-erkek, her bir hür ve köle üzerine bir sa' hurma veya bir sa' arpa olarak farz kıldı." Buhâri, Zekât 70, 71, 73, 74, 76, 78; Müslim, Zekât 13, (984); Muvatta, Zekât 51, 53, 55, (1, 283); Tirmizi, Zekât, 35, (676); Ebü Dâvud, Zekât 19, (1611, 1612, 1613, 1614, 1615); Nesâi, Zekât 30, 31, 32, 33, 34, 41, (5, 47); İbnu Mâce Zekât 21, (1926). “

“Amr İbnu Şuayb, an ebihi an ceddihi (radıyallâhu anh) tarikinden anlatıyor:

"Resülullah (aleyhissalatu vesselâm) Mekke caddelerinde dellâl çıkararak şöyle ilan ettirdi:

"Duyduk duymadık demeyin! Sadaka-i fıtr her müslümana, erkek-kadın, hür-köle, küçük-büyük olsun vâcibtir. Bu, ya iki müdd buğday veya onun dışında bir sa' yiyecektir." Tirmizi, Zekât 35, (674). “

“Nâfi (rahimehullah) anlatıyor: "İbnu Ömer (radıyallâhu anhümâ) ramazan zekâtını müdd-i Nebi

(aleyhisselâm) ile verirdi. Kefâret-i yemini de müdd-i Nebi ile öderdi." Buhari, Keffârâtul-Eymân 5.

“Ebü Said (radıyallâhu anh) anlatıyor:

"Biz sadaka-i fıtrı bir sa' yiyecek veya bir sa' arpa veya bir sa' hurma veya bir sa' ekıt (denen yoğurt kurusu) veya bir sa' kuru üzümünden çıkarırdık."

Buhâri, Zekât 72, 73, 75, 76; Müslim, Zekât 18, (985); Muvatta, Zekât 53, (1, 284); Tirmizi, Zekat 35, (673); Ebü Dâvud, Zekât 19, (1616, 1617, 1618); Nesai, Zekât 37, 38, 39, 42, 43, (5, 51); İbnu Mâce, Zekât 21, (1829). “

“Kays İbnu Sa'd İbnu Ubâde anlatıyor:

"Resülullah (aleyhissalâtu vesselam), zekât emri gelmezden önce, bize sadaka-i fıtr'ı emretmişti. Zekât farz kılınıncı, fıtır sadakasını ne emretti ne de nehyetti. Biz onu yerine getirmeye devam ettik..." Nesâi, Zekât 35, (5, 49); İbnu Mâce, Zekât 21, (1828). de Müsned'de. “

ÇORUMLU 2000 Dergisi 58. Sayı

hâdise değildi. Bütün peygamberlerin geleceğini müjdelediği insan ile Cinler ve Melekelerin teşriflerini beklediği bir peygamberdi Bütün âlem bu geceyi bekliyordu. Allah C.C. Bizleri Peygamberimizi şefaatine erdirdin.

ÇORUMLU 2000 Dergisi 144. Sayı

MEVLİD KANDİLİ VAR MI?

İslâm Dini semavi dinlerin sonuncusun peygamberi olan ve adına Müslümanlık denen Allah C.C. emir ve yasakların İslam Dini olara insanlara tebliğ eden Peygamberlerin en sonuncusu olan Hz. Muhammed S.A.V. doğduğu gece takvimlerde bilinse de tam olarak bilinmemektedir. Fakat sonradan kutlama günü icat edildiği bu kutlamanın bidat olduğu malumdur!

Mezheplere göre kutlamaların tarihlerinde bulunan farka vahtet haftası denilir. Sünnilerde Rebiul-evvel ayının 11.sinden 12.sine bağlayan gece, Şiiler 17. günü Mevlid günü ve 17'ye dönen geceyi de Mevlid Gecesi olarak adlandırırlar. Osmanlı idaresi II. Selim dönemi mübarek gecelerde cami ve minareler kandillerle süslenmeye başlandı. Bu nedenle mübarek gecelerin bir adı kandil olarak kalmıştır. Bu gece;Mekke ufukları ağarırken Peygamber Efendimiz, Hz. Muhammed S. A. S. O'nun doğduğu sabah, âlem başka bir âlem oldu, cihan nurla doldu. Zirâ O'nun teşrifleri sıradan bir

ÜÇ DİNİ BAYRAM KURBAN BAYRAMI HANUKAH VE YENİ YIL

KURBAN

Bütün semavi dinler ve semavi olmayan dinlerde dini vecibelerden birisi. Şu an kaldırılmış diğer semavi dinler de “Kurban” bulunduğunu hepimiz bilmekteyiz.

Kurban; aslında bir cana kıymaktan daha çok; o kıydığı canın maliyetine kıyabilme olarak düşünmek gerekmektedir. Belirli bir geçerli alım satım gerecini kullanarak, aldığınız canlıyı belli bir amaç için yok etmek dememiz daha doğru olur.

Düşünebiliyor musunuz; bir miktarı değeri öldürüp yok etmektesiniz. Yani o aldığınız canın maddi yönünü kendi nefsinize ağır gelen malı kaybetme korkusunu görerek ve isteyerek yapma aracı.

Dinim olan Müslümanlık ta da “kurban” vecibesi Allah’ı Telalanın bize yolladığı kitabımız Kur’an-ı Kerim dede bazı ayetlerde buyuruyor:

“Bismillâhirrahmânirrahîm

6:118. Allah'ın âyetlerine inanıyorsanız, üzerine O'nun adı anılarak kesilenlerden yeyin.

6:119. Üzerine Allah'ın adı anılıp kesilenden yememenize sebep ne? Oysa Allah, çaresiz yemek zorunda kaldığınız dışında, haram kıldığı şeyleri size açıklamıştır. Doğrusu bir çokları bilgisizce kendi kötü arzularına uyarak saptırıyorlar. Muhakkak ki Rabbin haddi aşanları çok iyi bilir.

6:121. Üzerine Allah'ın adı anılmadan kesilen hayvanlardan yemeyin. Kuşkusuz bu büyük günahdır. Gerçekten şeytanlar dostlarına, sizinle mücadele etmeleri için telkinde bulunurlar. Eğer onlara uyarsanız şüphesiz siz de Allah'a ortak koşanlar olursunuz.

22:28. Ta ki kendilerine ait bir takım yararları yakînen görmeleri, Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği kurbanlık hayvanlar üzerine belli günler de Allah'ın ismini ansınlar . Artık ondan hem kendiniz yeyin, hem de yoksula, fakire yedin.

22:34. Biz, her ümmete -(Kurban kesmeye uygun) hayvan cinsinden kendilerine rızık olarak verdiklerimiz üzerine Allah'ın adını ansınlar diye- kurban kesmeyi gerekli kıldık. İmdi, İlâhınız, bir tek İlâh'tır. Öyle ise, O'na teslim olun. (Ey Muhammed!) O ihlâslı ve mütevazî insanları müjdele!

22:36. Biz, büyük baş hayvanları da sizin için Allah'ın (dininin) işaretlerinden (kurban) kıldık. Onlarda sizin için hayır vardır. Şu halde onlar, ayakları üzerine dururken üzerlerine Allah'ın ismini

anınız (ve kurban ediniz). Yan üstü yere düştüklerinde ise, artık (canı çıktığında) onlardan hem kendiniz yeyin, hem de ihtiyacını gizleyen-gizlemeyen fakirlere yedin. İşte bu hayvanları biz, şükredesiniz diye sizin istifadenize verdik.

5:27. Onlara, Adem'in iki oğlunun haberini gerçek olarak anlat: Hani birer kurban takdim etmişlerdi de birisinden kabul edilmiş, diğerinden ise kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen kardeş, kıskançlık yüzünden), "Andolsun seni öldüreceğim" dedi. Diğer de "Allah ancak takvâ sahiplerinden kabul eder" dedi (ve ekledi)"

108:2. Şimdi sen Rabbine kulluk et ve kurban kes."

NOEL:

Belli bir takvim yılı içerisinde senenin belli bir diliminde 365 günün sonucu olan bir gün.

Bu günü Allah C.C. Müslümanlıkla yürürlükten kaldırmış olduğu Hıristiyanlık ve Musevilik Dininde Kasım ve aralık Aylarında belirli günlerden olan "Hanukah*" ve "Noel**" kutlamaların da genellikle, İsa'nın doğumunun canlandırıldığı oyunlar sahnelenir.

Noel ağaçları süslenir, ışıklı ev, bahçe, cadde süslemeleri yapılır, hediyeler alınır, tebrik kartları verilir ve Noel arifesinde "Noel Baba"nın gelişi

simgesel olarak canlandırılır. Yaygın Noel temaları, iyi niyet, sevecenlik ve ailenin birlikte zaman geçirmesi olarak sıralanabilir.

Bu Hıristiyan adetleri ne yazık ki Müslümanlarca da tatbik edilmeye başlaması kültür ve dini deforme olmasına bağlayabiliriz.

YENİ YIL:

"Hicri Yeni Yıl ***"da Muharrem Ayının hilali ile başlayan gündür. Miladi Yeni Yıl Aralık Ayının sonuncu günü ile Ocak ayının il gününün başlaması arasında kutlanan bir gün. Bu günü yeni bir yılın başlangıcı olarak görmemiz ve olarak kutlamamız gereklidir.

Allah C.C. Dileseydi hepimizi tek dine inanan ve tek Peygamberin ümmeti yardı. Hepimizin sağlık,sıhhat ve afiyetle bu günlere girmemizi dilerim.

* Hanukah Bayramı Eski Ahit'in Kislev ayında 8 gün süreyle kutlanan bir bayramdır. Kislev ayı Kasım sonu ile Aralık ayının ortalarından sonraki bir tarih arasına gelir.

** Noel, her yıl Hıristiyanlarca 25 Aralıkta kutlanır. Kutlamalar 24 Aralıkta Noel arifesiyile başlamış olur, ve bazı ülkelerde,26 Aralık akşamına kadar devam eder. Hıristiyanların çoğunlukta olduğu ülkelerde Noel tatili yeni yıl tatiliyle birleştirilir. Bazı Doğu Ortatoks Kiliseleri, Jül Sezar takviminde 25 Aralıkta

denk gelen 6 Ocak Noel olarak kutlarlar. İsa'nın gerçek doğum günüyle ilgili çeşitli rivayetler olsa da geleneksel olarak 25 Aralık Noel olarak kutlanır.

*** Muharrem ayının hilâli ile başlayan Yeni Hicri Yıl . Hicri Takvim Hz. Muhammed (SAV)'in Mekke'den Medine'ye hicretini başlangıç kabul eden ve ayın dünya çevresinde dolanmasını esas alan bir takvim sistemidir. Hicri Takvim; Hicri Şemsi ve Hicri Kameri Takvim olmak üzere ikiye ayrılır.

ÇORUMLU 2000 Dergisi 106. Sayı

YARATILANLAR

Yaratan; yarattıklarına kendisinden bir cevher vererek kâinata salmıştır. Bu salışta bir hikmet vardır ki; bunu araştırmak gereklidir. “Düşünebiliyor musunuz?” O halde varsınız demektir. Bizim bu günkü teknoloji ile hayvanlar âleminin sakinlerinin, düşünüp düşünemediğini anlama imkânımız bulunmamaktadır. Belki birkaç on yıl sonra Rabbimizin verdiği bir yetenekli kişi tarafından ömrümüz yeterse “Hayvanların da düşünüp düşünmediği” hakkındaki sonucu görebileceğiz.

Yaratan; cansız madde olarak gördüğümüz elementleri yaratırken; biz insanoğlunun rahatı için dizayn edilmesi ve o metalleri teknolojik olarak kullanmamızı sağlamıştır. Bilinen diğer canlılar; ne ametalleri ne de metalleri alet veyahut edevat olarak kullanamamaktadırlar. Bizim buradaki konumuz canlı varlıkların yeni tanımını araştırmamızın gerekliliğini önermektir. Yoksa insanoğlunun yaratanın tarafından kendisinden daha akıllı bir yarattığının olduğunu anlatmak için değildir desem de bizim bilmediğimiz insanoğlundan daha zeki canlılar da olabilirler. Onların ortaya çıkmaları belki birkaç ay içinde olur, belki de birkaç asır sonra kendilerini görebileceğiz.

Yaratan; canlı ve cansız olarak ayırdığımız varlıkları, bizim anlayamadığımız bir formatta dizayn ederek bizlere hizmet etsin diye ortaya salıvermiştir.

Bizler cansız sandığımız taş, toprak veya elementlerin canlı olabileceklerini her ne hikmetse düşünmemekteyiz.

Zannedersen bu hata bize öğretilen ilmi bilgilerden dolayı olsa gerek. Yine bizlere öğretilen bilgiler ışığında cansız saydığımız elementlerin birer “atom” numarası olduğunu ve bu atom numarası ile tanındığını öğretirler. Bu öğretilerin birisi yanlış olması gerekir diyorum. Bu ayırım bence; göz ile görülen hareketleri yapabilenler ve göz ile yaptıkları hareketleri görünmeyenler olarak öğretilmesi gereklidir.

Bizlere öğretilen canlılar âlemi tek hücreli ve çok hücreli olarak tanımlanarak öğretilmiştir. Bilindiği gibi tek hücreli hayvan “amip” olup çok hücreli canlılar da bitkiler ve hayvanlar olarak ayrılmaktadır. Yukarıda bahsettiğim kısma bitkileri “yaptıkları hareketleri görünmeyenler” sınıfında tasniflenebilmemiz mümkündür. Çünkü bitkilerde hayvanlar gibi hareket kabiliyeti olmayan canlılar olarak bizlere öğretildiler.

Burada bildirdiğim bu teze katılıp katılmamanız sizi bağlar.

Karşı tezleri olanların bize yazarlarsa sayfalarımızda yazılarına yer vermek boynumuza borç olur.

Diyeceksiniz ki ya yüzlerce aynı tezi savunan veya ret eden yazılar gelirse ne yaparsınız dersiniz; duruma bağlı olarak ya kitaplaştıracak sizlere sunarız ya da imkânımızın el verdiği sayılarda yayımlarız.

Bizleri yaratan; bize düşünmemiz için “us” yani akıl vermiştir. Hatta o akıl kullanmamız için bize düşünmemizi, akıl etmemizi yüce kitabı Kur’an’da birçok ayetinde bildirmiştir. Peygamber efendimiz de düşünmemizi emretmiştir. Düşünceyi bir nevi ibadet olarak ta bildirmiştir.

Bizim de sizlere sunduğumuz dergimizdeki yazıları okuyarak, düşünmenizi. Katılmadığınız konular hakkında beyanlarınızı beklemekteyiz. Sizlerin de sesine kulak vermekteyiz ve yazılarınızı yayımlarız. Sizlerin fikirleri belki bize ters gelebilir fakat mantık ve akıl ötesi olmayan düşüncelerinizi yayımlarız. Tabii bu yazıların bilgisayarda yazılmış olmaları ve uzun bir tez şeklinde bulunmaması gerekmektedir. Ancak birkaç sayfalık görüşlerinizi bekleriz.

Biz düşünemediğimiz müddetçe var olacağız. Düşünemediğimiz zamanlar da belki olacak, o zamanları kayıp ad edeceğiz. Bizlerin birbirimizi etkilemesi ve görüş birliğine gelebilmemiz ise bir ekol veya bir birliklilik sağlayacaktır.

Saygılarımla.

ÇORUMLU 2000 Dergisi 40. Sayı

KUTSAL GÜNÜ NASIL BULURSUNUZ?

12 Rebiu-l Evvel 1437 Bu günün Hicri günü.

11 Rebiu-l Rebbiu-l Evvel 1437 tarihi Hazreti Muhammed Mustafa S.A.V. Doğum Günü kutlarlar!

Bu tarih acaba HİCRİ TAKVİM ile Bulunduğu yılda aynı güne gelebilir mi?

Hayır gelemez?

Neden?

HİCRİ Takvim KAMERİ (Ay) takvimi olduğu içindir!

Hicri takvim Peygamber Efendimizin Mekke'den Medine'ye hicretini başlangıç kabul eden ve ayın dünya çevresinde dolanımını esas alan bir takvim sistemidir.

Şimdi; Ay, dünya etrafında 12 defa döndüğü zaman bir Kameri sene olur ve 354.367 gün veya 354 gün 8 saat 48 dakika 34.68 saniyedir.

ACABA Peygamber Efendimiz Peygamber iken Neden Güneş Takvimini kabul etmedi de KAMERİ (Ay) takvimini kabul etti.

MİLADİ YILI seçmemesinin sebebini düşünabiliyor musunuz?

Zannetmiyorum!

O Bütün bilgileri bildiği için ümmetinin tembelliklerinden belirli günlerde ibadetler yaparak sevap kazanır ve diğer günler ibadet etmez ve tembellik ederler diye düşünmüş olamaz mı?

O Büyük sevaplar kazanılan günleri KAMERİ (Ay) takvimi ile gizlenmiş oldu.

Bizlere ARAYIN BULUN diye serbest bıraktı. Diyelim ki bu yıl 2016 geliyor.

Bir kul ben bu yıl BERAT GECEŚİNİN sevabından faydalanayım deyince ne yapmam gerek?

2016 Tarihinde Berat Gecesi 21 Mayıs

Erer isek o gece Berat Gecesi sevabına erecek miyim? Derse.

Ben Onu Allah C.C. bilir Belki bu yıl o güre denk gelir.

1 Haziran 2015 Yılında Berat Gecesi sevabını aldım mı?

Ben Onu Allah C.C. bilir.

İşte bu örnek ile

Kutsal gecelerin hangi günde olduğu belli olmuyor.

Derim ki; eğer gerçekten sen 2016 yılında Allah C.C. Sana nasip eder ise Berat gecesini nasıl bulursun izah edeyim mi?

31 Aralık 2015 tarihinden 1 Ocak 2017 yılı gecesine kadar Her geceyi Berat gecesi olarak

ibadetini yapar, tövbe eder, Allah C.C. ister isen Ben sana diyorum ki MUHAKKAK Berat Gecesini bulur, sevabından faydalanırsın.

İşine gelirse!

Öyle bir gecede sevap kazanmak yok!

Peygamberimiz Miladi Takvimi kabul etse idi.

Çalışmadan Berat gecesi sevabını alırdın değil mi?

ÇORUMLU 2000 Dergisi 202

YENİ İCAT (BİD'AT) KUTLU DOĞUM HAFTASI

Peygamber Efendimiz S.A.V. Efendimizin doğduğu gün kaynaklarda “FİL YILI” denilen yılı Rebiü'l-evvel on ikinci günü dünyaya geldi.

Bu yıl 2013 yılında Rebiü'l-evvel on ikinci günü yani Mevlid Kandili 23 Ocak'ı 24 Ocak'a bağlanan gece kutladık. Mevlid Kandili de yeni icat (Bid'ad) olan bir kutlama ve anma olaydır. Peygamber Efendimizi anmak için belirli gece ve haftalar içinde sıkıştırmak onu anmaktan çok belirli günlere sıkıştırılmış ve sadece o günlerde anılmasını sağlamaya çalışılan diğer haftalarla eş değer tutulması Müslüman olarak benim çok zoruma gitmektedir.

Hiz. Ömer zamanında Hicret'in 17. yılında alınan bir kararla kabul edilmiştir. Hicret'in olduğu sene birinci sene olarak alınarak kararlaştırılmış ve Peygamber Efendimizin Mekke'den Medine'ye Hicret'i için Hiz. Ebubekir R.A. ile ayrıldığında Sefer ayının 27 idi 4 gece Sevr Mağarasında kalmışlar ve 1 Rebiülevvel Pazartesi günü Sevr Mağarasından Medine'ye doğru yola çıkmışlardır. Bu nedenle Arabi aylardan 1 Muharrem'in rastladığı için Yıl Başı da 1 Muharrem olarak takvim başı olarak kabul edilmiştir.

Hicri Takvim'de aylar; Muharrem, Safer, Rerebiülevvel, Rebiülahir, Cemaziyelevvel,

Cemaziyelahir, Recep, Şaban, Ramazan, Şevval, Zilkade ve Zilhicce şeklinde sıralanırlar.

Ay, dünya etrafında 12 defa döndüğü zaman bir kameri sene olur 354 gün 8 saat 48 dakika 34.68 saniyedir. Miladi aylarda da artık aylar mevcuttur. Bunlar 30 yıllık dönemlerin 2, 5, 7, 10, 13, 15, 18, 21, 24, 26 ve 29 yılları 355 gün, diğer yıllar ise 354 gündür.

Kısaca incelediğimiz Miladi aylardan sonra Peygamber Efendimizin vefatından uzunca bir süre sonra Mevlid Kandili icat edildi (Bid'at)

Mevlit Yeni İcat Badat'ının bilinen tarihi süreci şöyle sıralayabiliriz: Mevlid Peygamberimiz S.A.V. Efendimizde üç dört asır sonra icat (Bid'at) edilen Müslümanlara iyi bid'at olarak tanıtıldı.

Sünnî Müslümanlarda ilk mevlit merasimi, Hicri 604 yılında, Selahaddin Eyyubî'nin eniştesi ve Erbil atabeği Melik Muzafferuddun Gökbörü tarafından tertiplenmiştir.

Mevlit; Merasim olarak ilk defa, Mısır'da hüküm süren Fatımîler (910-1171) tarafından tertiplenmiştir. Bu merasimler saraya ait olup, sadece devlet erkanı arasında cereyan etmekte idi.

Osmanlılar tarafından mevlit, ilk defa III. Murat zamanında, 1588'de resmi hale getirildi.

1989 Tarihinde Yeni İcat (Bid'at) Türkiye Diyanet İşleri tarafından “Kutlu Doğum Haftası” olarak ilan etmiştir.

Mevlid Kandili ve Kutlu Doğum Haftası insanları sonradan BİD'AT yani icat ettikleri günlerden birisidir.

Peygamber Efendimiz S.A.V. Müslüman Dini için gönderilmiş olduğu ve kendisinden önceki peygamberler gibi sadece bir kavme veya millete değil, bütün insanlığa peygamber olarak gönderilmiştir.

Kur'an-ı Kerim de Allah C.C. Neygam Efendimiz S.E.V. için:

Sebe, ayet: ayet: 28 Biz seni bütün insanlara ancak müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdik; fakat insanların çoğu bilmezler.

Enbiya Suresi ayet: 107. (Resulüm!) Biz seni âlemlere ancak rahmet olarak gönderdik

Kur'an- Kerim Hakkında Allah C.C. :

Enbiya Suresi ayet: 10. And olsun, size içinde sizin için öğüt bulunan bir kitap indirdik. Hâlâ akıllanmaz mısınız?

En'am Suresi, 38. Yeryüzünde yürüyen hayvanlar ve (gökyüzünde) iki kanadıyla uçan kuşlardan ne varsa hepsi ancak sizin gibi topluluklardır. Biz o kitapta hiçbir şeyi eksik

bırakmadık. Nihayet (hepsi) toplanıp Rablerinin huzuruna getirilecekler.

Peygamberimize hitaben Allah C.C. :

Necm Suresi ayet: 3 -4 Resulüm de ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız hemen bana uyunuz ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.

Demektedir. Ayrıca yeni icat için de

Haşır Suresi, ayet: 7 Peygamber size ne verirse onu alın. Size neyi yasak etti ise, ondan uzak durun.

En'am Suresi ayet: **153**. Şüphesiz bu, benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. (Başka) yollara uymayın. Zira o yollar sizi Allah'ın yolundan ayırır. İşte sakınmanız için Allah size bunları emretti.

Peygamber Efendimiz S.A.V. Ayırım yapmadan her BİD'AT sapıklıktır. Demektedir.

Düşman yağma etmek için sabah ve akşam geliyor, kendinizi koruyunuz. Şehadet parmağıyla orta parmağını birbirine yaklaştırarak şöyle buyurdu: Ben Peygamber olarak gönderildim, kıyametle aranız işte şu iki parmak gibi yakındır. Vâcib olanı yerine getirdikten sonra şunu bildiririm ki Sözlerin en hayırlısı Allah'ın kitabıdır, en hayırlı hidayet, Hz. Muhammed'in hidayetidir. Dinde olmayan şeylerin en kötü olanlara sonraları çıkarılan şeylerdir, her BİD'AT sapıklıktır.

Hız. Ali radiyallahu anh anlatıyor: "Biz Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'dan Kur'ân-ı

Ker'im ve bir de şu sahifede olandan başka bir şey yazmadık.. (Bu sahifede bulunana gelince,) Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurmuştu ki: "Medine Ayr dağı ile Sevr dağı arasında kalan hudud içerisinde haramdır. Kim orada bir **bid'atte bulunur veya bid'atçıyı** himaye ederse, Allah, melekler ve bütün insanların lâneti onun üzerine olsun. Allah onun ne farz, ne nafîle hiçbir hayrını kabul etmesin. Müslümanların garantisinde ihanet ederse, Allah'ın meleklerin ve bütün insanların lâneti üzerine olsun. Onun (Kıyamet günü) ne farz ve ne nafîle hiçbir hayrı kabul edilmez." Buhari, Fezailu'l-Medine 1, Cizye 10, 17, Feraiz 21, İ'tisam 5; Müslim, Hacc 467, (1370); Ebu Davud, Menasik 99, (2034, 2035), Tirmizi, Vela ve'l-Hibe 3, (2128). Bu rivayetin metni Sahihayn'e uygundur.Hız. Câbir (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) hutbe verdi mi gözleri kızarır, sesi yükselir, öfkesi artardı. Sanki bir orduya "Düşmanınız akşama veya sabaha size baskın yapacak!" diye tehlikeyi haber veren komutan gibi (fevkâlade ciddi bir eda ile): "Ben size, Kıyamet şu iki parmak kadar yakınlaşmış olduğu bir zaman da peygamber gönderildim " der ve şehadet parmağı ile orta parmağını birbirine yaklaştırarak gösterir, sözlerine şöyle devam ederdi: "Emmâ bâd! Bilesiniz, sözlerin en hayırlısı Kitabullah'tır. En güzel yol da

Muhammed'in yoludur. **İşlerin en şerlisi de sonradan ihdâs** edilenlerdir. Her **bid'at dalâlettir.**" Ayrıca şunları da söyledi: "Ben her mü'mine kendi nefsinden daha yakınım. Nitekim, kim bir mal bırakırsa bu ailesi içindir. Kim bir borç veya (bakıma muhtaç) horanta bırakırsa bu bana aittir ve benim üzerimedir." Müslim, Cum'a 43, (867); Nesâî, İydeyn 22, (3, 188, 189).

İbnu Abdillâh İbnu Muğaffel (rahimehullâh) anlatıyor: "Ben (namazda) bismillâhirrahmânirrahîm'i okumuştum. Babam işitti. Bana: "**Oğulcuğum, (bu yaptığın) bir bid'attir. Bid'atten sakın!**" dedi. Ben Resûlullah (Aleyhissalâtu Vesselâm)'ın ashâbından her kimle karşılaştı isem, hepsinin de **bid'atten nefret ettiği kadar** bir başka şeyden nefret etmediğini gördüm. Babam sözlerine şöyle devam etmişti: "Ben Resûlullah (aleyhissalatu vesselâm)'la, Hz. Ebu Bekr'le, Hz. Ömer'le, Hz. Osmanla (radiyallâhu anhüm) namaz kıldım. Onlardan hiç birinin bunu (besmelenin okunacağını) okuduklarını işitmedim. Onu sen de okuma. Sadece "Elhamdülillâhi rabbi'l-âlemîn" de." Tirmizî, Salât 180, (244); Nesâî, İftitah 22, (2,135).

Ebü Dâvud'un bir rivayetinde şöyle gelmiştir: "Ben İbnu Ömer (radiyallâhu anhümâ)'le beraber idim, bir adam öğle veya ikinci namazında tesvîbte bulundu. Bunun üzerine (İbnu Ömer): "Bizi (buradan)

çıkar, zîra şu (yapılan tesvîb) **bid'attir**" dedi." Ebü Dâvud, Salât 45, (538).

Müslümansak eğer doğru bildiğimizi ve öğrendiğimizi paylaşmamız gerekir!

Abdullah İbnu Abbâs radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Allah, **bidat sahibi, bid'atını terketmedikçe**, onun amelini kabul etmeyecektir.

Ebu't-Tufeyl radiyallahu anh anlatıyor: "Ali İbnu Ebi Tâlib radiyallahu anh'a bir adam gelerek: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın sana tevdi ettiği sır nedir?" diye sormuştu. Hz. Ali buna öfkeleni ve: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm, halka gizlediği hiçbir şeyi bana sır olarak vermedi. Şu kadar var ki, bana dört kelime söyledi!" dedi. Adam: "Nedir onlar, söyler misin?" deyince, Hz. Ali: "Allah'tan başkasının adına kesene Allah lânet etsin. Ebeveynine lânet edene lânet etsin. **Bid'atçıyı himaye edene Allah lânet etsin.** Tarlanın sınır taşlarını değiştirene Allah lânet etsin!" Müslim, Edâhî 43, (1978); Nesâî, Dahâya 34, (7, 232).

ÇORUMLU 2000 Dergisi 157

TEKRAR GELEBİLİRSEM!

Yaşamımızda bir ömür boyu beklenen bazı anlar bulunmaktadır. Bunlar bizlerin isteklerinin yönlendirilmesinden çok bizi yaratanın yönlendirmesi ile meydana gelen emir ve yapılması gerekenlerdir. Doğmak, Yaşamak, Gitmek, Gelmek ve Ölmek gibi.

Hazreti İbrahim A.S. Kabe'yi Allah C.C. yeniden yapılandırınca emredildiği gibi insanlara buraya gelmesin tebliğ etmesini istemiş ve o tebliği duyabilenlerin Kabe'ye gelmelerin nasip olmuştur. İnsanların nerede vefat edecekleri bilinmemektedir. Toprağının alındığı yerde kalıp vefat ederlerinde oralardaki topraktan halk edildiği ve toprağının alındığı yerde defnedildiğini hepimiz bilmekteyiz.

İnsan olarak yaratılan bizlerin; bazı kolaylıklara erebilmesi isteklerimizin Yüce yardana ulaşması ile mümkün gözükmeyle birlikte Amentünün “Hayrihi ve Şerrihi” imanımızı gereği bazı bilmediklerimizin bizlere yön verdiğini görmüş ve hayatımızda yaşamış oluyoruz.

Bütün hayatımız boyunca istememize rağmen on beş yıl önce Hac borcumuzu ödemek nasip oldu

Gidenlerin bildiği gibi Mekke ve Medine'nin çekiciliği gittikten sonraki hasreti insanın içini kavurmakta ve tekrar tekrar oraları ziyaret etmek istemektedir. Bizimde bu hasret gidermemiz İnşallah giderilmiş olacak ve bu yerleri tekrar görebilmemiz nasip olacak. Gidip Görmeye niyetlendik, nasip olursa yarın 26'tısında yolculuk başlayacak.

Kapağa da oranın bir resmini almayı uygun gördüm.

Nasip olup Umre yapabilirsek ve Kabe'yi tavaf ederken 6. şaftta (dönüş) Rabbimizden mealen:

“Ey rabbimiz!

Şüphesiz sen çok esirgeyicisin, çok merhametlisin.

Allah'ım. Sana karşı görevlerimde birçok eksikim var.

Yarattıklarının da benim üzerimde de birçok hakkı bulunmaktadır. Allah'ım sana karşı olan eksikliklerimi bağışla.

Yarattıklarına karşı olan haklardan ve alacaklarından beni kurtar.

Bana helali ver, haramdan uzak kalayım.

İbadetinle meşgul et, günaha düşmeyeyim.

Lütfünü ver, başkalarına muhtaç olmayayım.

Ey bağışlaması bol olan Rabbim!

Rabbimiz. Bize dünyada iyilik ver. Ahrette de iyilik ver.

Bizi Cehennem azabından koru. İyilerle birlikte cennetine koy beni de iyilerden eyle.

Ey sınırsız güç sahibi!

Ey günahları çok bağışlayan, Ey âlemlerin RABBİ! “

İşte bu yakarış insanın borçlarını kabullenerek acizliğinin nişanesi olarak Rabbine sunduğu ve istediği andır.

Selam Gönderenlerin selam ve dileklerini İnşallah ulaştıracağım.

Rabbimizden gitmeyenlere de gitmeleri için sebepler ihsan etmesini dileyeceğim.

Gidip gelmemek ver. Gelip Görmemek var. Allah erdirirse dergimizi devam ettirmemizi de nasip ederse yine sizlerle olacağız.
25 Haziran 2010 12,05

ÇORUMLU 2000 Dergisi 136. Sayı

DİNİ BİLMEK DİNSİZLİK MİDİR?

Adem A.S. dünyaya gelince ilk olarak kendisine yaptığı kötülüğü gördü. Cennetten dışlanması ve eşinden ayrılmasının acısını yaşadı. Bu üzünlüğü pişmanlığa döndü, Rabb'ine sığınarak yalvardı. Bu yalvarışı üzerine Rabb'i ona pişmanlığından dolayı af ettiğini melek göndererek bildirdi. Eşi ile Arafat'ta buluşturdu ve dünyada yaşamalarının kolaylıklarını ve dünya nimetlerinden faydalanmalarını istedi.

Yukarıda kısaca bahsi geçen Adem A.S. ilk insan ve ilk Peygamber olarak bize bildirilmektedir. Bu bize gösteriyor ki; insan dine muhtaçtır. Dini bilmeli ve dinine göre de ibadet etmelidir. İbadetin kendisi için lüzumunu bilmelidir. Dini bilgilerini arttırmak için çabalar sarf etmeli, çeşitli dini eserleri fırsat buldukça araştırmalı, okumalıdır.

Dinsizlik ile, dininin olmadığını iddia eden kişilerin de yine de gizli olarak bir inandığı Rabb'i bulunmaktadır ki bunu dışarıya vuramaz ve bildiremezler. Tehlike anında, korkulu anlarda veya ölüme çok yaklaştığını hissettikleri anda bu inandıkları Rabb'lerine sığınır, ondan yardım umarlar, ona güvenirler. Bu gibi kişileri azdıran nefsi

ile beraber şeytanlarından başka bir şey değildir. Onlara bir ayrıcalık ile, bir gurur verilerek toplum içinde kendilerini tanıtmak,dini tanımadıklarını, Rabb'i bilmediklerini söyleyerek kendilerine ayrıcalıklar sağlamaya çalışır ve kendilerinde bahsettirmeye uğraşırlar. Bu uğraşları bir miktarda dünya üzerindeki yaşamları ile ilgili ilgi ve merakı artırarak maddi menfaat sağlama amacını taşımaktadır.

Konu başlığımıza gelecek olursak: Dini bilmemek dinsizlik midir? Sorusunu irdelemeye çalışalım. Kişinin herhangi bir dini bilmediğini söylemesi kendi eksikliğinin emaresidir. Bizi yaratan zaten bizi yaratırken dini duyguları algılayabilen,yaratanını tanıtan erdemlerle dünyaya göndermektedir. Yaşayan her insan oğlu bu erdemlerle gelmektedir. Dünyada yaşadığı müddetçe de bu bilgileri Dünyada yaşadığı müddetçe de bu bilgileri edinmek, onunla meşgul olup, öğrendiği ile de amel etmesi mecburidir. Bu saydıklarımızı yapmayanlar dünyaya geldikten sonra ot gibi yaşamadan başka bir şey yapmış sayılmazlar.

Öğrenmedikleri bilgiler sonradan kendi nefislerince onları dinsizmiş gibi gösterir veya yaşamalarını sağlayacak basamaklar olarak önlerine çıkar. Bu yaşam tarzı da onlarca iyi gözükür ve dünya hayatını bu tanımla geçirir ve öbür boyuta geçene

kadar böyle devam ederler. Bilmek istemedikleri, öğrenmek istemedikleri din ve dini yaşam onlara bilgi olarak gelmediğinden onlar dini bilmeden yaşarlar ve kendilerini dinsiz sayarlar. Bu tanımlama yanlış olmasına karşı, o kişilerin kendilerine verdikleri bu adı benimsemeleri karşısında aynı toplumda yaşayan insanlarca da o kişiler dinsiz tanınırlar. Dinsiz tanınmalarına kendileri sebep olduklarından buna hiç itiraz etmezler. Topluluklar içinde bu konular açıldıkça da dinsizliklerin, inançsızlıklarını beyan ederler ki, bu etraflarında bulunanları aldatmaktan başka bir şey değildir. Onlar da bir inancın sahibidirler. Bunu kendileri bilir fakat, tükürdüklerini yalamak istemediklerinden ve böyle tanınmanın kendilerine bur ayrıcalık sağladığını zan ettiklerinden, tanındıkları gibi yaşarlar, tanındıkları gibi de ölürler.

Bizce her insanın bir dini vardır. Bu dininin sahibi olarak bir Rabb'i vardır. Bu Rabb, kişinin istediği gibi tanınır, yine kendi istediği gibi tapılır. Herkesin kendi bildiği gibi ibadet etmesi tanımları ve ibadet uyumluluğunu bozar. Bu bozgunculuk bazı yanlış davranışlarla kendini belli ettikçe Rabb'imiz tarafından bizlere doğru yolu gösterecek Peygamberler gönderir. Onlar gerçek dini bizlere tebliğ ederler.

Tebellüğ edenlere ne mutlu!

